Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Vì trước đây dân V.N. đã sống dưới ách chuyên chế độc tài, nên một số người có quan niệm :

ĐỐI LẬP LÀ PHẢI TÌM CÁCH LẬT ĐỔ CHÁNH QUYỀN!

(XEM MỤC LẬP TRƯỜNG)

SỐ 46 — 8 TRANG 8Đ. — THỨ NĂM 5, THỨ SÁU 6-6-1969

Cấp Tiến

TỔ QUỐC ◎ TỰ DO ◎ TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN | Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG | Tổng Thơ Ký Tòa Soạn PHI VÂN | Tòa soạn và Trị sự 173, Phạm-ngũ-Lão — Saigon Đ.T. : 21.505

ÔNG TỔNG TRƯỞNG TÀI CHÁNH CAM KẾT :

KHÔNG PHÁ GIÁ

đồng bạc VN

CŨNG NHƯ KHÔNG BAO GIỜ CHO LƯU HÀNH 2 TỶ GIẤY BẠC 1.000Đ. ĐÃ IN SẴN !

- **Bù lại, sẽ tăng thuế có thể thâu được lối 30 tỷ bạc !**
- **Tăng lương quân nhân công chức ? Mới là đề nghị, còn chờ Quốc Hội biểu quyết !**

SAIGON 5-6 (XM). — Vào hồi 15g30 chiều thứ ba 3-6, ông Tổng trưởng Bộ Tài chánh đã đích thân đến Hạ Viện để trình bày trước UB Ngân Sách Tài Chánh về vấn đề «Quan thế biểu» mới và Tu chính Ngân sách Quốc gia nửa năm còn lại của tài khóa 1969. Cùng đi với ông Tổng trưởng có các vị Tổng Giám Đốc Quan Thuế, Thuế Vụ, Tài Chánh cùng một số nhân viên cao cấp Bộ Tài Chánh.

Trong dịp này, dân biểu Phan ngọc Nguyên, Chủ tịch Ủy ban Ngân sách đã được ông Tổng Trưởng cho biết là ít hôm tới đây, Bộ TC sẽ chuyển qua UBNSTC một dự luật Tu chính Ngân sách 69 đề yêu cầu sửa đổi về ngân khoản của Bộ Quốc Phòng, xin tăng lên 9 tỷ và Phủ Thủ tướng xin tăng 7 tỷ để tăng lương công chức, quân nhân 30o/o. Như vậy, Ngân sách QG 6 tháng còn lại (từ tháng 7 đến 12-69) sẽ tăng chi 16 tỷ ! Để bù lại, Bộ Tài Chánh sẽ yêu cầu

XEM TIẾP V TRANG 8

Số mai :

Nhựt báo CẤP TIẾN nghỉ hằng tuần... Số tới phát hành sáng thứ bảy 7-6 bạn cũng vẫn được đọc

TIẾU NGẠO GIANG HỒ

sớm hơn tất cả các báo ở thủ đô, và ngày đó dĩ nhiên bạn đọc càng ưa thích vì «TIẾU NGẠO» sẽ được đăng dài gấp đôi hay gấp ba, số thường...

●

Kèm theo, bạn sẽ càng hứng thú hơn nữa, vì

«Cuồng Kiếm Ca»

của Kim Dung, đã bắt đầu gay cấn, lâm ly...

PHÁI ĐOÀN MỸ THAM DỰ HỘI NGHỊ MIDWAY CÓ CẢ ĐẠI SỨ BUNKER VÀ TƯỚNG ABRAMS!

Tổng Thống Nixon còn duyệt lại lần nữa

với các Cố vấn cao cấp và Ngoại Trưởng Rogers

các vấn đề sẽ được thảo luận với Tổng Thống Thiệu

★ THƯỢNG NGHỊ SĨ MANSFIELD TẠM ĐÌNH CHỈ TRÍCH TT NIXON GỌI LÀ ĐỂ ỦNG HỘ LẬP TRƯỜNG ÔNG NÀY TRONG CUỘC HỘI KIẾN MIDWAY, VÀ CHO RẰNG TT NIXON TUY GẶP KHÓ KHĂN, NHƯNG SẼ THÀNH CÔNG ! ◐ SAU MIDWAY, TT SẼ ĐỌC MỘT BÀI DIỄN VĂN QUAN TRỌNG THỨ NHÌ VỀ VIỆT NAM !

HOA THỊNH ĐỐN 4-6 AFP. TT R. Nixon đã rời Hoa thịnh Đốn sáng thứ ba, 3-6 để đi Dakota và Colorado. Trước khi lên máy bay đi Dakota độ 1 giờ TT Nixon đã hội đàm với các viên chức cao cấp trong chính phủ Mỹ, và hội đồng an ninh quốc gia Mỹ trong vòng 1g30.

Đây là phiên họp thứ 2 của hội đồng an ninh quốc gia và Nội các thu họp, kể từ khi TT Nixon trở trề tòa Bạch ốc từ thứ hai.

TT Nixon và các cộng sự viên Cao cấp của ông đã duyệt xét rộng rãi chiến lược quân sự và ngoại giao liên quan đến vấn đề VN.

Ngoại trưởng Rogers đã trình bày trong phiên họp này một bản báo cáo về chuyến công du Á Châu và Viễn đông của ông, qua 18 quốc gia. Sau khi ghé Dakota và Colorado thứ ba và thứ tư, sáng thứ năm TT Nixon sẽ đến nhà nghỉ mát của ông ở San Clemente ở lại 2 hôm, đến thứ bảy sẽ đi Honolulu và sáng chủ nhật từ Honolulu đi Midway hội đàm với TT Thiệu suốt ngày chủ nhật.

TT Nixon sẽ còn gặp lại các cố vấn cao cấp và Ngoại trưởng Rogers tại San Clemente, California ngày thứ Sáu, để nghiên cứu 1 lần cuối toàn bộ các vấn đề sẽ được thảo luận với TT Thiệu, trước khi đi Honolulu.

TT Nixon rời Hoa thịnh Đốn trưa thứ ba, tức là lúc 16 giờ quốc tế, để đi Sioux Fall, ở Dakota. Từ đây ông sẽ dùng trực thăng đến Madison Campus khánh thành thư viện và đọc 1 bài diễn văn. Sau đó TT Nixon sẽ bay đến Trường huấn luyện sĩ quan không quân ở Colodora Springs.

Chiều thứ tư TT Nixon sẽ rời Colorado đi San Clemente ở California và nghỉ ngơi tại đây ba ngày

XEM TIẾP D TRANG 8

XEM TRANG 5 CUỒNG KIẾM CA ★ của KIM-DUNG

Nhà cầm quyền Thái Lan cho biết :

CUỘC VIẾNG THĂM CỦA Tổng Thống Thiệu

CÓ LẼ ĐƯỢC HOÃN LẠI HAI THÁNG

VỌNG CÁC 3-6 (AP). Nguồn tin chính phủ Thái Lan hôm thứ ba cho hay cuộc viếng thăm của Tổng Thống VNCH Nguyễn văn Thiệu tại Thái Lan dự trù vào tuần tới có lẽ sẽ được hoãn lại trong vòng hai tháng nữa.

Tổng Thống Thiệu trước đây dự trù sẽ thăm viếng Thái Lan, một

XEM TIẾP C TRANG 8

THẬT LÀ NHỤC NHÃ CHO CÁI HẠ VIỆN NÀY ! (lời Dân biểu Dương văn Ba)

BÀ NỮ DÂN BIỂU NGUYỄN - THỊ - HOA

XÁCH GIÀY CAO GÓT

THANH TOÁN DB MÃ XÁI NGAY GIỮA HỘI TRƯỜNG

● NHƯNG... DÂN BIỂU ĐOÀN VĂN CƯƠNG ĐỨNG CẠNH ÔNG MÃ XÁI LÃNH ĐỦ 3, 4 PHÁT... CÒN ÔNG MÃ XÁI THÌ VÔ SỰ, BỎ PHIÊN HỌP LEO LÊN XE RA VỀ...

SAIGON 5-6 (XM). — Vào hồi 10g sáng qua, trong khi Hạ Viện đang tiếp tục thảo luận về các điều khoản trong Dự luật tổ chức «Đặc biệt pháp viện», anh em ký giả có vẻ không mấy gì chú ý vì cuộc thảo luận không được «hấp dẫn».

Nhưng bỗng nhiên từ trên bàn chủ tọa, tiếng ông Chủ tịch Hạ viện Nguyễn bá Lương la chói lói trong micro : — «Xin quí vị giữ trật tự ! Xin quí vị giữ trật tự ! Đây không phải là chỗ...»

Anh em ký giả đang chùm nhum tán gẫu ngoài hành lang nghe ông Chủ tịch la vội chạy ùa vào nhốn nháo : «Chuyện gì vậy, đánh lộn chăng, hay lại bắn nhau ? »

Anh em chạy lại chỗ ngồi trên lầu dòm xuống thì thấy bà dân biểu Nguyễn thị Hoa tự Phấn, Chủ tịch ủy ban Lao động Xã hội Hạ viện (đơn vị An giang) tay còn cầm chiếc giày cao gót hùng hổ sấn tới đập dân biểu Mã Xái, Chủ tịch ủy ban y tế Hạ viện (cũng đơn vị An giang) chính giữa hai người có 3,4 ông dân biểu đang xúm lại can ra.

Dân biểu Đoàn văn Cương, đứng kế bên dân biểu Mã Xái bị bà Hoa

XEM TIẾP K TRANG 8

PHÁI ĐOÀN HÀNH PHÁP ĐẾN THƯỢNG VIỆN TRÌNH BÀY NHỮNG BIỆN PHÁP NÂNG ĐỠ QUÂN NHÂN VÀ CÔNG CHỨC

10 KÍ GẠO DỰ LIỆU TỤT XUỐNG CÒN 7 KÍ

nhưng thêm được 3 hộp sữa, 3 kí đường

● **TĂNG LƯƠNG ?** KHÔNG PHẢI 25% HAY 30 NỮA, MÀ MỖI NGƯỜI 1.000Đ. MỖI THÁNG KHÔNG PHÂN BIỆT CẤP BỰC !

★ *LÊ VIỆT PHƯƠNG* ★

SAIGON 4-6 (LVP). — Như tin Cấp Tiến đã loan báo trong số báo hôm qua, sáng nay một phái đoàn Hành pháp gồm các ông Tổng Trưởng Tài Chánh, Tổng Trưởng Phủ Thủ Tướng, Tổng giám đốc Công vụ và Bộ trưởng đặc trách liên lạc Quốc Hội đã ra trước Ủy ban Tài chánh, Kinh Tế, Nội vụ và Quốc Phòng Thượng Viện để trình bày về những biện pháp dự trù để nâng đỡ đời sống công chức quân nhân.

Theo lời kể lại của một số nghị sĩ đã dự phiên họp trên cho biết thì hai ông Tổng Trưởng Tài chánh và phủ Thủ Tướng đã lần lượt trình bày lý do cần phải cải thiện đời sống của công chức quân nhân, đồng thời liệt kê những biện pháp sẽ được áp dụng trong những ngày sắp tới liên hệ về vấn đề này.

Những biện pháp được dự liệu

Những biện pháp nâng đỡ đời

XEM TIẾP P TRANG 8

NGUYÊN VĂN BÀI TƯỜNG TRÌNH CỦA T.T. THIỆU ĐỌC TRÊN ĐÀI VÔ TUYẾN TRUYỀN HÌNH TỐI 3-6 :

ĐỒNG THANH BÁC BỎ 1 ĐÒI HỎI PHI LÝ CỦA CỘNG SẢN

LÀ THÀNH LẬP 1 CHÁNH PHỦ LIÊN HIỆP TẠI MIỀN NAM VIỆT NAM

«Thưa đồng bào thân mến,

Sau bảy ngày công du, chúng tôi và phái đoàn Chánh phủ đã về đến Saigon ngày hôm nay mùng 3 tháng 6 lúc 4 giờ chiều.

— Tôi xin tường trình cùng đồng bào rõ là trong hai cuộc viếng thăm chính thức hai Quốc gia Đại Hàn và Trung Hoa Dân quốc vừa qua, Tôi đã nhiều lần thảo luận rất chân thành và cởi mở với TT Phác chánh Hy và Tổng Thống Tưởng Giới Thạch về nhiều vấn đề liên hệ đến quyền lợi chung của ba Quốc gia thân hữu chúng ta.

Hai vị Tổng Thống hai Quốc gia bạn đã đồng quan điểm với tôi rằng chúng ta cần phải ngăn chận và đánh bại mưu đồ bành trướng xâm lược của Cộng sản vì đó là mối đe dọa trầm trọng cho hòa bình, an ninh và thạnh vượng của toàn thể các Quốc gia Á châu và vùng Thái Bình Dương.

Chúng tôi cũng thấy rằng cần siết chặt sự hợp tác của ba Quốc gia

XEM TIẾP X TRANG 8

Trong bản thông cáo chung

2 VỊ LÃNH ĐẠO VIỆT HOA

BÁC BỎ SỰ ĐÒI HỎI PHI LÝ CỦA C.S. VỀ VIỆC THÀNH LẬP 1 CHÁNH PHỦ LIÊN HIỆP TẠI VIỆT NAM

SAIGON 4-6. — Trong bản thông cáo chung kết thúc cuộc viếng thăm

XEM TIẾP N TRANG 8

Phái đoàn Liên tôn tường thuật cuộc thăm viếng..

L.S. TRƯƠNG-Đ-DZU muốn nhờ Mỹ can thiệp

để ông ra khỏi cảnh tù đày !

● **L.S. Dzu không sợ Chánh phủ Liên Hiệp, theo ông phe Quốc Gia sẽ chế ngự được Cộng sản, và nếu có bầu cử chân chánh, C.S. chỉ có thể chiếm được 20% tổng số phiếu là cùng !**

SAIGON 4-6 UPI. — Ba nhân viên trong phái đoàn Liên tôn Hoakỳ đã được cử đến thăm luật sư Trương Đình Dzu vừa được di chuyển về Sgon. Nhóm ba người này được mục sư F.F.Drinan cầm đầu đã gặp luật sư Dzu trong vòng 1 giờ 20 phút.

Mục sư Drinan thuật lại rằng họ đã thảo luận với ông Dzu về đủ mọi vấn đề. Theo mục sư Drinan thì luật sư Dzu đã đề cập đến vấn đề thành lập 1 chính phủ liên hiệp với CS, nhưng theo ý ông Dzu thì các lực lượng quốc gia sẽ có cách để chế ngự CS và chiếm ưu thế trong chính phủ liên hiệp.

[illegible] Dzu xác nhận rằng dân trí VN và hoàn cảnh Nam VN cho người ta tin tưởng rằng phe Quốc gia có thể chiếm ưu thế và chế ngự được Cộng sản. Luật sư Dzu còn tiên đoán rằng nếu có một cuộc bầu cử chân chính và thực sự tự do thì cộng sản chỉ có thể chiếm được 20o/o tổng số phiếu là cùng.

Mặt khác theo đặc phái viên Michael Dennigan của thông tấn xã UPI, thì một viên chức trong chính phủ VNCH hôm thứ ba tiên đoán rằng ít lâu nữa Chánh phủ Việt Nam Cộng Hòa có lẽ sẽ phải chấp nhận vài nhượng bộ đối với phe Cộng Sản tại hòa đàm BaLê, để đổi lấy việc Cộng Sản chịu chấp thuận đề nghị rút quân song phương.

Trở lại vụ LS Trương Đình Dzu, mục sư Drinan đã kể thêm rằng Luật Sư Dzu rất mong sớm ra khỏi tù và ông Dzu đã nói rằng nếu phái đoàn liên tôn Mỹ muốn giúp đỡ ông việc đó thì họ có thể làm được

XEM TIẾP B TRANG 8

BÊN TRÁI. — Ông Huỳnh trọng Châu, ủy viên tuyên huấn đang đọc bản Tuyên Ngôn của Phong Trào.

BÊN MẶT. — Giáo sư Nguyễn ngọc Huy, Tổng thơ Ký Phong Trào, thay mặt Ban Chấp Hành Trung Ương trao đoàn kỳ cho ông Nguyễn Linh chủ tịch Tỉnh Bộ.

HỒI 9 GIỜ SÁNG 1-6-69

BAN CHẤP HÀNH P.T.Q.G.C.T.

TỈNH BỘ BÌNH ĐỊNH

ĐÃ RA MẮT ĐỒNG BÀO TẠI HỘI TRƯỜNG QUI NHƠN

★ *Tường thuật của TỪ GIANG phái viên Cấp Tiến tại Bình Định* ★

QUI NHƠN — Hồi 9 giờ sáng 1-6-69 lễ ra mắt Ban Chấp Hành PTQGCT Tỉnh Bộ Bình Định đã được cử hành trọng thể tại Hội Trường Qui Nhơn.

Thành phần quan khách tham dự, người ta nhận thấy có Đại Tá Nguyễn Mộng Hùng Tỉnh trưởng Bình Định, ô. Vũ Giác Minh, Chánh án tòa sơ thẩm, ô. Trương Chương, Chủ tịch hội đồng hàng tỉnh và quí vị đại diện các đoàn thể, lực lượng chính trị địa phương.

Phần nội bộ ngoài số trên 500 Đại biểu các quận bộ PTQGCT trong tỉnh về tham dự, có sự hiện diện của Ban Chấp Hành PTQGCT trung ương gồm các ông : Giáo Sư Nguyễn Ngọc Huy Tổng Thư Ký, Ký giả Thái Dương Phó Tổng Thư Ký ; Dân biểu Lê Quang Hiền nhân viên Chủ tịch đoàn trung ương, ông Minh Nhật nhân viên Chủ tịch đoàn trung ương đặc trách Trung Nam Việt.

Ban Chấp Hành PTQGCT Tỉnh Bộ Bình Định ra mắt hôm nay với thành phần sau đây :

- Ông Nguyễn Linh, Chủ tịch.
- Ông Phạm Việt Anh, Phó chủ tịch kiêm ủy viên Tài chánh.
- Ông Nguyễn văn Trìm, Thư ký
- Ông Huỳnh trọng Châu, ủy viên Tuyên huấn.
- Ông Võ Cảnh, ủy viên Kế hoạch
- Ông Lê ngọc Phú, ủy viên Tổ chức
- Ông Nguyễn ngọc Phối, ủy viên Thông Tin
- Ông Lê đức Tố, ủy viên Xã hội.
- Ông Nguyễn Hương, ủy viên Liên lạc.

Sau khi BCH tỉnh bộ trình diện, ông Nguyễn Linh, chủ tịch tỉnh bộ đã đọc diễn văn khai mạc và ông Huỳnh Trọng Châu ủy viên tuyên huấn đọc tuyên ngôn của Phong trào với nội dung nói lên tôn chỉ mục đích và chiều hướng tranh đấu của Phong Trào, đồng thời khẳng định lập trường chống Cộng và mưu cầu hạnh phúc cho toàn dân cùng xây dựng cho Tổ Quốc, Tự Do, Tiến Bộ.

Tiếp đó Giáo sư Nguyễn ngọc Huy, Tổng Thư Ký Phong Trào thay mặt Ban Chấp Hành Trung Ương chấp nhận và trao Đoàn Kỳ cho Ban Chấp Hành Tỉnh Bộ.

XEM TIẾP A TRANG 8

BOM NỔ

Ở CHỢ BẾN LỨC

VÀ MÌN NỔ TRÚNG XE ĐÒ TẠI VĨNH BÌNH

SAIGON 4-6. — Hồi 9g40 sáng 4-6, tại chợ Bến Lức thuộc tỉnh Long An, quân khủng bố VC đã đặt 1 trái bom nổ làm 5 người chết và 20 người bị thương.

Hồi 12g 30 1 xe đò chở hành khách ở Vĩnh Bình đã bị trúng mìn V.C. tại 1 nơi cách thành phố 11 cây số về phía Tây nam. Xe đò bị hư hại 100 o/o, 17 hành khách chết và 7 người bị thương.

LẬP TRƯỜNG

Thế nào là đối lập ?

● Hùng Nguyên NGUYỄN NGỌC HUY

I.— SỰ CHỐNG ĐỐI CHÁNH PHỦ TRONG CHẾ ĐỘ ĐỘC TÀI

Sau khi Phong Trào Quốc Gia Cấp Tiến tuyên bố đứng vào thế đối lập với chánh quyền, chúng tôi được nghe nhiều lời phê bình của các giới khác nhau. Người tán thành có, người chỉ trích cũng có. Người tín nhiệm có, người hoài nghi cũng có.

Đứng ra hoạt động chánh trị thì phải chấp nhận sự phê phán, khen chê của đồng bào. Chỗ hay được khen đúng thì cố bồi đắp thêm. Chỗ dở bị chê đúng thì cố sửa chữa lại. Đó là việc tất nhiên, không có gì mà phàn nàn.

Tuy nhiên, qua những lời phê bình, chúng tôi nhận thấy rằng từ ngữ đối lập không được tất cả mọi người Việt Nam hiện tại hiểu với một ý nghĩa như nhau. Bởi đó, chúng tôi tưởng cần phải minh xác lập trường đối lập của PTQGCT.

Nhưng trước đó, chúng tôi xin nêu ra một quan niệm thông thường về đối lập mà chúng tôi cho là không thể chấp nhận được. Quan niệm này thật ra là một di sản của đời sống chánh trị Việt Nam trước đây.

Cho đến một thời kỳ gần đây, dân Việt Nam đã sống dưới ách chuyên chế của những Chánh quyền độc tài. Thực dân, Cộng sản, Bảo Đại, Ngô Đình Diệm đều chủ trương áp dụng chế độ Cảnh sát để kềm chế nhơn dân, bắt buộc nhơn dân theo mình và ca tụng mình !

Trong những chế độ độc tài khắc nghiệt đó, người dân không có quyền chỉ trích chánh phủ. Bất cứ ai lên tiếng phát biểu những ý kiến khác với chánh phủ đều bị trừng phạt thẳng tay.

Dưới những chế độ độc tài đó, những người hoạt động chánh trị mà không tán thành đường lối, chánh sách của chánh phủ không có cách nào nói

(Xem tiếp trang 8)

NHIỀU VỤ TRANH CHẤP LAO ĐỘNG BÙNG NỔ

Vụ đình công ở CÔNG TY ĐƯỜNG RỐI RẮM

★ **BASTOS TẠM XONG, MIC PHÁT ĐỘNG RỒI ESSO ĐANG RẮC RỐI.**

SAIGON 4.6. — Sau thời gian khá lâu im lặng, trong mấy ngày qua, nhiều vụ phân tranh Lao Động quan trọng đã bùng nổ. Tiếp theo vụ công nhân Hãng Bastos đã được chủ nhân thỏa mãn nhiều yêu sách hợp lý như tăng lương, tăng phụ cấp thuốc men, tăng tỷ lệ hằng năm v.v... thì công nhân Hãng MIC lúc cũng phát động cộng đồng phân tranh tương tợ. Và quan trọng nhất là vụ:

Công nhân côngty Đường đình công !

Nguồn tin của liên hiệp Đô thành cho biết, nguyên nhân vụ rắc rối này thực là vô lý và do Tổng Giám Đốc công ty Đường gây ra. Số là tất cả trên mười khoản yêu sách đều được hai bên chủ, thợ tương thuận xong chỉ còn ký kết thi hành là mọi việc êm đẹp. Thế nhưng, vào giờ phút đó, Ban Giám Đốc công ty Đường ra lệnh thuyên chuyển 5 nữ công nhân mà trong đó có người là thụ ủy !

Hành động này bị công nhân coi là trả thù, nên cuộc lãng công tại chỗ xảy ra ngày 2-6 để yêu cầu Ban Giám Đốc thu hồi lệnh thuyên chuyển.

XEM TIẾP G TRANG 8

XEM TRANG 6 ĐÊM ĐEN Kỷ Niệm Hồng của NGHIÊM-LỆ-QUÂN

HIỀN CƠ BẤT KHẢ LẬU

MƯỜI PHẦN HẾT BẢY...

● BẢY BỐP và VỊT BUỘC ●

Mười phần hết bảy còn ba, Hết hai còn một mới ra... nhựt chính.

TNS Edward Kennedy hỗn xược với TT Thiệu và cả nước VNCH. Tin tức về tới, không hẹn mà gặp, mọi tà sạn của mọi nhựt chính ở Sè-gòn đều bỏ bớt đi ít lắm là bảy phần mười mới qua truông qua ải. Lỡ ngó là phạm tội khinh quân nghe bờ. DB Phạm thế Trúc tuyên bố ba tăng quậy ở Đông Kinh.

Tin tức về, cũng không hẹn mà gặp, đa số báo Sègòn biết thân phận, tự mình bỏ đi bảy phần mười để «đầu lọt đuôi qua luôn», hú hồn... có báo bán, còn việc làm, chưa bể nồi gạo. Một vài anh, vì trực tiếp dính líu, hăng tiết... ngồng để nguyên tin mà chạy, chừng báo ra sạp, giữa ruột xuất hiện một khúc... trống bạch tạng. Cũng hú hồn, nhưng hú ba hồn bảy vía, mười ba cái vong linh luôn. Và ông Địa được hởi nhang, ăn chuối, cười hì hì.

Vài ngày sau, vụ Phạm thế Trúc ra Hạ viện. Mấy ông D.B. đập bàn vỗ ghế, phát ngôn lu bù cầu rùng rợn. Có quyền bất khả xâm phạm, phụ cấp cả trăm ngàn, lâu lâu cũng phải mần vài đường lả lướt thì nuốt cơm mới trôi chớ.

Phóng viên hí hửng mang tường thuật về. Biết thân phận mình, Tổng thơ Ký Tà sạn Cấp Tiến gạch bỏ đều đều, cho bảy phần mười đi vào vòng rào «tự kiểm duyệt», báo hại mặt phóng viên xìu như... cục kẹo chảy.

Nhưng rồi sáng bữa sau, khi báo ra sạp, thì CT cũng thè lè một khúc... trắng bạch tạng, chẳng khác nào mấy cô mặc bi ki ni phơi nắng đen không đều...

Bèn nhìn nhau mà thơ rằng :
«Mười phần hết bảy còn ba,
«Hết hai còn một mới ra... nhựt chình.
Ôi ! Cái quyền thứ năm sao eo xèo vậy !
Như vậy rồi người ta kêu gọi báo chí hướng dẫn dư luận

(XEM TIẾP TRANG 8)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

PHỎNG VẤN ĐẶC BIỆT CỦA CẤP TIẾN

Chẳng lẽ khắp các nước Á - Đông đều sai lầm?

CHẲNG LẼ BAO NHIÊU SÁCH VỠ VỀ Y LÝ ĐÔNG-PHƯƠNG

tích trữ hàng ngàn năm nay đều không còn dùng được?

bài của ĐÔNG-TÙNG NGUYỄN-VĂN-BỒNG

LỜI TÒA SOẠN XXII. — Nếu người Mỹ và người Nga không thể ...ng những chiến lược, chiến thuật chánh trị để giành nhau lên cung trăng trước — thì chánh trị cũng bất lực, cũng không thể chi phối được kỹ thuật y khoa được coi là một trong những bộ môn khoa học trọng yếu có sứ mạng bảo vệ sức khoẻ cho cộng đồng nhân loại. Do đó trên một số lãnh vực nào đó, khoa học nói chung, Y-học nói riêng đã đứng lên trên chánh trị và thoát ra ngoài mọi ảnh hưởng của chánh trị. Thế cho nên, khi nói tới kỹ thuật y-học đông-phương hiện đang được ái mộ và trọng đãi ở Lục địa Trung-Hoa, ở Bắc-Hàn và Bắc-Việt, trong bài báo thứ hai góp ý về Đông-y, được đăng tải dưới đây ông Đông Tùng Nguyễn-văn-Bồng hoàn toàn đứng trên lập trường phi chánh trị khi phân tách một vài chi tiết về sự khác biệt giữa hai ngành Đông-Y và Tây-Y.

NGUYỄN-HUYỀN-TRÂN

Ngoại trừ VNCH, hầu hết các nước Á Đông đều đang chánh thức xử dụng cả 2 phương pháp Đông, Tây y bồi bổ lẫn nhau

Hiện nay, không cứ gì ở Đài Loan, Nhựt bổn, Đại Hàn — mà ngay cả ở lục địa Trung Hoa, ở Bắc Hàn và Bắc Việt — theo như các tài liệu và tin tức ngoại quốc cho biết — người ta đang đồng thời áp dụng cùng một lúc cả hai phương pháp y thuật đông, tây để hồi bổ lẫn nhau, bổ khuyết lẫn nhau nhằm gia tăng hiệu năng cho công cuộc bảo vệ sức khỏe dân chúng. Nhiều nguồn tin tức cho biết, các chế độ Cộng sản Bắc Hàn, Bắc Việt và Trung Hoa đã chấn hưng mạnh mẽ ngành Đông y và ngành nầy nghiễm nhiên được công nhận ngang hàng với nền y học tân tiến phát sinh từ Tây phương. Tùy theo chứng bịnh mà người ta quyết định sẽ xử dụng y thuật nào cho phù hợp và hiệu quả hơn.

Vài đặc điểm về sự khác biệt giữa 2 ngành y thuật Đông Tây

Không như dược phẩm của Tây Y phần nhiều gồm các loại hóa chất hầu hết dược liệu của Đông Y đều là các loại thảo mộc có sẵn tại nhiều địa phương ở khắp vùng Á Đông. Do đó, các loại dược liệu nầy được coi là hợp với cơ thể, với tạng phủ của các dân tộc Á Đông là điều chắc chắn. Nhận định nầy bắt nguồn từ những quá khứ hết sức lâu dài đến hằng bốn, năm chục thế kỷ — thời gian mà đông y đã sinh hoạt gắn liền với đời sống dân chúng.

Theo nguyên tắc Âm Dương trong y lý Đông phương thì những chứng bịnh thuộc Dương suy tức khiếm thủy thiếu tân dịch v.v hoặc nói cách khác bịnh nào cần điều trị bằng các loại dược thảo có dược tánh tương tợ như nhân Sâm, Kỳ, Quế, Phụ v.v thì rất có thể phù hợp với dược phẩm Tây y. Các nguyên nhân người ta thường nói «Thuốc Tây là công» là như vậy và không phải là vô lý.

Ngược lại, đối với những chứng bịnh phải dùng các loại dược thảo có tính dược tương tợ như Thục địa, Dương Quy, Chính Hoài, Liên Nhục v.v... thì chắc chắn trong đa số trường hợp đều không phù hợp với dược phẩm Tây y — Bởi vì theo y lý Đông phương, đó là triệu chứng Âm suy, nội nhiệt.

Trên một bình diện khác, ai cũng biết rằng dùng thuốc tây rất mau công hiệu, nhưng cũng rất mau hết công hiệu khi hiệu lực của thuốc không còn nữa. Ngược lại, thuốc bắc tuy công hiệu chậm, nhưng bù lại nó được tánh rất chắc chắn. Cũng vì như nhà nông chất bón hóa học canh tác sẽ thấy công hiệu ngay trước mắt ngay trong mùa đầu nhưng qua mùa kế nếu không tiếp tục dùng phân hóa học thì bị thất mùa là điều chắc chắn và phân hóa học còn đặc tính là làm cho đất đai mau cỗi. Ngược lại nếu dùng phân chuồng nhà nông sẽ thấy ngay công hiệu ở mùa đầu, mà phải chờ đến các mùa sau và phân chuồng lại có đặc

XEM TIẾP 12 TRANG 7

Cấp Tiến mời bạn đọc viếng Làng Hòa Bình trẻ em VN tại Tây Đức

NHƠN VIÊN LÀNG HÒA BÌNH

là những người có tâm hồn từ thiện chỉ biết phục vụ cho nhơn loại

● MAI TRÚC LY

HÌNH TRÊN: Các em bé Việt-Nam bất hạnh đang dùng cơm. Bên cạnh các em là những nhơn viên của «Làng Hòa-Bình Việt Vam tại Tây-Đức» hằng ngày lo săn sóc các em như những bà mẹ, những người chị thân yêu.

HÌNH DƯỚI: Phòng ngủ riêng với đầy đủ tiện nghi dành cho những trẻ em bịnh tật Việt-Nam tại «Làng Hòa-Bình» ở Tây Đức.

(Ảnh đặc biệt của CẤP TIẾN)

VII. «Làng Hòa Bình» của trẻ em VN tại Tây-Đức chẳng những đã làm công tác xã hội quan trọng vừa nuôi nấng vừa chữa bịnh và dạy dỗ các em mà không nhận một thứ thù lao nào và Ban giám Đốc nhứt nhứt việc gì cũng đều xin ý kiến của gia đình các em bé bất hạnh mặc dầu có đủ tư cách trọn quyền hành động.

Thí dụ một em bé mang bịnh bất trị trước khi em được giải phẩu là Ban Giám Đốc của «Làng Hòa Bình» đã hỏi ý kiến của gia đình em bé ấy. Sau khi đã giải phẩu xong Ban Giám Đốc lại báo cáo tình trạng sức khỏe của các em với gia đình, có khi kèm theo cả hình ảnh hoặc lời nhắn nhủ riêng của các em muốn nói với gia đình.

Hình ảnh của các em bé bất hạnh ở VN được điều trị bịnh tình tại «Làng Hòa Bình» ở Tây Đức chúng tôi liên nghĩ đến những người bịnh giàu sang đang trị bịnh ở các nhà thương lớn tại VN và phải trả tiền.

Chúng tôi muốn nhận định một cách vô tư «chưa chắc» đi trị bịnh phải trả tiền đã sướng hơn hơn các em bất hạnh đang sống và được trị bịnh miễn phí tại «Làng hòa Bình» của trẻ em VN ở Tây Đức».

Các nhân viên phục vụ ở «Làng Hòa Bình» tại Tây Đức là những người có tâm hồn từ thiện, đến đây làm việc với tinh thần hoàn toàn phục vụ cho nhơn loại luôn luôn chú trọng dạy dỗ cho các em bé vô phước ấy phải có một tinh thần đoàn kết một thứ tình thương tương trợ

XEM TIẾP 7 TRANG 7

L.M NG-V-NGHI bị VC hạ sát

PHÚ VINH. (VTX) 4-6.— Linh Mục Nguyễn văn Nghi, Cha Phó họ Phú Vinh, sau khi đi dự đại hội Hướng Đạo tại Saigon, trên đường về đã bị một toán VC vô trang chặn đường bắt tại Ấp Bến Có Xã Nguyệt Hóa quận Châu Thành Phú Vinh, ngày 28-5-69.

Linh mục Nguyễn văn Nghi phản đối không chịu đi theo và kháng cự mãnh liệt nên bọn chúng đã hạ sát Linh mục tại chỗ.

Sau khi hay tin trên chánh quyền địa phương mở cuộc hành quân truy kích và đưa xác linh mục về quàn tại nhà Thờ họ Phú Vinh.

★

Tin tức Phật-Giáo về mùa Phật Đản

Mùa Phật Đản năm nay, Hội Phật Học Nam Việt đã đặc biệt chú trọng về cầu nguyện và từ thiện.

Từ tối mùng 8, mỗi ngày đêm tại Chùa Xá Lợi đều có khóa lễ tụng kinh Pháp Hoa trang nghiêm và đông đảo.

Đến ngày rằm, ngoài việc phân phát 3 tấn gạo trắng cho đồng bào nghèo, Hội còn gởi phái đoàn Ban Từ Thiện đến Tổng Y Viện Cộng Hòa thăm anh em thương bịnh binh và tặng 1.000 phần quà.

TRỢ CẤP XÃ HỘI DÀNH CHO quân nhơn và gia đình

ĐƯỢC CẤP PHÁT LIỀN SAU KHI TAI NẠN XẢY RA

SAIGON 3.6 (VTX).— Bộ Quốc phòng vừa ra Nghị định số 1.102/QP/TCTT/ND ấn định các giá biểu trợ cấp xã hội giành cho quân nhân và gia đình quân nhân lâm nạn.

Theo Nghị định này, mỗi thương binh đang điều trị tại một quân y viện được trợ cấp 500 đồng, và gia đình mỗi quân nhân tử trận, chết vì công vụ hoặc được xác nhận là mất tích sẽ được trợ cấp 2.000 đồng.

Tất cả các gia đình quân nhân không phân biệt cấp bậc cũng sẽ được trợ cấp mỗi khi gặp cảnh thiên tai như hỏa hoạn hoặc bão lụt.

Trường hợp các quân nhân cư ngụ trong trại gia binh thì khi có thiệt hại về tài sản, mỗi gia đình sẽ được trợ cấp từ 1.000 đồng tới 2.000 đồng nếu quân nhân có ba con trở xuống, và từ 1.500 đồng tới 2.500 đồng nếu có trên ba con.

Nếu các quân nhân cư ngụ ngoài trại gia binh thì số tiền trợ cấp sẽ từ 1.500 đồng tới 2.500 đồng và từ 2.000 đồng tới 3.000 tùy theo số con.

Trong trường hợp có thiệt hại về nhân mạng, sẽ có trợ cấp 4.000 đồng cho mỗi người chết trên 18 tuổi và 2.000 đồng cho mỗi người chết dưới 18 tuổi. Nếu chỉ bị thương vì thiên tai thì mỗi người trên 18 tuổi được hưởng 2.000 đồng và dưới 18 tuổi hưởng 1.000đ.

Việc trợ cấp về nhân mạng chỉ căn cứ vào cha mẹ hai bên và vợ con quân nhân đang được hưởng phụ cấp gia đình mà thôi.

Cũng theo Nghị định thì các khoản trợ cấp xã hội nêu trên được cấp phát tức thời cho người thụ hưởng ngay sau khi tai nạn xảy ra.

Để ổn định vật giá CẤP TIẾN đề nghị thành lập

ĐẠO QUÂN QUI MÔ KIỀM SOÁT KINH TẾ

— Thể thức tăng lương công chức và quân nhân khác hẳn thể thức mà gian thương cho vật giá leo thang.

Điều tra của bbđpv CHÍ LINH

Sự thật về vụ «tăng lương» bên cạnh hành động vô lương tâm của một số tiểu thương gian hùng.

Giới gian thương mù tịt về hành chánh lẫn kinh tế và tài chánh, mới nghe công chức và quân nhân sắp được tăng lương từ 25 đến 30 o/o đều mừng như cha chết... sống dậy Do đó họ bèn tự do gát giá nhu yếu phẩm lên cao bằng giá tăng lương. Nghĩa là họ tưởng rằng ví dụ như một công chức hoặc một quân nhân lương 15.000đ một tháng, nay được tăng 30o/o tức là sẽ tăng lên 4.500đ nữa, vị chi từ nay vị công chức hoặc vị quân nhân nọ sẽ lãnh lương mới là 19.500đ.

Kỳ thật không phải như vậy. Theo lời tuyên bố của Thủ Tướng vừa rồi, thì dự định của Chính Phủ chỉ là tăng lương cho quân nhân và công chức từ 25o/o đến 30o/o LƯƠNG CĂN BẢN.

Nghĩa là không phải tính 30o/o trên lương tổng quát, kể cả lương căn bản phụ cấp gia đình cùng nhiều thứ phụ cấp khác. Mà tính theo lương căn bản thì như một công chức Thư Ký Tài chánh hoặc Thư ký Hành chánh hoặc Thư-Ký Học chánh Trung Ương Thượng hạng ngoại hạng với chỉ số 480 giữ chức vụ chủ sự phòng có vợ và 4 con lâu nay hưởng lương độ 14.000đ, thì nay tăng 30o/o lương căn bản, sẽ được lãnh thêm từ hơn 1.000đ đến 1.500đ.

Nghĩa là nếu tính theo lương tổng quát, thì được tăng vào khoảng 10o/o là nhiều nhất.

Nhưng đó là hạng công chức có chỉ số cao. Còn hạng công chức có chỉ số thấp thì nếu tăng 30o/o lương căn bản. Nhiều lắm là số được tăng 5% tính theo lương tổng quát mà thôi.

XEM TIẾP 0 TRANG 7

Cải tiến lại hệ thống giáo dục cho có đường hướng

Sẽ có những đạo luật làm căn bản cho nền giáo dục V.N.

LOẠI BỎ LẦN NHỮNG KHIẾM KHUYẾT TỪ TRƯỚC TỚI NAY, LUÔN CẢY NHỮNG TỆ ĐOAN VỀ THI CỬ...

bbđpv LÊ VIỆT PHƯƠNG

SAIGON 4-6 (LVP).— Nghệ sĩ Đoàn Văn Cừu và Nguyễn tư Bản trong một cuộc tiếp xúc với bổn báo phái viên khi đề cập đến vấn đề giáo dục tại VN, đã nêu lên ba khuyết điểm là chính sách giáo dục không được liên tục, không định hướng một cách rõ ràng, không xác định được những nhu cầu hiện tại và những tiên liệu cho tương lai.

Cần phải xây dựng lại

Theo lời nghệ sĩ Đoàn văn Cừu thì vấn đề đặt ra bây giờ là cần phải cải tiến hay nói đúng hơn phải xây dựng lại cả một hệ thống giáo dục cho có đường hướng rõ ràng.

Nghệ sĩ Cừu cho biết ủy ban Văn Hóa giáo dục Thượng viện sẽ làm một số dự luật về giáo dục, đi từ những dự luật căn bản đến các dự luật chi tiết để vạch ra 1 hướng đi cho nền giáo dục VN. Vẫn theo lời ông thì một khi đã có các đạo luật về giáo dục ra đời rồi, các vị Tổng Trưởng liên hệ khi lên, cứ theo đó mà khai triển cho bộ máy giáo dục chạy điều hòa hầu loại bỏ dần những khiếm khuyết từng bị kẹt từ bao năm nay.

Một vấn đề phức tạp

Trong khi đó, khi đề cập đến vấn đề thi cử tại VN nghệ sĩ Ng văn Ngải cho rằng vấn đề này nằm trong hệ thống giáo dục hiện tại ở nước ta quả là một vấn đề phức tạp. Nó đã là một gánh nặng lớn lao làm tê liệt hầu hết mọi hoạt động giáo dục, đặc biệt là ngành giáo dục Trung học.

Trong thực tế, theo ông vấn đề thi cử đã chiếm mất quá nhiều thì giờ của học sinh và giáo chức. Và đã tạo ra một số tệ đoan nguy hại như sự gian lận về phía học sinh sự tham nhũng về phía một số giới chức có thẩm quyền liên hệ.

Nghệ sĩ Ngải nói tiếp: tình trạng bi thảm nói trên bắt nguồn từ sự thiếu hẳn một chính sách giáo dục trong nhiều năm nay. Bởi vậy muốn sửa đổi những tệ hại của vấn đề thi cử, theo ông không thể chỉ đưa ra một số cải cách cục bộ, hời hợt hình thức, mà phải quan niệm tại toàn bộ chính sách giáo dục. Cho đến nay nền giáo dục này vẫn có tính cách vay mượn, chắp nối, vá víu, không có tính cách độc lập, thiết thực không đáp ứng được

XEM TIẾP 5 TRANG 7

ĐẠI TÁ TỔNG GIÁM ĐỐC CẢNH SÁT QUỐC GIA

PHỦ NHẬN TIN ĐỒN CÓ 300 CÁN BỘ VIỆT CỘNG XÂM NHẬP Đ.T TĂNG CƯỜNG HOẠT ĐỘNG PHÁ HOẠI

của TRẦN TUẤN HẢI

SAIGON 4-6- Đại Tá Trần Văn Hai, Tổng Giám Đốc CSQG đã tuyên bố với chúng tôi trong cuộc gặp gỡ tình cờ tại Tân Sơn Nhứt mới đây — phủ nhận nguồn tin nói rằng: Có 300 tên đặc công VC xâm nhập Đô Thành trong thời gian qua và đang tăng cường hoạt động mạnh mẽ trên bình diện phá hoại và khủng bố.

Đại-Tá Tổng Giám Đốc cảnh sát Quốc gia tươi cười nói tiếp: «Có 1 số ít đặc công Việt Cộng len lỏi hoạt động tại Đô Thành, điều đó không ai chối cãi, tuy nhiên ai có thể nắm chắc con số. Đại Tá cho rằng những con số «mấy trăm» chỉ là ước đoán, sự ước đoán nầy tất nhiên không đi gần với sự thật; và những tin đồn đó chỉ tạo thêm hoang mang cho đồng bào đang sống ở Thủ Đô mà thôi.

XEM TIẾP 6 TRANG 7

ĐỂ BẢO-VỆ SỨC KHỎE ĐỒNG-BÀO ĐÔ-THÀNH

TẨY-UẾ QUÁN ĂN TIỆM RƯỢU NHÀ HÁT

◐ TỪ NAY BÁN THỊT PHẢI GÓI BẰNG GIẤY TRẮNG

L.T.S.— Dân chúng Đô-thành cũng ước mong Nha Giám-đốc Cảnh sát đô thành cho khám xét các tiệm bán rượu có nữ chiêu đãi viên phục vụ khách hàng, để yêu cầu họ tôn trọng giờ giấc của người lân cận và đừng phá xóm phá làng trong đêm khuya. Những tiệm bán rượu thuộc loại nầy đều không có giấy phép của Quận Hành chánh hoặc của Tòa Đô-chánh. Đó chỉ là những tiệm bán rượu trá hình mà thôi.

SAIGON 3-6 (VTX).— Tòa Đô chánh kể từ nay sẽ phải các tiểu ban kiểm soát vệ sinh lưu động đến tận các nơi như nhà hàng, quán ăn, rạp hát, kỹ nghệ và các cơ sở chế tạo thực phẩm nước uống v.v.. để kiểm soát về phương diện vệ sinh.

Quyết định trên cho biết nhằm mục đích bảo vệ sức khỏe đồng bào và chấm dứt tệ trạng bừa bãi không giữ đúng vệ sinh tại các nơi nói trên.

Các biện pháp sau đây sẽ được áp dụng cho những nơi vi phạm điều kiện vệ sinh.

— Lần đầu cảnh cáo riêng

— Tái phạm lần thứ nhì Cảnh sát sẽ phạt vạ

— Vi phạm lần thứ III sẽ bị đóng cửa hữu hạn.

Ngoài các biện pháp kể trên Tòa Đô Chánh còn cho biết người vi phạm có thể bị truy tố ra trước Tòa Án.

Mặt khác Tòa Đô chánh hôm nay đã phổ biến một thông cáo nhằm ấn định rõ thể thức cho các thớt viên bán thịt tại các chợ Đô thành.

Thông cáo cho biết để giữ vệ sinh chung cho giới tiêu thụ, các

XEM TIẾP 4 TRANG 7

KHỦNG BỐ V.C liệng lựu đạn tại Thủ-Đức

SAIGON 4-6.— Quân khủng bố đêm vừa qua đã liệng hai quả lựu đạn vào hai nơi tại Thủ Đức, gây cho một đoàn viên Nhân dân Tự vệ và một Nghĩa quân bị thương.

Lúc 23 giờ 45 đêm qua, một tên khủng bố liệng một quả lựu đạn vào toán Nhân dân Tự vệ đang đứng gác tại một địa điểm gần chợ Thủ Đức gây cho một đoàn viên Nhân dân Tự vệ bị thương.

Trước đó năm phút, một tên khủng bố khác đã liệng một quả lựu đạn vào một toán Nghĩa quân tại 5 cây số Tây Tây Nam Thủ Đức gây cho một Nghĩa quân bị thương.

TIN TÒA ÁN

Cảnh sát kiêm nghề cò-le thầy kiện

NHẬN TIỀN THÂN CHỦ đi chơi bời bị 4 tháng tù

SAIGON 4-6. — Khoảng tháng 3 năm 1969 bà Cao thị Khiết có 1 xe vận tải giao cho tài xế đi chở hàng rồi chẳng biết anh tài này đã chuyên chở bất hợp pháp thế nào mà bị cơ quan hữu trách bắt giữ cả người lẫn xe để điều tra. Trong lúc bà Khiết đang phân vân thắc mắc về chuyện trên thì có 1 cảnh sát viên tên Hoàng ngọc vạn Tắc đến nhà nói với bà để y mướn 1 luật sư tên tuổi chạy công việc đó không ngờ vực gì cả, bà Khiết đưa Tắc 20 ngàn. Tắc lấy tiền ăn chơi phung phí và những hộp đêm, mà không hề chạy và cũng không trả lại tiền, nên bị bà Khiết tố cáo ra trước tòa. Do đó Tắc bị giam ngày 15-3-69 và đã bị tòa tiểu hình sáng nay xử phạt 4 tháng tù, mặc dù bị can đã xin trả lại tiền và bà Khiết đã bãi nại.

Uống dầu xăng mắc nghẹn

SAIGON 3-6 Ngày 14 tháng năm 1969, ông Nguyễn văn Tư làm tài xế có xe chuyên chở dầu xăng có nhận 12 ngàn lít dầu của hãng Shell để giao cho một cơ quan Mỹ ở Nhà Bè.

Khi đến căn cứ vừa kể, ông Tư đã thông đồng với một quân nhân Mỹ ở tại dây làm bộ ra dấu nhận

XEM TIẾP 3 TRANG 7

ÁN MẠNG TẠI KHÁM CHÍ HÒA

HAI CHÁNH TRỊ PHẠM GIẾT CHẾT một thường phạm để trả thù?!

● NGUYỄN NHƠN: THƯỜNG PHẠM NÀY KHI CÒN Ở CÔN NÔN ĐÃ HÀNH HẠ VÀ LÀM NHIỀU CHÁNH TRỊ PHẠM CHẾT?

SAIGON Khoảng 10 giờ sáng ngày 3-6 một vụ cố sát xảy ra tại Trung tâm cải Huấn Chí Hòa Ông Nguyễn văn Phát 35 tuổi (gia đình ngụ tại Phú Nhuận) là nạn nhân trong vụ này.

Theo các nhân chứng dự kiến cuộc cố sát kể lại, Ông Phát là thường phạm bị án tù chung thân khổ sai. Ngày 31-5 vừa qua, ông này được giải từ Côn Đảo về Saigon. Cùng một chuyến tàu còn có một số tù nhân chính trị cũng được đưa về thủ đô, giam tại trung tâm Cải Huấn Chí Hòa.

Sáng ngày giờ nói trên, người ta trông thấy ông Phát bị mấy người dùng thanh sắt và dây kẽm nhọn đâm loạn đả vào người. Hầu hết đều không dám can gián và ông Phát không chống lại nổi nên bị thương khắp người. Mãi cho đến khi các binh sĩ túc trực canh gác ở bên ngoài công Trung tâm hay tin chạy vào can thiệp thì ông Phát đã ngất xỉu. Ông này được đưa đến bịnh viện cứu cấp nhưng tắt thở sau đó.

Nhà chức trách cảnh sát đến nơi điều tra và tìm bắt được hai tội phạm chính trị Được biết đó là anh Lê văn Thái 24 tuổi và Lê văn Tâm 25 tuổi. Cả hai người này đều bị bịnh tật, nhận tội đã giết ông Phát Anh Thái và anh Tâm bị đưa đến cơ quan an ninh lần nữa để điều tra.

Tuy nhiên do lời các tội nhân bị giam tại đây bàn tán xôn xao dường như ông Phát bị giết vì thù oán. Người ta nói rằng có lẽ ông Phát

XEM TIẾP 9 TRANG 7

G.S NGUYỄN NGỌC HUY NÓI CHUYỆN VỀ HÒA ĐÀM BA LÊ VÀ HIỆN TÌNH ĐẤT NƯỚC TẠI VŨNG TÀU

Giáo sư Nguyễn ngọc Huy, nhân viên Phái đoàn Hòa đàm Ba Lê thuyết trình về đề tài: **Hòa đàm Ba Lê và hiện tình đất nước** *tại hội trường Thị xã Vũng Tàu vào ngày Chúa Nhựt 8-6-69 đúng 8 giờ 30.*

Trân trọng kính mời đồng bào Thị xã đến dự thính.

T.M. Ban Tổ chức

Ông NGUYỄN VĂN TẠI

TIN TỨC KHẮP NƠI

BÁC-SĨ TRỰC

(Tối Thứ Năm 5-6-1969 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng Thứ Sáu)
(Trưa Thứ Sáu 6-6-1969 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S Phạm-Huy-Sinh	147	Bùi-Hữu-Nghĩa	GIA-ĐỊNH
— Phan-Văn-Đương	156	Lý-Thái-Tổ	SAIGON
— Bùi-Thị-Nhụ	64	Đường Bắc-Việt, Phú Thọ	CHOLON

(Tối Thứ Sáu 6-6-1969 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng Thứ Bảy)
(Trưa Thứ Bảy 7-6-1969 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S Lưu-Thế-Tế	147	Đoàn-Thị-Điểm	SAIGON
— Phan-Trần-Đạo	2-B	Nguyễn-H-Đức, (P. Nhuận)	GIAĐỊNH
— Nguyễn-Thị-Hạnh	487	Nguyễn-Tri-Phương	CHOLON

★

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

THỨ NĂM 05-6-69

Đài Việt Nam

19g00 Đài hiệu Quốc kỳ
19g05 Thời sự Quốc-Tế
19g15 Chương trình Thiếu Nhi Hoa Thế Hệ
19g45 Thời sự Miền Tây
20g00 Tin tức — Thông cáo
20g20 Tiếng Nói Động viên
21g00 Điểm báo. Bình luận — Giới thiệu chương trình hôm sau
21g15 Thời sự Quân-Đội
21g25 Chương trình Thanh Niên Thể Thao
21g40 Nhạc Ban Hương Thời Gian
Đài hiệu Quốc kỳ

Đài Mỹ

13g00 Test Pattern Music
13g45 Sign On News
14g00 RB Carol Burnett
15g00 RB Dean Martin
16g00 RB Mission ; Impossible
16g50 Let's Speak Vietnamese
17g00 Information
17g30 Wide Wide World
18g00 Hollywood Palace
19g00 Evening News Weather
20g00 Jonathan Winters
21g00 Big Valley
22g00 Late News
22g15 Boxing

(Xem tiếp trang 7)

Bà này ăn được cả sắt và hột xoàn

ĐÔ THÀNH.— Trước đây chúng tôi có loan tin thiếu phụ Trần anh Minh ngụ tại đường Tự Do can tội lường gạt 1 linh mục ở viện mồ côi Gò Vấp số bạc trên 200 ngàn đồng tiền mua sắt, và đã bị cảnh sát câu lưu để điều tra. Trong lúc đó thì bà Trần thị D. cũng ngụ tại đường Tự Do thưa bà Trần anh Minh về tội sang đoạt của bà 1 chiếc nhẫn hột xoàn trị giá 60 ngàn bằng cách mượn để đeo. Nội vụ cảnh sát đang mở cuộc điều tra và dường như chiếc nhẫn hột xoàn này cũng đã bay khỏi tay bà Minh từ bao giờ.

Một giáo sư tư thục Hoa kiều bị ám sát

ĐÔ THÀNH.— Khoảng 11 giờ 45 trưa 3-6, một vụ ám sát táo bạo đã xảy ra tại trước sân trường trung học tư thục Phước Kiến (trường của học sinh người Việt gốc Hoa) ở đường Khổng Tử Chợ Lớn. Nạn nhơn là một giáo sư già bị 1 tên khủng bố vào trường giả dạng người quen hỏi thăm rồi rút súng bắn ông này 2 phát bị thương nơi đầu và sau lưng. Kẻ xấu số liền được chở đến bịnh viện cứu cấp nhưng vì vết thương nơi đầu quá nặng nên ông tắt thở cách 1 giờ sau.

Được biết ông giáo sư tên Lý quốc Út 66 tuổi người Việt gốc Hoa ngụ tại đường Xóm Củi (quận 8) dạy tại trường Phước Kiến. Trong lúc gần mãn giờ ông giáo sư Út ra đứng trước sân trường và chờ học trò ra về thì thình lình có 1 tên khủng bố xông vào trường giả vờ hỏi thăm rồi rút súng bắn ông này 2 phát ngã quỵ, tên khủng bố thừa lúc lộn xộn chạy ra đường tẩu thoát.

Nhà chức trách cảnh sát quận 5 đến nơi ra lịnh cho nhân viên cảnh sát và quân đội bao vây trên các nẻo đường quanh trường khám xét tìm bắt tên khủng bố, nhưng dường như vô hiệu quả.

Nhà chức trách đang tiến hành cuộc điều tra và tên khủng bố đang bị truy nã rất gắt.

Cướp tới tiền bánh của học sinh

ĐÔ-THÀNH.— Đã lâu nay tại trường tiểu học Chí Hòa xảy ra nhiều vụ đón đường các em học sinh lớp nhỏ để cướp tiền bánh và viết máy, vì các em quá nhỏ nên không dám la sợ bọn chúng đánh đập, các em chỉ còn có cách chịu khó nhịn bánh để đến trưa về nhà ăn cơm, có em bị mất viết khi vào đến trường không có viết để viết bài bị thầy la rầy, các em này cho biết là thường thường bị 1 bọn bất lương chận ngoài đường cướp viết và tiền của các em nên các em mới không có viết, nhân viên CS theo dõi và kết quả chiều ngày 2-6 bắt được Phạm văn Thành 18 tuổi y đã thú nhận là chuyên cướp tiền và viết của học sinh cùng khách bộ hành đi trên đường nói trên.

Cán bộ Cộng sản về hồi chánh tại quận 6

SAIGON.— Khoảng 2 giờ chiều ngày 2-6, một cán bộ Cộng Sản ngụ tại Bình trị Đông, quận Bình Chánh Gia Định tên Huỳnh văn Liêng 49 tuổi đã đến hồi chánh tại Ty CSQG quận Sáu. Sau khi đã chấp nhận quay về với hàng ngũ quốc gia, ông Liêng lo làm thủ tục giấy tờ để được hợp thức hóa tình trạng.

Mang 50 lượng vàng đi đâu?

SAIGON.— Hồi 10 giờ sáng ngày 2-6, nhân viên cảnh sát đứng gát trên đường Phan chu Trinh có chận xét một người đàn ông mang một cái giỏ xách khả nghi. Cảnh sát đã tìm thấy bên trong có một số vàng nặng 50 lượng, nhưng khi hỏi đến giấy tờ thì người đàn ông nọ không có xuất trình. Vì thế, ông này được mời về bót thẩm vấn. Được biết tên Trần hồ Đ. 54 tuổi, chủ tiệm vàng.

Bịnh nhân đến phòng mạch cũng bị kẻ bất lương móc túi

SAIGON.— Khoảng 8 giờ sáng ngày 2-6, ông Lương văn Xén 38 tuổi tài xế (ngụ tại xã Tân thới Trung Hóc Môn) bị bịnh nặng được đưa đến phòng mạch của một ông bác sĩ ở đường Sương nguyệt Ánh để chữa trị. Trong lúc ngồi chờ đợi đến lượt mình, ông Xén quá mệt nên bất tỉnh. Tợi dụng cơ hội này kẻ bất lương lục túi ông Xén lấy hết số bạc 50.000 đồng cất trong người bịnh nhân. Chừng tỉnh lại, ông Xén hay vừa bị trộm chỉ còn có nước kêu trời.

Cái gì cũng không có

SAIGON.— Sáng ngày 2-6 có một chiếc xe du lịch mang số EA. 2772 do một thanh niên cầm lái chạy đến góc đường Đinh Tiên Hoàng và Hồng Thập Tự bị nhân viên cảnh sát đứng gác nơi đây chận xét. Người lái xe bất tuân, nhấn ga vọt chạy luôn. Nhân viên cảnh sát phải bắn súng chỉ thiên thị oai mới bắt được chiếc xe nọ. Khi xét giấy tờ, ông này không có bằng lái, không có thẻ chủ quyền để xuất trình, Trông thấy khẩu súng lục bên cạnh nhân viên cảnh sát hỏi giấy tờ thì cũng không có luôn. Người lái xe liền bị mời về bót khai tên Lê quang C. trung úy.

Một Hoa kiều dùng căn cước giả trốn thuế lưu trú

SAIGON.— Sáng ngày 3-6, người ta có giải một Hoa kiều tên Quách Thành 33 tuổi (quốc tịch Trung Hoa) ngụ tại đường Cống Quỳnh về tội dùng căn cước giả. Được biết ông này quốc tịch ngoại quốc nên không phải đi lính mặc dù ở tại VN. Tuy nhiên, ông ta còn muốn trốn thuế lưu trú nên dùng căn cước giả tên Quách tấn Thành, mang quốc tịch VN dùng kèm. Khi bị lộ tẩy, ông này bị bắt giải tòa.

Cô gái 13 tuổi bị cưỡng hiếp.

SAIGON.— Khoảng 11 giờ đêm 2-6, thêm một con yêu râu xanh cưỡng hiếp một bé gái 13 tuổi, bị bắt giữ giải về bót. Được biết người đàn ông này tên Phạm văn T. 45 tuổi và cô bé nạn nhân tên Phạm thị T. 13 tuổi, Cả hai đều là công nhân cùng làm việc cho hãng nọ.

Ông T. đến căn nhà số đường Hồng thập Tự, gặp cô bé T. ở đó. Lòng dâm dật nổi lên, ông ta dùng sức mạnh cưỡng hiếp cô T. Sau khi thỏa mãn thú tính ông ta định tẩu thoát nhưng bị người ta phát giác và tóm được kịp thời.

Sáng hôm sau, cha của nạn nhân là ông Phạm văn Qu, cũng ngụ tại đường Hồng thập Tự đến bót vô đơn thưa tên T.

Hành quân bắn hạ 1 VC nhưng 1 Thẩm sát viên bị bắn trúng đạn

GIA ĐỊNH.— Chiều ngày 3-6, nhà chức trách Gia Định mở cuộc hành quân xóm cầu ông Thông thuộc quận Bình Chánh tỉnh Gia Định. Trong khi binh sĩ và cảnh sát đi tìm 1 cái hầm của VC thì 1 tên VC trong hầm chạy ra bị quân đội bắn ngã. Trong lúc đó có nhiều tên VC khác núp bắn ra nhiều phát đạn làm cho 1 cảnh sát viên tên Lê văn Đo 26 tuổi ngụ tại đường Bà Hạt bị trúng đạn gần hậu môn.

Nạn nhân được đưa đến bịnh viện cứu cấp.

Khám phá 2 hầm VC chôn giấu vỏ khí

GIA-ĐỊNH 3/6. (VTX) — Hồi 17 giờ ngày 26-5-69 lực lượng Nhân dân Tự vệ xã Xuân Thới Thượng quận Hốc Môn (Gia Định) mở cuộc hành quân lục soát tại ấp Voi cùng xã đã khám phá hai hầm bí mật chôn dấu vũ khí của Việt Cộng, lực lượng hành quân khui hầm này và tịch thu: 137 quả đạn B. 40, hai thùng hột nổ đạn 82 ly, ta hoàn toàn vô sự.

Cũng tại ấp này, trưa ngày, 27-5-69, lực lượng thẩm sát của Liên Đoàn 2 Đặc khu Hốc Môn, đi tảo thanh lục soát và cũng khám phá một hầm chôn dấu vũ khí của Việt Cộng, tịch thu một đại liên 50, một đại liên phòng không của Trung Cộng, ta vô sự.

1 Nhơn viên cảnh sát bị NDTV đánh

GIAĐỊNH.— Khoảng 8 giờ đêm 1-6, anh Đỗ Ngọc Chiếu nhân viên cảnh sát Đô Thành có 2 đứa em tên Tân và Thắng 15t bị NDTV khu 3 đường Phan Đình Phùng bắt, anh Chiếu đến tìm em. Không rõ anh Chiếu nói thế nào mà anh NDTV đánh anh Chiếu. Hiện nội vụ đã đưa anh đến xã Bình Hòa để giải quyết.

Hết chỗ bị thương rồi sao?

BIÊNHÒA.— Chiều ngày 3-6, bà Bùi thị Đinh 34t nữ thương gia ngụ tại Long Thành B.H.leo đứng trên ghế để lấy đồ trên gác rồi ro bị cái ghế gãy miếng cây nhọn của ghế sóc vào hạ bộ của bà, máu me lênh láng.

Sau khi tai nạn xảy ra bà Đinh được người nhà chở đi bịnh viện cứu cấp.

Khi ân tình đã phai mờ

GIA ĐỊNH.— Khoảng 3 giờ chiều 2-6, ngoại kiều J.William ngụ tại số 29 bis đường Ngô Tùng Châu (Gia Định) đã vô đơn tố cáo cô Hồng tức Marie 22 tuổi đã sang đoạt của anh ta 1 chiếc xe Honda dàn bà và đoạt luôn cả hóa đơn xe. Do đơn tố cáo, nhà chức trách đã cho mời cô Marie đến bót để thẩm vấn. Người hiểu chuyện cho biết cô Marie có quen với ngoại kiều này và 2 người đã ăn ở với nhau, ông J. cho cô chiếc xe Honda nói trên để làm chưn, không ngờ gần đây ngoại kiều này có người yêu khác, đòi lại chiếc xe, cô Marie không trả nên ông ta đi tố náo.

Kinh Tháp Mười ở Kiến phong vừa được khai thông

CAO LÃNH, (VTX) 4-6. Trung tá Nguyễn văn Thứn, Tỉnh Trưởng Kiến Phong sáng 30-5 đã hướng dẫn một phái đoàn Quân Dân Chính dùng đường thủy viếng thăm các xã Ấp Bà Chủ, Cả Đức, Thiện Mỹ Ba Sao, Đường Thét, Mỹ Quý nằm dọc theo kinh Tháp Mười.

Được biết, kinh Tháp Mười chạy dài từ Vàm Phong Mỹ quận Cao Lãnh đến xã Mỹ An quận Mỹ An lối 33cs. Trước đây Cộng sản vẫn dùng nơi này làm căn cứ hoạt động hàng ngày đón các ghe xuống qua lại xách nhiều bóc lột đồng bào, vì vậy mà ghe xuống đồng bào qua lại trên kinh rất ít.

Trong chương trình Bình định và xây dựng năm 1969, Kinh Tháp Mười đã được khai thông, chính quyền xã Ấp được thiết lập, đồng bào các nơi trước đây bỏ ra đi vì nạn CS đã lần lượt trở về sinh sống như cũ.

5 CUỘC ĐẢO-CHÁNH — Những bí ẩn chưa hề tiết lộ...

CUỘC ĐẢO CHÁNH 11-11-60 CỦA NHÓM SĨ QUAN DÙ

★ PHÁ TAN HÀNG NGŨ QUỐC GIA ĐỐI LẬP VỚI CHẾ ĐỘ

● ● ● ● ● VĨNH-LỢI

Trong mấy năm liên tiếp, từ 1955 đến 1960, 4 anh em ông Diệm, Thục, Nhu, Cẩn, lần lượt thẳng tay đàn áp đối lập hơn là lo diệt những cán bộ Cộng sản nằm vùng len lỏi vào khắp mọi sinh hoạt của quốc gia.

Sau khi diệt được các lực lượng giáo phái CaoĐài, Hòa Hảo, Bình Xuyên như đã trình bày trong loạt bài trước đây, Anh em ông Diệm chĩa mũi dùi vào các đảng phái khác

● Án Tòa do anh em ông Diệm định đoạt

Một số người bị đưa ra Tòa Án Quân Sự về tội phản loạn, họ bị xét xử nhưng bản án hầu như đã định sẵn, Tư pháp không còn mang tính cách độc lập của nó nữa mà bị chế độ đương thời chi phối nặng nề.

Cán cân công lý biểu hiệu cho sự công minh của Tòa Án đã nghiêng hẳn về phía hành pháp. Ảnh hưởng của Sở Nghiên Cứu chánh trị và Xã Hội Phủ Tổng Thống và ông Ngô đình Nhu bao trùm trên phán quyết của Tòa Án, không mấy ai dám phản kháng một cú điện thoại của Sở Mật Vụ hay của Ông Bà Cố Vấn.

Đương nhiên, có những tội trạng đáng ở tù rục xương lại được án nhẹ hay tha bổng, và có những vụ chỉ đáng tha bổng vì không yếu tố buộc tội lại lãnh những án tù nặng nề vì lịnh trên đã dặn như vậy.

● Đàn áp những đảng phái quốc gia đã từng cọng tác với mình

Các đảng phái quốc gia đã từng cọng tác với Ngô đình Nhu trong thời ông Ngô Đình Diệm chưa về nước bị đàn áp tơi bời.

Đảng viên Đại Việt Quốc Dân Đảng bị thanh toán trước hết vì những người này đã tích cực chống ông Diệm ngay từ khi ông ta chưa về nước. Bộ mặt thật của anh em ông Diệm đã lộ rõ từ khi ông ta chưa nắm được chánh quyền.

Rồi kế đó là Việt Nam Quốc Dân Đảng, và những người quốc gia chống Cọng muốn xây dựng một đất nước Việt Nam trù phú hùng cường nhưng không chịu theo đường lối của anh em ông Diệm đều tuần tự bị đàn áp.

Điều khéo léo của anh em ông Diệm có lẽ là họ đã không đưa những người đối lập của mình ra chịu tội trước Tòa Án ! Thật sự thì không lẽ họ lại kết tội những người quốc gia ?

Cho nên những người chịu án trước tòa chỉ là 1 thiểu số rất nhỏ so với số người bị giam giữ đánh đập trong các nhà tù, trại giam mà không biết đến bao giờ mới được thả ra.

Tòa án chỉ là hình thức để anh em ông Diệm hợp pháp hóa sự đàn áp đối lập của họ, nhưng họ cũng không dám thẳng tay xử dụng biện pháp này.

● Trại giam đầy dẫy các chiến sĩ quốc gia không bị xét xử trước Tòa

Cách hay nhất là nửa đêm cho xe Cảnh sát Công An đến nhà bắt đem đi. Bà con, láng giềng không ai biết họ từ đâu tới, và họ đem giam thân nhân mình ở đâu.

Tiếng đập cửa nửa đêm như là tiếng gọi của thần chết. Người bị bắt lủi thủi ra đi trước sự hung hổ, hăm dọa của mũi súng đen ngòm.

Những đứa con thơ, bà vợ hiền, vừa ngơ ngác vừa run rẩy kinh hoàng đến tột độ vì biết chồng, cha mình bị bắt.

Nhưng ai bắt, đem đi đâu, không một ai biết và cũng không ai dám lên tiếng hỏi những người xuất hiện nửa đêm với nét mặt của hung thần, với chiếc còng lo le trên tay là ai, và họ từ cơ quan nào đến đây. Những nạn nhân chỉ biết cắn răng nhịn nhục, cúi đầu câm hờn.

Những tiếng nức nở tức tưởi của thân nhân người bạc phước [illegible] vang lên cũng phải tắt nghẹn vì họ [illegible]

● Khôn hồn thì kiếm một bộ áo quần loại vải bền để đi ở tù

Họ chỉ đành nghẹn ngào nhìn người thân của mình vội vã mặc quần, tròng chiếc áo mỏng manh vào mình để vội vã theo các nhơn viên công lực đi về nơi vô định. Những nạn nhơn nhanh trí thì xin họ nương cho một vài phút kịp lấy 1 bộ áo quần thứ vải chắc chắn để có thể chịu đựng những ngày tháng dài dặt lê lết trong trại giam trước khi nhận được tin về tới gia đình.

Trong những năm ấy có được bao nhiêu người ra tòa lãnh án vì tội đối lập với chánh quyền ? Rất ít người được cái hân hạnh ấy vì ra tòa án thì ít nhất cũng phải nguỵ tạo hồ sơ của đương sự để khi xét xử khỏi mang tiếng đàn áp đối lập, cho nên những người được coi là «nguy hiểm» cho chế độ chỉ bị bắt đem đi, sau một thời gian tra tấn và xét thấy không thể khai thác điều gì thêm nữa sẽ bị tống vào các trại giam nhan nhản khắp nước.

Ngoài ra, một số chiến sĩ quốc gia khác trốn thoát kịp thời những vụ bắt bớ của tay chân anh em ông Diệm và tìm cách trốn lánh qua những nước lân cận như Cao Miên, Lào để kéo dài những tháng ngày thương nhớ quê hương, chiến hữu nằm trong lao tù.

Nhưng tại sao anh em ông Diệm không lo chống Cọng lại chỉ lo đàn áp những người quốc gia khác chánh kiến và đường lối của anh em họ ?

Lý do đó chúng tôi sẽ giải thích trong bài ngày mai.

NGÀY MAI : Anh em ông Diệm muốn bắt chước Staline sát hại Trotsky.

Cấp Tiến

TỔ QUỐC ○ TỰ DO ○ TIẾN BỘ

● SỐ 46 ●

Tòa soạn và Trị sự 173, Phạm-ngũ-Lão — Saigon Đ.T. 21.505

THÁNG TƯ (đủ)	JUIN (6)
Kiến : Kỷ Tỵ Tiết : Tiểu Mãng	JEUDI
21	5
Ngày Tân Hợi	THỨ NĂM

KHẮC TUỔI : Ất Tỵ, Kỷ Tỵ
Hành Kim — Sao Tỉnh — Trực Phá
Cúng Sao Thủy Diệu 7 ngọn đèn
Kim đường — Thiên thương — Thiên ân
NÊN : Triệt nhà, phá vách, tế lễ, giải trừ
Đại hao — Vãng vong — Trùng nhựt
CỮ : Mai táng, cưới gả, làm tương
GIỜ KIẾT : Sửu, Ngọ, Mùi, Dậu
GIỜ TRUNG : Thìn, Tuất

Cuộc chiến tranh tàn khốc VÀ KỲ DỊ Ở BIAFRA

● Bài của PHILIPPE DECRAENE, Báo Le Monde
● Bản dịch của TÔN THẤT TRẠCH

(TIẾP THEO)

Lầu chuông nhà thờ Anh giáo Saint Stevans được che dậy dưới một đống lá dừa để phi công Nigeria khỏi trông thấy. Hình như bọn họ chú tâm tìm nơi nào có thập giá để làm chuẩn đích mà oanh tạc các nhà thờ. Người ta đề tin như thế khi trông thấy bao nhiêu Thánh đường bị tàn phá.

Ngày chúa nhật, ở nhà thờ Saint Finbarr, một gian trại xây bằng bơ lô, lợp tôn, một linh mục người Ái nhĩ Lan cử hành thánh lễ trước rạng đông.

Đến lúc trời vừa sáng thì lễ cũng sắp xong. Linh mục chủ tế cùng với một đồng sự cho hàng nghìn tín hữu rước lễ. Đoạn rước lễ này lâu hơn cả buổi lễ. Sau khi hát xong 1 bài kinh bằng la tinh (vì có quá nhiều thổ ngữ nên phải dùng tiếng la tinh để cho được duy nhứt) giáo dân lật đật giải tán để tránh oanh tạc.

Nhưng người ta rất lấy làm lạ tại sao quanh nhà thờ lại có nhiều ô tô thế. Và nhưng tờ 5 bảng sao nhiều thế trong khi dân Biafra thiếu thốn mọi cái.

Rất ít người trở về nhà Phần đông đều lẩn vào rừng để tránh máy bay.

Chính [illegible] nơi [illegible] dầu nhưng gì quí giá nhất, và là nơi họ buôn bán với nhau. Và họ cũng vào đó để trốn lính.

Đời sống không bị xáo trộn, nhưng đã tổ chức lại Chăm lo cày cuốc trồng tỉa chỉ là một trong những hoạt động biểu thị ý chí quyết sống.

Tất cả chỗ nào có thể trồng tỉa được đều được vận dụng, cho đến các bãi cỏ trong thành phố cũng biến thành vườn rau.

«Vùng tử thủ», hiện nay chỉ còn bằng một tỉnh, đã trở thành một sở vườn lớn cho 8 đến 9 triệu dân. Sự kiện ấy chứng tỏ người Phi châu rất thiết tha với nghề nông nếu họ chắc chắn rằng họ sẽ được hưởng lợi xứng đáng. Tình hình thực phẩm thay đổi tùy từng vùng.

Vùng Owerri bị đói kém vì đất xấu và dân di cư đến đông. Dầu sao chính phủ cũng hướng dẫn sáng kiến tư nhân và cố gắng thực hiện những chương trình lớn, nhưt là khuyến khích công tác quân nông (Land Army) một thứ quân dịch để phát triển nông thôn.

Ở đây có một người Tô Cách Lan sinh quán ở Glasgow, nguyên là Công chức thuộc ngạch cai trị thuộc địa của nước Anh hiện giúp cho Hội đồng Liên phát hoàn cầu. Ông ta sinh sống tại miền Đông này đã 12 năm và là 1 trong 30 hay 40 người Anh ngoài số giáo sĩ trên dưới 100 người.

Ông ta khai khẩn ruộng trong một vùng bùn lầy rộng 170.000 mẫu, và là cố vấn cho nông dân. Một người Hòa Lan đại diện cho Hội đồng các giáo phái cho rằng nếu không có dân di cư, vùng này có thể nuôi sống dân cư. Nhưng trước đây chỉ có 3 triệu người, nay dân số tăng gấp 3.

Tự cứu rồi Trời sẽ cứu

Vì phải đến tháng 9 mới gặt hái nên mọi người cũng áy náy lo cho ngày mai. Thời kỳ giáp hột được các đại diện các cơ quan cứu trợ luôn luôn nhắc nhở.

Viện trợ từ ngoại vào rất nhiều chỉ trong tháng 3 đã có 277 chuyến máy bay của Hồng thập Tự (từ Cotonou và Santa Isabel). Và 453 chuyến bay của cơ quan viện trợ liên phái (Joint Church Aid) ngoài những chuyến của Ordre de Malte hay Terre des hommes.

Hội Hồng thập tự còn dự trù cho thời kỳ từ tháng 3 đến 8-1969 một ngân khoản là 320 triệu quan Thụy Sĩ để chia cho Nigeria và Biafra.

Tuy thế, nhưng rõ là người Biafra đã thực hành châm ngôn : Phải tự cứu lấy mình rồi trời sẽ cứu cho, nên họ không buông trôi, không chán nản.

Sự bình tỉnh, tinh thần phương pháp, tinh đảm đang đối với [illegible] cùng giá trị như tinh hiên ngang, và phẩm cách.

Thời vận chiến cuộc

Orlu... tháng 5. — Người Biafra rất nhiệt tình khi nói đến nước «của họ», dân «của họ» sự cố gắng «của họ», vị lãnh đạo «của họ» [illegible] họ rất tự hào về quốc gia của họ, tinh thần ấy nhờ sự huấn luyện chính trị làm vững chải thêm.

Cách Owerri sáu cây số, một toán trẻ con, trên đầu đội một chiếc [illegible], dứa tập quân sự với súng gỗ, [illegible] Umowa, độ một trăm trẻ họp đoàn diễn hành chưng chạc theo nhịp tiếng hô lớn : «Biafra tất thắng» vài ngày sau, ở Libreville tôi lại được nghe những bà vú tập cho bọn trẻ chưa biết đọc hát những điều ấy.

(CÒN NỮA)

Tranh đấu CHO DÂN

MỘT SỐ PHỤ HUYNH SINH VIÊN Y KHOA HUẾ YÊU CẦU CỨU XÉT LẠI QUYẾT ĐỊNH :

DỜI TRƯỜNG ĐẠI HỌC Y KHOA HUẾ từ Saigon về Cố - Đô

Huế, ngày 24 tháng 5 năm 1969

Kính gởi :
— Thủ Tướng Chính Phủ
— Ông Tổng Trưởng Bộ Quốc Gia Giáo Dục.
— Ông Tổng Trưởng Bộ Y Tế
— Ông Khoa Trưởng Y Khoa Đại Học Huế

Kính thưa Quý Vị.

Tôi tên là Võ văn Đang, cư ngụ số 17 Nguyễn Công Trứ Huế xin đại diện một số phụ huynh sinh viên Y Khoa Huế xin có đơn này trình lên Quý Vị một vài ý kiến vài thỉnh nguyện để xin Quý Vị minh xét :

Theo báo chí thì trong các cuộc tiếp xúc gần đây, Quý Vị đã quyết định sẽ di chuyển Trường Đại Học Y Khoa HUẾ từ SAIGON về HUẾ lại kể từ niên học 1969-1970. Quyết định này là do thỉnh nguyện của một số phụ huynh sinh viên [illegible] Dân Biểu cũng như vị Tỉnh Trưởng địa phương.

Chúng tôi xin Quý Vị minh xét lại quyết định đó chiếu theo các lý do và sự kiện trình bày sau đây :

1) Hiện trạng trường ốc, giáo sư, thư viện, phòng thí nghiệm và bệnh viện HUẾ có thực sự cho phép y khoa Đại Học đào tạo Bác sĩ đúng danh nghĩa của nó không ?

2) Thỉnh nguyện của một số phụ huynh trên không đại diện cho đa số phụ huynh vì một số bận công việc, một số cư ngụ ở các Tỉnh khác không hề được góp ý kiến.

3) Sự can thiệp của Dân Biểu hay vị Tỉnh Trưởng địa phương là một hành động thiển cận, mỵ dân mà mục đích phải chăng là để vận động tuyển cử cho nhiệm kỳ tới hay để củng cố địa vị ?

4) Sự quyết định của Quý vị là để chấm dứt một sự việc mà Hành Pháp không muốn kéo dài trong lúc còn bận nhiều việc khác quan trọng hơn, chứ thực ra Quý vị chưa nghĩ đến các phương tiện «cần thiết và tối thiểu» để trường Y Khoa Huế có thể đào tạo Y sĩ theo đúng danh nghĩa của nó.

Đi ngược lại thời gian, chúng tôi phải công nhận rằng, sau biến cố Mậu Thân, quyết định của Quý Vị về việc dời trường Y Khoa HUẾ vào SAIGON là một quyết định sáng suốt. Thực ra, nếu ngay từ đầu, Quý Vị nghe theo thỉnh nguyện của một số phụ huynh thiển cận nằng nặc đòi duy trì trường lại Huế thì con em chúng tôi ít nhất cũng đã mất một niên học và kết quả sẽ trầm trọng hơn là do sự thiếu thốn dụng cụ phương tiện (giáo sư, thư viện, phòng thí nghiệm, bệnh viện thực tập) trường tất nhiên không thể nào đào tạo ra Y sĩ theo đúng danh từ của nó.

Chúng tôi ca ngợi quyết định sáng suốt của Quý vị vì Quý vị đã giải quyết một công việc rất thực tế, bất chấp cả sự đòi hỏi của một thiểu số muốn chụp mũ chính trị vấn đề một cách hết sức khôi hài nào là trả lại cho HUẾ cái gì của HUẾ — «Viện Đại Học HUẾ không có y khoa thì không còn lý do tồn tại».

Có gì mà la ồn như vậy. Ở trong một nước ngập mùi khói lửa chiến tranh, một trường ốc bị tàn phá không có điều kiện tiếp tục thì di chuyển đi một trường khác là rất hợp lý và thông thường. «Vạn sự khởi đầu nan» việc di chuyển trường vào SAIGON lúc đầu là khó, nay đã giải quyết xong và hai năm sinh viên học hành thì cứ trong những điều kiện rất tốt đẹp thì trong khi HUẾ thiếu thốn giáo sư, thư viện, phòng thí nghiệm, bệnh viện thực tập, v.v... thì đòi lại [illegible]

Chúng tôi thiển nghĩ sở dĩ có một số thỉnh nguyện như vậy vì hoàn cảnh gia đình, muốn con cái «ăn cơm nhà đi học Bác sĩ» không có tiền chi phí mọi thứ cho con phải học xa Tỉnh nhà.

Để dung hòa chúng tôi kính đề nghị Quý vị giải quyết vấn đề theo các thiển ý sau đây mà chúng tôi nghĩ là hợp tình và hợp lý nhất :

1) Tiếp tục duy trì trường Y khoa Huế tại Saigon cho tới khi nào trường có đủ phương tiện (trường ốc, thư viện, phòng thí nghiệm, giáo sư thạc sĩ chứ không phải là Đại úy Quân Y, bệnh viện thực tập) đào tạo ra Bác sĩ theo đúng danh nghĩa của nó.

2) Chính Phủ có giải pháp tích cực giúp sinh viên nghèo (cư xá, cơm nước tổ chức theo lối nội trú, học bổng thích đáng, v.v.) Nếu được như vậy, Chính phủ phải dài thọ một năm chẳng bao nhiêu, thay vì tốn công tốn của đề nghị tới vấn đề di chuyển trường về HUẾ lại trong lúc biết rằng các phương tiện còn thiếu thốn và sẽ giải quyết một cách vá víu.

3) Nghiên cứu việc cho sinh viên Y Khoa HUẾ tới một trình độ nào đó được sát nhập vào y khoa SAIGON để thống nhất hóa hai trường trong một chương trình mấy năm.

✶

Vậy chúng tôi kính xin Quý Vị thẩm xét lại quyết định đã ban bố để con em chúng tôi khỏi bị thiệt thòi và Quốc Gia khỏi tốn công tốn của mà không đào tạo được chuyên viên đúng theo ý nghĩa của nó.

Kính xin đa tạ Thủ Tướng và Quý Vị.

Nay kính,
VÕ VĂN ĐANG
17 Nguyễn Công Trứ — Huế

ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ ĐÀ NẴNG

SIÊU-THỊ ÁI-TÌNH QUỐC-TẾ

● Tướng Râu Miền Hỏa Tuyến : Một cuộc đời đầy sóng gió trong Tình-Yêu và Sự-Nghiệp !

(Tiếp theo)

Của BBĐPV CHÍ-LINH

«Phải cẩn thận như nơi củi lửa, phải giữ gìn như kẻ húp canh...»

Một thời gian trước khi vụ tranh đấu Miền Trung nổ bùng nhân vụ Tướng Thi, dư luận vùng 1 như là cố đô, vô cùng sôi nổi khi nghe Chuẩn Tướng Phan Xuân Nhuận Tư Lệnh Biệt [illegible] Đoàn 1 kiêm Tư lệnh khu 11 CT trấn giữ 2 Tỉnh Quảng Trị và Thừa Thiên. Người ta nghĩ rằng với tư cách Tư lệnh Biệt Động Quân, Chuẩn tướng Nhuận có thể mạnh tay với phong trào tranh đấu, và quân sĩ ở miền giới tuyến cũng có vẻ hơi ngại ngùng khi nghe từ nay minh phục vụ dưới quyền chỉ huy của ông.

Tuy nhiên Chuẩn tướng Nhuận lại là một vị Tướng rất hiền lành, đạo đức và đối với anh em binh sĩ thuộc quyền, ông đã tỏ ra là một «bon papa» cho nên sau một thời gian ngắn, ông đã chiếm trọn cảm tình của quân nhân ở khu 11 Chiến Thuật.

Và như Tướng Nguyễn vănChuân, Tướng Phan xuân Nhuận cũng bị lâm vào một thế kẹt rất hiểm nghèo khi cuộc tranh đấu bộc phát.

Bởi vì trước đó, liên tiếp xảy ra những vụ tranh đấu, xuống đường của đảng phái, của tôn giáo để lật đổ các chính phủ đi trước nội các chiến tranh, hoặc biểu dương lực lượng vì mục đích tranh chấp giữa các bè phái chính trị, và các vị Tướng Tư lệnh khu 11 Chiến thuật tiền nhiệm đều đã tỏ ra vô thưởng vô phạt đối với những vụ gây xáo trộn này.

Các vị ấy đều không áp dụng kỷ luật quân sự với các phe tranh đấu, mà chỉ dùng chính trị và lời lẽ ôn hòa, kêu gọi trên Đài Phát Thanh hoặc qua các bích chương, thông cáo yêu cầu các «lực lượng» hãy «bình tĩnh, hãy tôn trọng kỷ luật quốc gia và nhưt là đừng để cho «cọng sản» lợi dụng phong trào».

Có lẽ các vị cũng ngán tình hình chính trị đang sôi động ở Miền Trung, không ai dại gì dấn thân vào để cho bị đảo vì đã dụng chạm đến nhóm quần chúng đấu tranh.

Cho nên lúc Phong trào tranh đấu bộc phát, Chuẩn tướng Nhuận đã giữ một thái độ uyển chuyển ra sức kêu gọi [illegible]

Về phương diện quân sự thì suốt trong thời gian tranh đấu, tướng Nhuận ra sức tung quân án ngữ bốn mặt để chặn đứng sự tấn công của VC vào thành phố Huế và chỉ huy hành quân liên miên, cho nên ông đã thắng một trận rất lớn ở khu 11 chiến thuật giữa khi cao trào [illegible] đối Trung Ương đang dâng cao.

Đó là trận Hòa Mỹ với hàng trăm VC bị hạ sát tại chỗ và hàng trăm vũ khí bị tịch thâu.

Đối với nhân dân Huế và Miền Giới Tuyến, thì họ đã nhìn ông là một «chiến sĩ chống Cọng» và «mềm dẻo uyển chuyển» với đồng bào với một thái độ khôn ngoan

Tuy nhiên đối với Trung Ương và kỷ luật Quân Đội, có thể nói rằng : Vì lấy chính trị đãi người cho nên ông đã vi phạm quân kỷ, đã «chịu thua» phong trào tranh đấu lúc khởi phát, nghĩa là đã làm to để cho một số quân nhân thuộc quyền tổ chức biểu tình phối hợp [illegible] được giải tỏa và tình hình chung được ổn định.

Quả là nắm quyền điều khiển việc nước bây giờ, khó khăn chẳng khác nào như lời cụ Nguyễn Trãi ngày xưa đã nói : «phải cẩnthận như nơi củi lửa, phải giữ gìn như kẻ húp canh».

Cẩn thận, giữ gìn khônngoan tột độ như Tướng Nguyễn Văn Chuân, như Tướng Phan Xuân Nhuận được kể như là những nhân vật đã lão luyện trong binh nghiệp cũng như trên đường đời, thế mà vẫn không khỏi những bất ngờ của định mệnh !

(CÒN NỮA)

Xem trang 6. KHUÔN MẶT SAU LƯNG ✶ *Của TRẦN-THANH*

CHUYỆN KINH DỊ

NÉT BÚT VẼ SAU CÙNG CỦA 1 HỌA SĨ TÀI BA

(TIẾP THEO)

Nhưng Regulo biết rõ ông ta là viện trưởng một viện đại học.

Ông này ôn tồn nói với Regulo : «Thật ra tôi đến không phải lúc ; không biết ông sẵn sàng nghe những lời tôi sắp nói hay không. Dù sao, tôi cũng nói lên nguyện vọng của chúng tôi tại đây. Chúng tôi yêu cầu ông vẽ một bức tranh có nhiều trẻ con. Tất nhiên chúng tôi sẽ hân hạnh đón tiếp lòng tốt của ông.»

Từ trước đến giờ Regulo chưa hề vẽ trẻ con ; có lẽ yêu sách này là 1 mưu kế chăng. Chắc chắn dân chúng trong đó thị không có con nên hy vọng sẽ toại nguyện nếu có 1 bức tranh trẻ con.

Ông viện trưởng cho sự im lặng của họa sĩ Regulo là một sự đồng ý. Ông nói tiếp. «Tất cả chúng tôi ở đây đều tôn sùng nghệ thuật tinh vi của ông, Những đứa trẻ mà ông sẽ vẽ sẽ sống động từ nét chánh đến tiểu tiết».

Họa sĩ đáp : «Được, tôi sẽ suy nghĩ về đề nghị ông ». Rồi anh kéo người bạn đi trong sự ngơ ngác và thất vọng của dân chúng. Bạn anh không hiểu nổi cử chỉ kỳ lạ của anh.

Về đến nhà bạn, Regulo âm thầm sửa soạn hành trang từ giã bạn nhưng không quên bán cho ông ta bức tranh thứ 17.

Trong ngôi nhà nhỏ của anh, Regulo bắt đầu suy nghĩ. Anh nghĩ có nên vẽ trẻ con cho những kẻđã phản bội anh không. Nhưng sau đó anh quyết định vẽ thú vật : một con chồn đỏ và một con thỏ hồng rất hòa thuận bên cạnh nhau.

Khi Regulo ra phố, bọn trẻ nhỏ lại chạy sau lưng anh và hát : «Họa sĩ, họa, sĩ vẽ cho chúng tôi vật gì. Một con chồn đỏ và 1 con thỏ hồng.»

Anh đã dự đoán điều đó. Anh vào 1 tiệm thực phẩm mua một gói kẹo và chia cho bọn trẻ. Sau khi được sự tin cậy của chúng, anh bảo chúng về nhà thưởng thức bức tranh sau cùng của anh.

Đoàn trẻ vui vẻ hướng về nhà Regulo, và khi bức tranh được trình bày, chúng tỏ vẻ hài lòng.

Chúng lên xuống thang lầu, nô đùa ăn kẹo, gây nên bầu không khí náo nhiệt và vui tươi trong nhà.

Regulo cũng bận rộn, anh chăm chỉ và hăng say vẽ bọn trẻ; không một nét mặt và cử chỉ nào thoát khỏi cặp mắt anh. Thỉnh thoảng anh nhìn bức tranh và mỉm cười đắc chí.

Một bữa nọ, điều anh mong ước đã đạt thành : Kẻ trước người sau, tất cả những nhơn vật đã biến mất trước kia lần lượt trở về khung vải lớn : ông viện trưởng, người dân bà bị bệnh thủng, ông lão mập mạp và tất cả những người khác.

Họ tập trung ở đó như bị ràng buộc bởi định mạng, đứng và ngồi giữa bọn trẻ thơ đang nô đùa. Regulo đặt tên bức tranh là «Sinh hoạt con người» và tác phẩm này thành công mỹ mãn.

Đến ngày chánh phủ mua bức tranh ấy, ông bạn của Regulo lúc trước viết thư cho anh loan báo một biến cố lạ thường vừa xảy ra.

Dân cư thành phố bỗng nhiên biến mất và không để lại một dấu vết nào. Có lẽ họ đã tuân theo một mạng lịnh bí mật nào và trở về nguyên quán. Và mọi việc đã xảy ra như thế.

— HẾT —

XEM TRANG 6 : QUÁI NHƠN THẤT CHỈ — Hàn-Giang-Nhạn dịch thuật

THỬ TÌM HIỂU MỘT ĐỊA HẠT NHIỀU BÓNG TỐI :

Sự giải phóng người Phụ nữ

● Bài của RICHARD LEWINHSON
● Bản dịch của TRẦN THỊ MỸ CHÂU

Richard Lewinhson là một bác sĩ Y Khoa, kiêm Tiến sĩ chánh trị học Ông là Hội Viên của Hội nghiên cứu sinh lý tại Vienne, một hội có thẩm quyền rất lớn đối với những vấn đề sinh lý.

Vấn đề sinh lý là một vấn đề cấm kỵ tại Việt Nam cấm kỵ không phải tại luật pháp cấm đoán mà tại khung cảnh đạo đức không thích hợp. Chúng ta nhắm mắt đối với một vấn đề quan trọng đến đời sống con người.

Hơn thế, có một chánh trị sinh lý mà người làm chánh trị không thể nào không biết tới. Những vấn đề sinh lý đòi hỏi những quyết định chánh trị quan trọng như vấn đề giải phóng người Phụ nữ, vấn đề hạn chế sinh sản, vấn đề mãi dâm, vấn đề chống bệnh hoa liễu, vấn đề những bất thường sinh lý, vấn đề ly dị,vấn đề tự do sinh lý...

Để dư luận được sáng tỏ chung quanh một địa hạt nhiều bóng tối này, chúng tôi xin trích dịch một vài chương của cuốn «Lịch sử đời sống sinh lý» của Richard Lewinhson.

(TIẾP THEO)

Đó là một số tiền khá lớn mà ít người lao động nào trả nổi.

Vào cuối đệ nhị thế chiến, tháng 8 năm 1944, người ta làm cho ly dị trở thành khó khăn hơn Thể thức ly dị được qui định lại gần giống như ở Tây Phương.

Muốn ly dị phải làm đơn xin trước Tòa Án nhân dân và chỉ sau khi cố gắng hòa giải thất bại. Tòa Án mới tuyên án ly dị

Đồng thời những chi phí ly dị đã được tăng gia rất nhiều tới gần 2.000 rúp cho những người tái phạm, do đó chỉ những người có mức lương rất cao như Kỹ sư, văn sĩ và công chức cao cấp mới có thể ly dị nhiều lần nổi.

Nhưng những người này lại tránh làm rộn thường xuyên Tòa án Nhân dân, vì ly dị có một ảnh hưởng xấu đối với uy tín của họ. Một cộng đảng tốt của Nga do đó cần phải có một đời sống gia đình đứng đắn và bền vững.

Phá thai dưới sự kiểm soát của Quốc Gia

Song song với sự tiến hóa trên phương diện luật lệ gia đình, nhiều vấn đề lớn khác liên hệ đến chánh sách sinh lý cũng được thảo luận sôi nổi. Sự tự do phá thai tại Nga sô viết đã làm cho nhiều quốc gia trên thế giới ngạc nhiên và chú ý đặc biệt.

Người Mạc xít thuộc đủ khuynh hướng đã luôn luôn chống đối lại sự phá thai mà họ quan niệm như là hậu quả của chế độ Tư Bản nguồn gốc của nghèo khổ. Và bây giờ, chính trong Quốc Gia Cộng sản đầu tiên và duy nhất đó, chính người đàn bà lại đòi hỏi quyền được chấm dứt tình trạng có thai mà họ không muốn.

Thật ra thì sự nghèo đói lúc đó rất mạnh và đa số người đàn bà bị thúc đẩy bởi sự sợ hãi không thể nuôi thêm một đứa con được. Nhưng nhiều người, khác lại quan niệm rằng đây là dấu hiệu giải phóng người phụ nữ.

Một chế độ đã hứa hẹn một sự tự do toàn diện cho người đàn bà không thể từ chối với họ quyền quyết định xem họ có muốn làm mẹ hay không.

Chánh phủ hỏi ý kiến giới y sĩ. Một vài người chống đối.

Nhiều người khác đồng ý rằng tốt hơn nên thực hiện sự phá thai dưới sự kiểm soát của Quốc gia, để tránh cho người đàn bà những nguy hiểm của một sự phá thai lén lút. Lập luận này thắng thế và ngày 18 tháng 11 năm 1920, một sắc luật được ban hành ghi nhận một giai đoạn mới trong lịch sử đời sống sinh lý.

Lần đầu tiên từ thời thượng cổ đến giờ, sự phá thai được cho phép trong một quốc gia lớn, chỉ với điều kiện là nó phải được thực hiện bởi những bác sĩ công trong những Nhà thương công.

Để biện minh cho sắc luật này, người ta chánh thức giải thích rằng với sự phá thai lén lút trước đây, phân nửa số người đàn bà phá thai đã bị đầu độc ở máu, và 4o/o đã bị chết.

Sự tự do phá thai đã được chấp thuận không phải tại vì người ta đã nhìn nhận «quyền»của người đàn bà tự do xử dụng thân thể của họ», như là người ta đã từng lầm tưởng ở một vài Quốc Gia Tây Phương, mà chỉ tại do những lý do thuần túy sức khỏe.

Sự thi hành sắc luật đó gặp phải, nhất là trong giai đoạn đầu, một vài khó khăn. Sau cuộc nội chiến và sau trận chiến tranh với Ba Lan, người ta thiếu giường trong những Nhà thương cũng để có thể thỏa mãn tất cả những người đàn bà không muốn có con.

Những sắc luật vẫn được áp dụng trong suốt16 năm Chỉ vào năm 1936, lúc mà người ta hạn chế quyền ly dị, người ta mới cấm phá thai vì những lý do... chánh sách dân số. Luật cấm đoán vẫn trừ ra một số những trường hợp quan trọng : sự phá thai vẫn được cho phép khi sự thụ thai gây một sự nguy hiểm nghiêm trọng đối với mạng sống và sức khỏe của người đàn bà, hay là khi cha mẹ bị những bệnh di truyền nguy hiểm.

Những Bác sĩ vi phạm luật này phải chịu hình phạt từ 1 đến 2 năm tù. Ngược lại những sự trừng phạt vẫn nhẹ nhàng đối với người đàn bà : cảnh cáo công cộng lần đầu tiên vi phạm, phạt tiền trong trường hợp tái phạm.

Khuynh hướng mới được bành trướng sau cái chết của Staline, lần lần cũng được thể hiện trong địa hạt sinh lý.

Một sắc luật ngày 17 tháng 8 năm 1954 bãi bỏ trách nhiệm pháp lý của người đàn bà chửa trong việc phá thai, và ngày 23 tháng 11 năm 1955 chủ tịch đoàn Sô viết tối cao đã quyết định bãi tỏ toàn diện những cam đoan liên hệ đến sự phá thai.

(CÒN TIẾP)

NƯỚC VIỆT MẾN YÊU

ĐƯỜNG VỀ ÓC EO, KINH THÀNH BỊ VÙI LẤP DƯỚI PHÙ SA SÔNG CỬU LONG HAY CHUYỆN :

Kho vàng tại núi Ba Thê

● ● Phóng sự của MINH NGHĨA

(TIẾP THEO)

Mùa nước lại về, mưa buồn tầm tã, phần dụng cụ đào chỉ bằng leo, bằng cuốc, xuổng thô sơ mà kho vàng thì ở rải rác mênh mông, và lại phải đào thật sâu mới gặp.

Có người đào cả tháng mới gặp được một mái nhà.

Rốt cuộc rồi chẳng tìm được món gì. Tiền ăn ngày một cạn lại phải bị làm khó dễ rắc rối nên lần lượt mọi người chán nản bỏ về.

Mãi đến năm 1944 nhà Cổ học MALLERET mới xuống Long Xuyên tìm đến gò đất mà đồng bào gọi là gò ÓC EO để mở cuộc nghiên cứu tìm tòi.

Cuộc tìm tòi này do sự bảo trợ của Trường Viễn Đông Bác Cổ Đông Dương.

Nhóm người khảo cổ đã đào 22 chỗ gặp 12 nền gạch và thu được 622 món gồm đủ các loại tiền vàng, tiền đồng, huy chương, mũ miện, chén bát v.v...

Sau khi xác định và nghiên cứu vùng đất và các tài liệu thu nhặt được, một kết quả được tuyên bố như sau :

«Gò ÓC-EO là kinh thành của một vương quốc tên gọi là Phù Nam. Vương quốc này xuất hiện vào khoảng thế kỷ thứ nhất đến thế kỷ thứ sáu, sau Thiên Chúa Giáng Sinh.

Bằng vào các hình ảnh, niên hiệu và chữ Phạn của các vật tìm được, người ta cho rằng Vương quốc này xưa kia rất hùng cường, biên giới giáp tận Mã lai, Xiêm La, Lâm ấp, Chiêm thành và bể Nam Hải.

Và sau khi nghiên cứu ở các sách vở ở Trung Hoa, Pháp, Bồ đào Nha, Anh cát Lợi v.v... thì giả thuyết trên được xác nhận là đúng.

Thế là nước Phù Nam được biết đến qua di tích còn sót lại của kinh đô cũ ở gò ÓC EO ngày nay.

Nhưng đối với các nhà khảo cổ hiện nay thì công việc sưu tầm như thế chưa đủ.

Cần phải tìm tòi thêm để xác nhận và hiểu rõ hơn về vương quốc đã một thời oanh liệt này

Riêng đối với đồng bào miền Tây thì đây là kho vàng chưa lấy được hết.

Ngày nay, dù chinh chiến, dù gò đất ngày một hoang sơ giữa đồng ruộng bao la cạnh núi Ba Thê, người người vẫn hi vọng rằng khi yên lành với máy móc tối tân người ta sẽ tìm thêm được nhiều đồ xưa và vàng bạc hơn.

SỐ TỚI : Đất chìm hay biển nổi.

◑ Mỗi ngày đọc Nhựt báo Cấp Tiến
◑ Đầu tháng đọc Ng. san Cấp Tiến

3/ CHÁNH TRỊ

PHÁ TAN MẶC CẢM TAI HẠI

● MINH NHẬT

Trừ một thiểu số sống phè phỡn nhờ chiến tranh và tình trạng bất công xã hội hầu hết người Việt ở miền nam đều khao khát hòa bình. Nhưng khi nói đến chuyện vãn hồi hòa bình bằng giải pháp chấp nhận cho cựu CB cọng sản hoạt động chính trị ở miền VN nếu chịu từ bỏ bạo lực một số người Quốc gia lại tỏ vẻ «hốt hoảng» coi như sắp thua cọng sản đến nơi rồi ?

Sự thật trong tình trạng VN hiện hữu mà để cho CS tự do hoạt động chính trị, tranh giành ảnh hưởng với phía QG là một giải pháp mạo hiểm. Tuy nhiên, phía QG không thể tiêu diệt CS bằng quân sự cũng không thể quét sạch CS ra khỏi lãnh thổ VNCH hay bắt buộc toàn bộ Mặt trận GPMN về hồi chánh trong khi ấy lại muốn chấm dứt chiến tranh thì thử hỏi còn cách nào khác hơn là mở một lối thoát cho tổ chức CS dưới danh xưng là Mặt trận GPMN trở về sinh hoạt chính trị trong cộng đồng Quốc gia theo khuôn khổ hiến pháp đệ nhị cọng hòa ?

Đứng về phía cộng sản mà xét thì với giải pháp chánh trị nói trên nếu họ chấp nhận là cả một sự nhượng bộ lớn lao một sự thiệt thòi quá nặng cho họ.

— Trừ chỗ có võ trang hùng mạnh họ phải buông khí giới, từ chỗ có một khu an toàn, họ phải trở về chịu sự kiểm soát của chánh quyền và Hiến pháp Quốc gia, và từ chỗ chống đối không đội trời chung, họ phải chịu cắn răng chấp nhận thể chế mà bao nhiêu năm nay, họ đã tốn không biết bao xương máu, công lao để lật đổ..

Nhưng vì biết chắc không thể thắng nổi VNCH và đồng minh về quân sự, vì Kiệt quệ về Kinh tế, vì các mâu thuẫn nội bộ ở phía Cọng sản họ có thể chọn lấy lối thoát này. Đó ngặt vậy thôi.

Lẽ cố nhiên là họ vẫn nuôi chút hy vọng mỏng manh sẽ đạt mục tiêu CS hóa miền Nam VN bằng đấu tranh chính trị.

Trái lại, phía QG vẫn duy trì lực lượng võ trang hùng hậu, vẫn kiểm soát bộ máy hành chánh vẫn giữ vững hiến pháp và luật pháp của mình chỉ có gánh thêm một gánh nặng nữa là phải «canh chừng» và phải tranh thủ quần chúng với những cựu cán bộ CS nhiều mưu mẹo thủ đoạn.

Thế mà chưa khai diễn chiến trường chánh trị một số người Quốc gia chủ bại đã mất tin tưởng dọn mình cho một cuộc đầu hàng....

Người chiến sĩ ra trận, chưa đánh mà đã nghĩ rằng mình thua thì ắt phải thua.

Mặc cảm yếu hèn của họ trước CS sẽ gieo rắc tư tưởng bi quan chán nản, yếm thế, xé rào v.v.. gián tiếp giúp cho CS dễ dàng thôn tính miền Nam.

Đối với CS ta không được chủ quan khinh địch mà phải nỗ lực đấu tranh để phòng từng li từng tý như gần nơi củi lửa, nhưng không bao giờ ngán sợ cả.

Cộng sản chỉ hơn phía Quốc gia ở chỗ bạo tàn hơn, tổ chức chặt chẽ hơn và nhiều thủ đoạn quỷ quyệt hơn. Nhưng khi trong tay không còn lực lượng võ trang nữa, CS, dầu muốn bạo tàn cũng không bạo tàn được, hàng ngũ của họ dược tổ chức chặt chẽ và áp dụng kỷ luật sắt khi họ còn ở riêng một giới tuyến nhưng khi đã hòa bình trong tay sinh hoạt chính trị Quốc gia, họ khó thi hành được kỷ luật và duy trì được sự chặt chẽ của tổ chức nữa Đảng viên và quần chúng của họ, nếu ở trong hàng ngũ CS bị «nghẹt thở» họ vẫn có con đường rộng rãi để giải thoát là chạy về phía Quốc gia, nhờ luật pháp bảo vệ.

Rốt cuộc, ta chỉ cần đề phòng thủ đoạn của CS mà thôi. Nhưng nói về thủ đoạn chính trị của CS. thì những cán bộ quốc gia từng có nhiều kinh nghiệm đấu tranh trong các đản phái Cách mạng không bao giờ lo ngại. Họ thừa biết CS mưu tính những gì hành động ra sao rồi ! Thủ đoạn của CS chỉ có thể qua mặt được những chính khách xa lông, những «bạch diện thư sinh» tập tò cai trị nước, những công chức suốt đời chỉ làm nhiệm vụ chuyên môn, chưa từng dấn thân vào trường tranh đấu.

Nhưng, trong giai đoạn đấu tranh chính trị sắp tới, những hạng người này sẽ không được giữ vai trò lãnh đạo.

Cuộc đấu tranh chính trị giữa Quốc gia và cộng sản tại miền Nam VN là một chiến trường không đổ máu, nhưng gay go nguy hiểm một mất một còn. Sự thắng bại cách nhau trong gang tấc !

Nhưng phía Quốc gia vẫn có nhiều lợi thế hơn, chỉ cần đoàn kết, biến cải, sửa sai, nỗ lực đấu tranh là ta sẽ thắng.

BIỆN-PHÁP TĂNG LƯƠNG

quân nhân, công chức

VỚI NHỮNG VẤN ĐỀ ĐƯỢC ĐẶT RA...

(Tiếp theo)

3/ Những khó khăn và vấn đề mới do biện pháp tăng lương tạo ra

Như đã nói trên, biện pháp tăng lương quân nhân công chức từ 25 đến 30 phần 100, chính quyền hàng tháng phải chi tiêu thêm trên 2 tỷ bạc VN, hàng năm phải chi tiêu trên 24 tỷ bạc VN.

Vấn đề thứ nhất được đặt ra cho chính quyền là lấy đâu ra số tiền không lồ này. Và cũng như đã bàn sơ lược ở phần trên, chính quyền có ba cách để lấy số tiền này (1) xin tăng ngân sách viện trợ Mỹ (2) xin quốc hội biểu quyết tăng thêm thuế, (3) phá giá đồng bạc và sẵn sàng chịu hậu quả nạn lạm phát tiền tệ.

Như chúng ta đã biết, ngân sách quốc gia Mỹ, và ngân sách viện trợ Mỹ đã được quốc hội Mỹ biểu quyết trên đại cương, với chiều hướng giảm ngân sách quốc phòng và ngoại viện. Hai việc tiết giảm này sẽ ảnh hưởng trực tiếp đến VN. Mỹ giảm ngân sách quốc phòng, tất nhiên phần ngân sách chiến tranh VN cũng phải giảm và không công khai theo, và những chi tiêu công khai của Mỹ ở VN cũng sút giảm. Hơn nữa trong ngân sách quốc phòng và phần ngân sách chiến tranh Việt Nam, Bộ Quốc phòng Mỹ đã chú trọng vào khoản tân trang vũ khí cho quân đội VN. Khoản này đã hút mất một số ngân sách chiến tranh VN, và phần còn lại cho những công tác kinh tế, dân sự sẽ sút kém. Ngân sách ngoại viện của Mỹ dành cho Đông Nam Á và Việt Nam cũng bị tiết giảm quan trọng, đã được quyết định trên đại cương, và không thể gia tăng trong tài khóa 1970, bắt đầu từ tháng 7 năm 1969. Vậy cái cách xin thêm viện trợ Mỹ sẽ khó khăn, nếu không nói là không thể được. Và dù có được thì cũng không chắc chắn đủ cho số trên 24 tỷ bạc VN mỗi năm.

Theo những loan báo của Thủ Tướng, thì biện pháp tăng lương chỉ mới được đệ trình qua thủ tướng để nghiên cứu. Công việc nghiên cứu chắc chắn sẽ gồm ba phần : (1) mức lương được quyết định tăng, cùng với những phương thức điều hành, quản trị, kế toán ; (2) cách tìm ngân khoản cần thiết để tăng lương (3) những hậu quả của biện pháp tăng lương đối với nền kinh tế quốc gia cùng với những ảnh hưởng kinh tế, xã hội, chính trị, quân sự của nó.

Chắc chắn Thủ tướng không thể tuyên bố một câu quan trọng như vậy nếu chưa có sự nghiên cứu đầy đủ, thận trọng và toàn diện. Nghĩa là phủ Thủ tướng và các sở chuyên môn hành ngân lẽ đã nghiên cứu kỹ lưỡng mọi phương thức và hậu quả của biện pháp này. Chúng ta cũng có thể xem như chính phủ đã thỏa thuận, T.T. đã đồng ý, Bộ Tài Chánh đã tìm được ngân khoản cần thiết.

Nhưng đến đây chúng ta lại nghe tiếng nói của Bộ Tài Chánh, một tiếng nói ngập ngừng và hơi mâu thuẫn : chưa tìm được ngân khoản đủ và cần.

Một vấn đề khác được đặt ra : quốc hội đã biểu quyết ngân sách quốc gia tài khóa 69-70 trong các nét đại cương, bây giờ chính phủ đòi hỏi thêm một ngân khoản trên 24 Tỷ Bạc VN, tất nhiên quốc hội phải được tham khảo bàn cãi và biểu quyết chấp thuận khoản gia tăng ngân sách này cho Lập Pháp. Quốc hội có thể chấp thuận, và gần như bị đặt trước một tình trạng bắt buộc phải chấp thuận, bởi lẽ nếu bác bỏ, dân chúng và quân nhân công chức sẽ bất mãn, sẽ coi quốc hội phản bội quyền lợi của họ. Bỏ một phiếu chấp thuận không phải là chuyện khó, nhưng quốc hội phải tự đặt câu hỏi nếu chấp thuận tăng lương thì còn phải chấp thuận những biện pháp nào khác, như tăng thuế, hoặc phá giá đồng bạc hay là không ?

Tăng lương thì làm hài lòng tạm thời hơn hai triệu quân nhân công chức, nhưng nếu phải tăng thuế thì sẽ gặp sự bất mãn và chống đối của dân chúng, tư bản, doanh thương. Nếu phá giá đồng bạc VN thì biện pháp tăng lương vừa mất hiệu năng, vừa rất nguy hiểm, và chắc chắn chính phủ và quốc hội phải dấn đo kỹ lưỡng khi bước vào cuộc phiêu lưu gần như không có lối thoát này.

Một chi tiết khác buộc chúng ta suy nghĩ : Phủ thủ tướng loan báo việc tăng lương giữa lúc TT Nguyễn văn Thiệu công du Đại Hàn 4 ngày. Dân chúng chưa được nghe tiếng nói quyết định và giá trị của Tổng Thống. TT Thiệu đã đồng ý biện pháp này hay chưa, và tại sao TT không đích thân công bố cho quốc dân rõ, mà nguồn tin chỉ thoát ra từ ông Bộ trưởng Phủ Thủ Tướng ?

●NGUYỄN HỮU ĐÔNG

Chế độ đệ nhị cộng hòa là một Tổng Thống Chế, có nghĩa là Tổng Thống quyết định và chịu trách nhiệm trước quốc hội, trước quốc dân, trước lịch sử về mọi hành động quan trọng. Thủ tướng chỉ là kẻ thừa hành và thi hành đường lối quốc gia và điều hành những hoạt động bình thường. Việc tăng lương không thể coi như một hoạt động bình thường thuộc quyền điều hành trực tiếp của Thủ tướng. Vậy quyết định tăng lương một là phải được TT chấp thuận trước, sau khi duyệt xét các bản nghiên cứu và kế hoạch của phủ Thủ Tướng. Nếu biện pháp nay chỉ mới ở trong vòng nghiên cứu của Phủ Tướng, chưa được sự chấp thuận của Tổng Thống và Quốc Hội, mà đã được loan báo và công bố thì Thủ Tướng có đi quá quyền hạn của ông hay không ? Trong trường hợp quốc hội và Tổng Thống vì những lý do chính đáng hơn, không thể chấp thuận việc tăng lương, những gì sẽ xảy ra ?

Sau những tin tức về việc tăng lương được loan báo từ Phủ Thủ tướng, vật giá đã leo thang và chắc chắn không chịu giảm xuống. Quân nhân công chức đang bóp bụng chờ khoảng gia tăng. Các bà nội trợ đang cầm bút tính lại sổ chi tiêu trong gia đình. Nhiều bà có thể đã đi vay nợ lãi để chạy đua với vật giá và trông cậy vào tăng khoản hứa hẹn để trả nợ. Nếu rồi đây họ không được xác nhận là lương tăng, hoặc họ phải chờ đợi quá lâu việc tăng lương, thì sự khốn khổ, đói rách và bất mãn của họ sẽ lên cao đến mức nào ? Ai, cơ quan nào sẽ gánh chịu những khiển trách và bất mãn của quân nhân, công chức và dân chúng ?

Như đã bàn sơ lược, việc tăng lương kéo theo nó những hậu quả to lớn và quan trọng khác : vật giá đã leo thang vượt mất số tăng khoản, bọn con buôn bắt đầu tích trữ đầu cơ những nhu yếu phẩm chờ lương mới của quân nhân công chức, giới doanh thương lớn trong tình trạng chờ đợi nạn lạm phát đã hạn chế các nghiệp vụ quan trọng của họ. Một hậu quả rất gần là giá Mỹ Kim, loại đỏ và xanh mấy hôm nay đã bắt đầu có chiều hướng tăng giá. Điều này có nghĩa là dân chúng, giới tư bản và doanh thương lớn, giới đầu tư ngoại quốc đã kém tin tưởng vào tiền tệ VN, và đang chờ đợi một biến cố tiền tệ trọng đại. Nền kinh tế đang nằm trong tình trạng chờ đợi, những kẻ có nhiều khoản thuế phải đóng đang đứng giữa hai sự chọn lựa : đóng thuế vội vàng trước ngày tăng thuế mới để được hưởng mức thuế cũ nhẹ hơn ; nhưng có kẻ lại lý luận rằng nên chờ đến sau khi có thuế mới, đóng theo thuế mới có lợi hơn, vì dù cho thuế có tăng thêm 25 hay 30 phần 100, họ vẫn có lợi hơn, vì đồng tiền mất giá trên 30 phần 100. Giới doanh thương và tư bản cũng còn một biện pháp khác để trốn thuế: khai man và khai sụt tài sản và lợi tức chịu thuế.

Như vậy dù chính quyền và quốc hội chọn biện pháp tăng thuế từ 25 đến 30 phần trăm để lấy dủ tăng khoản trên 24 tỷ bạc mỗi năm cũng không thể nào nắm chắc được số thuế tăng gia này, và khi đó chính quyền lấy đâu dủ tăng khoản dòi hỏi ? Việc tăng thuế, dù chỉ đánh vào các loại hàng không thuộc nhu yếu phẩm, cũng sẽ kéo theo sự tăng giá toàn diện đối với mọi loại hàng, và như vậy số tăng khoản của mỗi gia đình quân nhân công chức được hưởng sẽ thành vô nghĩa, vì may lắm chỉ đủ bù vào khoản vật giá gia tăng mà thôi. Giả sử bây giờ binh sĩ và công chức công nhật lãnh 3.000 đồng mỗi tháng, họ được mua 1 tạ gạo với giá 3.000 đồng, nhưng sau khi được tăng thêm 25 phần 100, tức là họ sẽ được lãnh 3750 đồng mỗi tháng, thì giá gạo sẽ tăng thành 3750 đồng hay hơn nữa, mỗi tạ, và như vậy họ cũng chỉ mua được một tạ bằng số lương mới nhiều giấy bạc nhưng không nhiều giá trị hơn.

Chính quyền muốn tăng lương quân nhân công chức để thực hiện chủ trương « quân công thăng tiến » là một hành động rất cao quí nhưng thử hỏi biện pháp tăng lương tự nó có thực hiện đúng tốt chủ trương này không? Vấn đề được đặt ra, cũng trong chủ trương quân công thăng tiến, là làm cách nào quân nhân công chức được tăng lương, mà vật giá không gia tăng ngang hay vượt tỷ lệ tăng lương ?

Làm cách nào chặn đứng nạn vật giá gia tăng ngang hay vượt tỷ lệ tăng lương

Biện pháp tăng lương quân nhân côngchức chỉ có thể thực hiện được chủ trương «quân công thăng tiến» của chính phủ trong trường hợp quân nhân công chức được tăng lương, mà vật giá không gia tăng ngang hay vượt tỷ lệ tăng lương mà thôi.

Muốn làm được việc này, chính quyền phải nghiên cứu và thực hiện được nhiều việc hết sức khó khăn, trên nhiều địa hạt sinh hoạt quốc gia hết sức phức tạp : (1) ổn định tâm lý quần chúng, gây tin tưởng cho quần chúng đặt vào chính quyền, vào tình hình chính trị, quân sự, kinh tế và xã hội quốc gia, (2) chận đứng sự thao túng, đầu cơ, tích trữ, tăng giá nhu yếu phẩm của con buôn; (3) điều hòa tiếp tế và phân phối để không xảy ra nạn khan hiếm nhu yếu phẩm giả tạo gây cơ hội cho con buôn thao túng (4) giữ vững giá trị đồng bạc VN trong ngoài nước, bằng cách giữ vững giá vàng, giá các nhu yếu phẩm, và các dịch vụ lợi ích công quan trọng; (5) tăng gia mức sản xuất kinh tế, nhất là ở địa hạt các nhu yếu phẩm gạo, cá, thịt, rau, tráicây vải để cung ứng đủ cho khả năng mãi lực mới của dânchúng có thêm nhiều tiền để mua sắm, (6) hướng dẫn dân chúng chi tiêu điều hòa và hợp lý để tránh nạn tiền bạc bị vung vãi ra quá nhiều làm cho con buôn có khuynh hướng lên giá hàng, kẻ tiêu phụ có khuynh hướng mua dắt thêm.

Chúng ta nêu lên trong 1 hình ảnh nhỏ, trong một buổi chợ. Chúng ta thử đi theo một bà nội trợ của quân nhân công chức và mới cầm lương mới của chồng ra chợ. Trước đây, chẳng hạn bà nội trợ chỉ cầm theo 500 bạc. Bây giờ bà có quyền cầm thêm 15 hay trên 25 phần 100 mỗi ngày, nghĩa là bà có thể cầm theo 625 hay 650 đồng mỗi ngày. Bà đến hỏi mua bó rau muống trước đây là chỉ phải trả 6 đồng. Người bán nói thách 10 đồng. Hôm trước bà chỉ trả 5 đồng tối đa. và thường thì người bán chờ bà đi vài bước là kêu lại bán cho. Bây giờ bà đã trả đến 5 đồng. Người bán bĩu môi câu nhàu là vừa lãnh lương mới, vật giá gì cũng tăng, vậy mà kẹo chi lắm. Bà nội trợ nghe có lý, ngần ngừ, rồi quay lại trả thêm 1 đồng, 2 đồng. Người bán vẫn bĩu môi nhìn bà khinh khỉnh. Bà lỡ miệng nói một tiếng : thôi 8 đồng có bán thì bán. Người bán bây giờ mỉm cười gật đầu liền. Bà nội trợ biết mình mua hớ quá giá, nhưng cũng chỉ bực mình một chút thôi, nhún vai tự nghĩ : à thì mình mới lãnh lương mới. Bà nội trợ thứ hai vừa đến không cần trả giá, xỉa tiền mua bó rau muống 8 đồng. Và chẳng mấy lúc người bán cho như 8 đồng là giá phải chăng của một bó rau muống, nhất định đòi 8 đồng. Bà hàng bên cạnh không dại gì bán rẻ hơn. Cả chợ sẽ bán 1 bó rau muống 8 đồng. Cả đô thành sẽ bán 1 bó rau muống 8 đồng. Mọi người sẽ mua 1 bó rau muống 8 đồng, kể cả những người không có chồng con là quân nhân công chức được tăng thêm 25 hay 30 phần trăm. Các loại nhu yếu phẩm khác cũng không thể bán rẻ hơn được, và thế là tất cả mọi loại hàng đều tăng theo, tăng theo không phải chỉ 25 phần 100 giá cũ, mà tăng gấp 50 phần hay hơn 50 phần 100 giá cũ. Mỗi thứ phải mua trong một buổi chợ đều phải tăng thêm. Lúc về nhà, bà nội trợ nhìn lại giỏ thức ăn mới thấy rằng với 625 hay 650 đồng, mình mua được ít hơnlàhôm trước chỉđem theo 500 đồng. Nhưng đã chậm, hôm sau giá hàng không thể nào hạ xuống, mà sẽ tăng thêm, hôm thì vì kẹt đường, hôm thì vì trục lộ Miền Tây kẹt Bắc, bị mìn, hư cầu v.v

Cuối tháng bà nội trợ tính sổ lại thấy ... tăng, nhưng bà ... nào, trái lại, thiếu hụt hơn trước, vì cái gì cũng phải mua đắt đỏ hơn.

Đó là sự gia tăng vì những nguyên nhân giả tạo, vì sự vội vàng và coi thường giá trị đồng tiền của bà nội trợ được cầm một khoản tiền nhiều hơn trước. Cái nguyên nhân này thuộc về tâm lý quần chúng, tâm lý người bán và người mua, cũng coi rẻ đồng tiền, vì có thêm được chút đỉnh, so với tháng trước.

Bọn con buôn lớn khôn ngoan hơn không tăng nhiều như vậy đâu. Dầu hỏa sẽ chỉ tăng 1 đồng 1 lít ở đại lý, 2 đồng 1 lít ở chỗ bán lẻ chẳng hạn. Kẻ tiêu thụ không thể nào kỳ kèo bớt giá được, đành mua theo giá mới, cho đó là giá chính thức được chánh phủ ấnđịnh. Nếu có khiếu nại, thì con buôn sẽ trả lời là bây giờ cái gì cũng tăng giá mới là vậy đó, không mua được thì chịu khó nhịn. Chẳng ai nhịn được; tất nhiên phải cắn răng mà mua theo giá mới, giá cắt cổ. Mỗi gia đình tối thiểu mỗi ngày tiêu thụ 1 lít dầu hỏa. 500,000 gia đình ở Đô Thành như vậy mỗi ngày tiêu thụ 500.000 lít dầu, trả thêm cho con buôn số 500 000 đồng, con buôn lể 500.000 đồng.

Bọn con buôn mỗi ngày có 1 triệu đồng không mất mồ hôi nước mắt gì cả, sẽ đem vung vãi mặt thích, mua những thứ xa xỉ với giá cao không tiếc tiền, tạo nên tình trạng tăng giá chung và tình trạng thịnh vượng bề mặt giả ... Khi chính quyền xét đến, ít nhứt phải hằng tháng sau, có những biện pháp kiểm soát và điều hòa giá hàng, thì mức chi tiêu vung vãi đã làm cho mọi vật giá leo thang rồi, và sẽ không bao giờ nhích xuống dù chỉ chút xíu.

Trong các biện pháp chận đứng hay tiết giảm nạn vật giá leo thang phải kểnhững biện pháp ổnđịnh tâm lý là quan trọng hơn cả. Nhưng chính quyền hiện nay lại rất vụng về và khuyết điểm trong các biện pháp tâm lý. Báo chí vì muốn phục vụ độc giả, vì muốn câu độc giả, vì muốn có đề tài gây cấn ăn khách sẽ thổi phồng thêm đe dọa vật giá leo thang, và vô tình góp sức làm cho vật giá leo thang, tạo nên tâm lý hốt hoảng, vội vàng của quần chúng.

Chính quyền nếu không nói là bất lực, thì cũng vụng về và thiếu sót trong các biện pháp điều hòa sản xuất và phân phối kinh tế. Tình trạng chiến tranh lại không cho phép chính quyền chú trọng đến các giải pháp tăng gia sản xuất, điều hòa phân phối và tiêu thụ. Nạn chợ đen, đầu cơ tích trữ lại gây thêm trở ngại cho các giải pháp điều hòa và kiểm soát kinh tế của chính quyền.

Xét vì những lý do nêu trên, biện pháp tăng lương quân nhân công chức không chắc chắn thực hiện được chủ trương thăng tiến quân công của chính phủ, trái lại đang đe dọa tạo ra những hậu quả hết sức quan trọng và nguy hiểm. Chúng tôi nêu lên cách phác lược những vấn đề khó khăn, và biện pháp với thiện chí góp vài ý kiến với chính quyền trong nỗ lực rất đúng tốt, nhưng chưa chắc cách thi hành đã đúng tốt, và lại càng chưa chắc những kết quả đem lại sẽ đúng tốt.

HẾT

TRƯỚC NHU CẦU ĐẤU TRANH CHÍNH TRỊ HIỆN HỮU, THỬ ĐẶT VẤN ĐỀ

YẾU TỐ THỰC LỰC CHO TẬP THỂ CHỈ ĐẠO

+ của XUYÊN SƠN

(TIẾP THEO)

Một vai trò mà lẽ ra phải do trí thức và chính đảng đảm nhiệm) thật là khó khăn thì phải xác định lãnh vực chính trị trong phạm vi Tôn giáo.

Đáng kể nhứt là những lỗi lầm tai hại của những chính quyền trước kia, thường gián tiếp cổ xuý tính chất chính trị cho Tôn giáo qua các hành động biểu tình hoan hô, biểu tình suy tôn, rồi phản đối tượng trưng v.v... Các hoạt động này đã làm nảy mầm ý thức chính trị cho chủ trương bảo trì và phát huy thế lực tôn giáo. Thêm vào đó là âm mưu lợi dụng ảnh hưởng và thế lực quần chúng tôn giáo cho mục đích tranh chấp và tạo địa vị của những chánh sách không có thực lực hậu thuẫn ! Nhất là ảnh hưởng từ sau C.M.1-11-63, qua nhiều vụ xáo trộn rối ren của tình hình thực lực Tôn giáo tẻ rời thành nhiều xu hướng, nhiều khối... Nhiều cho các hoạt động tôn giáo bị quần chúng dòm ngó bằng quan niệm chính trị nhiều hơn là tôn giáo thuần túy.

Đúng ra, thì tất cả các tôn giáo (Thiên Chúa — Phật Giáo — Cao Đài — Hòa Hảo — Tin Lành — Bahai v. v.) hiện tại và tương lai phải là cuộc thực lực duy nhất mạnh mẽ và tuyệt đối, đứng ngoài và trên mọi chấp tranh chính trị, nhưng có quyền năng tối cao phán xét và gián tiếp thẩm định sinh mệnh dân tộc ! Nếu các Tôn giáo cố gắng và chân thành ngồi lại với nhau trên căn bản dân tộc sinh tồn và trong ý thức tương quan thiêng liêng, hòa đồng phụng sự... Thì nhất định là Tôn giáo Việt-Nam mới là thực lực duy nhất và tuyệt đối có đủ khả năng đối phó kiến hiệu với bất cứ trở lực nào trên đường bảo vệ và phát triển quốc gia. Đó là nhận định, là đòi hỏi, là thành khẩn ước nguyện của người dân hướng nhìn về tôn giáo — nhất là trước nhu cầu cấp thiết của tình hình đất nước của chúng ta. (Chúng tôi mong sẽ có dịp trình bày đầy đủ và tỉ mỉ về vấn đề tôn giáo trước nhu cầu quốc gia hiện hữu. »

Cho đến nay thì không những tất cả mọi người dân Việt Nam mà cả thế giới cũng đều biết quá rõ về tình trạng bi đát và thảm hại của vấn đề đảng phái tại miền Nam Việt Nam này. Do đó nếu đề cập tỉ mỉ vấn đề này kể cũng bằng thừa. Hơn nữa, sau khi Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu đặt vấn đề, và kêu gọi sự qui tụ hợp lý của đảng phái, nhất là các nhu cầu cấp thiết của cuộc đấu tranh chính trị nay mai, nhất định là tình trạng bê bối và phức tạp «như nấm mọc» của đảng phái từ lâu nay phải chấm dứt. Những đảng phái ma, những chính khách «độc vị», dương nhiên phải tự giải tán hoặc «hưu trí non» nếu không gia nhập đảng cầm quyền, hay đảng đối lập !

Hơn hai mươi năm qua kể từ cuộc kháng chiến của toàn dân— ngoại trừ bọn CS— dân chúng lúc nào họ cũng thiết tha nghĩ đến tiền đồ quốc gia dân tộc họ đốt đuốc đi kiếm tìm khắp cùng mọi ngả— đuốc được làm bằng thịt xương và đốt bằng máu— để kỳ vọng có được một lãnh tụ một chánh đảng tương đối xứng đáng và có khả năng dìu dắt họ trong tinh thần hy sinh tự nguyện phụng sự dân tộc. Nhưng sự thật đã làm họ hoàn toàn thất vọng, bây giờ thì họ đã mệt mỏi, chán chường và hoài nghi đến độ bất cần!

Hậu quả tai hại này không là trách nhiệm của đương sự, không là ảnh hưởng của chiến tranh hay xã hội rối loạn bi thảm đã qua, mà tất cả là trách nhiệm của những phần tử từng nhận danh trí thức, chính khách lãnh tụ v,v để thao túng lòng yêu nước thương đồng bào của quần chúng cho quyền lợi và tham vọng cá nhân của mình !

Nếu ta nhận xét trên không phải vì bi quan hay để làm cho mọi bi quan bởi tính chất chán chường và hoài nghi của đại chúng như một tai nạn lưu thông, như mặt biển lặng chất chứa cơn sóng ngầm. Bệnh sẽ lành, sóng ngầm sẽ nổi dậy — nhất là trước sự đòi hỏi của tình thế hiện nay — ý muốn chính của chúng tôi là những kẻ đã đang và sắp gây thành tội lỗi đối với dân tộc và lịch sử làm một cuộc phản tỉnh trung thực cho thái độ chọn lựa sự dấn thân xứng đáng và tốt đẹp của mình. Nhu cầu trước mắt của tình hình quốc gia đòi hỏi nhiều đến thiện chí, sự tham dự tự nguyện và tích cực của toàn dân nhưng cũng là « cơ hội chót » của thành phần nhân danh trí thức, chính khách, lãnh tụ v. v...,

Với thực trạng xã hội và chính trị miền Nam hiện nay, nhất là với nhu cầu một cuộc đấu tranh chính mà thực tế đối diện trong cuộc chiến này là một tập thể khuynh tả. Nhất định là phe Mặt Trận DMGPMN sẽ buông súng trở về tham dự sinh hoạt chính trị ở miền Nam này qua một cái tên khác (Bởi vì chúng ta sẵn sàng chấp nhận như thế, và mục đích cũng như lối thoát cuối cùng của phe MTGP cũng phải như thế !) Nhưng dù với một cái tên nào đi nữa thì thực chất lý thuyết và sách lược của họ vẫn là cọng sản.

Có điều không chấp nhận họ là thế quốc gia và quốc tế ! Có điều tổ chức một đảng cầm quyền giữa lúc đã cầm quyền là một việc dễ ! Cái khó là làm cách nào để sự kiện toàn và bành trướng tổ chức giữ đúng cung cách đảng lý và biểu lượng dân chủ, để tránh được hậu quả nguy hại có thể trở thành độc tài, độc đảng... Mặc dù TT Nguyễn v. Thiệu đã khônkhéo và tế nhịtuyênbố cọng sản hay cọng sản quốc gia.. thì cứ gọi là khuynh tả vậy ! Như thế, dương nhiên là chúng ta đã nhìn thấy trước sự hiện diện của một tập thể rồi đấy !

Như đã nhận định, lời kêu gọi của Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu về việc qui tụ đảng phái thành một liên minh cầm quyền và hỗ trợ tương xứng đảng đối lập là một chủ trương hợp lý và thích ứng đối vớinhucầutình là ông không làm đảng trưởng, không làm lãnh tụ gì cả... Nhưng mặc nhiên tổ chức này vẫn chịu ảnh hưởng ba chữ « đảng cầm quyền ». Mà tâm lý quần chúng thì — qua các hậu quả bi thảm từ thời Tổng thống Ngô đình Diệm — đang có thành kiến tiêu cực đối với chính trị, và thường có cái nhìn không được khách quan vô tư đối với chính quyền, hơn nữa tâm trạng của quần chúng bây giờ là dò xét và chờ đợi... Những khó khăn nhìn thấy của tổ chức liên minh các đảng phái thuộc phe cầm quyền là :

Thuyết phục lãnh tụ các đảng phái chấp nhận từ kỷ luật, sự sinh hoạt, tới chính cương đơn thuần của Liên minh cầm quyền. Bởi vì 1 lực lượng muốn mạnh không thể không có sự thống nhất và đơn thuần toàn bộ từ hình thức tới chủ trương. Mà bộ mặt thực của một số các chính khách, lãnh tụ tại miền Nam này thì dân chúng đã hiểu quá rõ !

— Làm sao tránh được sự a dua, xôi thịt của một số đồng bào phần tử mà tham dự cốt để thỏa mãn tham vọng cá nhân hơn là thiện chí tự nguyện. Điều này khá quan trọng vì kinh qua các vết xe trước, hạng người này là nguyên nhân chính tạo ra nguy hại đổ vỡ cho tổ chức. Bởi vì tham vọng quyền lợi, họ sẵn sàng lợi dụng danh nghĩa cầm quyền để hăm dọa, để độc đoán, để dàn áp đối lập v.v... Và cái ý nghĩ sai lầm trước hết của hạng người này khi tham gia đảng cầm quyền là điều kiện ; chức vị, công ăn việc làm lương bổng v.v. mà họ cho là dương nhiên chính quyền có bổn phận !

— Thực tế cho thấy, lớp người đông đảo và đầy đủ điều kiện trở thành những cán bộ cao cấp nòng cốt cho đảng thường là lớp tuổi 25 tới 45. Nhưng làm sao tránh được sự ràn buộc của luật tổng động viên để khỏi bị xuyên tạc khi cần xử dụng lớp người này cho mục đích kiện toàn và bành trướng tổ chức ! (xử dụng tận lực phương tiện chính quyền cũng được, nhưng còn chủ trương liên quan hỗ tương độc lập nữa chứ !)

— Bởi ảnh hưởng hư hại của sinh hoạt đảng phái trước, đây mà quan niệm quần chúng bây giờ khi nhìn vào hình thành của một chánh đảng, họ nhìn vào tên tuổi của các nhân vật thuộc thành phần lãnh đạo để đo lường uy tín và ước định khả năng của đảng phái ấy.

(CÒN TIẾP)

NGA SÔ ĐÃ NUỐT ĐÔNG ÂU NHƯ THẾ NÀO ?

Tài liệu sưu tầm nghiên cứu của PHẠM THÁI

(TIẾP THEO)

2) Các nước theo đồng minh từ đầu

BA LAN : Là một quốc gia kẹt giữa Nga và Đức, lịch sử cận đại của Ba Lan là một chuỗi dài những nhục nhãn quốc sĩ. Cho đến gần đệ nhị thế chiến, Ba Lan là một nước thân Tây phương (Anh Pháp) ghét Đức mà không chịu Nga vì trong quá khứ Nga và Đức đã từng chia cắt Ba Lan đến bốn lần. Đến gần đệ nhị thế chiến, Đức là độc tài Nazi, Nga là độc tài CS (hay đúng hơn độc tài của Staline) nhưng ở giữa Ba Lan lại có một chế độ dân chủ tự do xem được là gương mẫu.

Người theo dõi thời cuộc còn nhớ mấy việc này :

— Từ ngày Hitler lên cầm quyền (1933) cho đến gần đệ nhị thế chiến, Nga và CS thế giới luôn lnôn si và phát xít tưng bừng. Đột nhiên, mấy tuần lễ trước khi chiến tranh bùng nổ (vào tháng 9/1939), Staline sai Ngoại Trưởng Molotov sang Bá Linh ký kết hiệp ước thân thiện và theo hiệp ước này Nga đã tiếp tế cho Đức cho đến ngày Hitler tấn công Nga (1941) mới thôi.

Do đó, khi Hitler nhơn vụ đòi thành phố Dautzig không được, tấn công Ba lan thì Nga lại tiếp tay Hitler để chia đôi lãnh thổ Ba lan. Chánh phủ Ba lan lưu vong Luân đôn đứng theo đồng minh đánh Đức từ đầu chí cuối. Trong khi đó thì ê kíp C.S của Gomulka chỉ nằm ở Moscou chờ theo chơn quân Nga về nước... leo lên chính quyền.

Tiệp Khắc

Là nạn nhơn của Đức Quốc xã ngay từ khi chiến tranh chưa bùng nổ. Chúng ta còn nhớ rằng mấy tháng trước chiến tranh Thủ tướng Pháp Edouard Daladier và Thủ tướng Anh Anthony Eden đã ký Hitler một hiệp ước ở Munich (thành phố miền Nam nước Đức) để cho Hitler tự do chiếm vùng Sudètes của Tiệp Khắc rồi từ đó Hitler nuốt luôn Tiệp. Do đó ngay từ buổi đầu, Tiệp Khắc đã vỡ mộng với các cường quốc Tây âu nặng nề.

Năm 1943, thủ tướng Tiệp là ông Bénès lưu vong ở Luân Đôn có dịp nói với De Gaulle (cũng lưu vong) 1 câu như vầy :

— « Ông hãy nhìn vào địa đồ. Quân Nga tới núi Carpathes rồi (Khít Tiệp Khắc) mà đồng minh chưa đổ bộ lên Pháp. Như vậy hẳn là quân Nga sẽ chiếm đóng nước tôi. Muốn hay không tôi cũng phải thỏa thuận với Staline chớ biết làm sao đây ? » (Câu này được ông Laszlo Naguy nhắc lại trong cuốn Démocraties Populaires).

3o/— Ba nước theo Hitler và bại trận

BẢO GIA LỢI : Tuy theo Đức Quốc xã vì không theo không được, nhưng tham chiến đánh Nga.

Nhờ không tham chiến đánh Nga, Bảo gia lợi không thành chiến trường, đỡ tàn phá nhưng vị trí địa dư của Bảo biến nước này thành « mồi » sẵn cho Nga rồi.

Năm 1944, tháng 6, Đồng minh ký mật ước cho Nga kiểm soát Bảo gia lợi TẠM THỜI : Nhưng với CS chữ tạm thời có nghĩa gì. Không rơi vào nanh vuốt CS thì thôi, lọt vào rồi bao giờ ra được.

Tuy Bảo Gia Lợi không hề tham chiến đánh Nga nhưng ngày 5 tháng 9-1944 Nga cũng tuyên chiến với Bảo để sau này có cớ «trừng trị». Lúc bấy giờ, giới lãnh đạo Bảo tìm cách gỡ rối, đỡ gạt bằng cách tuyên chiến với Đức là đồng minh cũ của mình để mua lòng phe bên này. Nhưng cũng không xong, ngày 8 tháng 9-1944, binh Nga kéo vào Bảo gia lợi và rồi đời nước nào.

LỖ MA NI : Trước kia, Lỗ Ma Ni theo Hitler để được đất Trausylvanie và Bessarabie và sau đó tham chiến đánh Nga (nhưng binh Lỗ đánh giặc còn tệ hơn Ý).

Đến 1944 thấy rõ là Đức hết hy vọng vua Michel Lỗ ma ni tìm cách trở cờ, gỡ rối,

Ngày 23-8-1944, vua Michel cho mời thủ tướng là Tướng thân Đức Antonescu vào hoàng cung, phục giáp sĩ bắt ông tướng này rồi ra lịnh ngưng bắn với Nga để quay lại tuyên chiến với Đức.

Tuy trở cờ vào giờ chót nhưng hành động của Michel cũng giúp đồng minh nhiều vì mặt trận Lỗ sụp đổ, Nga tràn vào như chẻ tre chém chuối.

Nhưng việc đó cũng không cứu được vua Michel khỏi mất nước sau này...

HUNG GIA LỢI : Cũng như người Tchèques của Tiệp, dân Magyas của Hung Gia Lợi là một sắc dân có truyền thống quốc gia dân tộc và dân chủ mạnh nhất nhì Âu Châu. Vì đã đứng chung với Đức quốc xã, Hung Gia Lợi đã bị oanh tạc liên miên mấy năm trời, và thiệt hại nặng nề. Sau khi bị quân Nga vào chiếm đóng, bộ tư lịnh Nga đã để cho binh sĩ «thả cửa» (quartier libre) đến nỗi hơn 80o/o dàn bà thủ đô Budapest đã bị hãm hiếp. Mặc dầu bị binh Nga chiếm đóng nhưng người Magyar vẫn bám lập trường quốc gia dân tộc đến kỳ cùng. Mãi cho đến cuộc tuyển cử tháng 8-1947 do Nga tổ chức và áp lực nhưng phe CS chỉ được có 22o/o phiếu mà thôi :

Nhưng dương cự cách nào cũng không lại vì quân Nga đã chiếm đóng thì Ngọc hoàng giữ sổ rồi còn gì. Mặc dầu vậy với tinh thần dân tộc cố hữu ngay đến người CS Hung cũng không chịu làm chư hầu nên năm 1956, lãnh tụ CS Nagy cũng lãnh đạo khởi nghĩa và bị đàn áp tơi bời...

(CÒN NỮA)

CƯỜI NHƯ.. MẾU

Nhờ Thiên linh.. đực

Nhựt trình Sègòn bán ma quá xá một chập. Chị Hai Bút... Tề tui dành ma không kịp bèn bán con nưa. Nhưng lại rờ nhằm con nưa... xi kênh không ra cơm ra cháo gì hết.

Chị Hai bèn quay ra bán con Thiên linh... Cái.

Thầy Rùa tui chẳng biết Thiên linh,.. cái là cái quái vật gì, ở xứ mô tới và mần răng, nhưng theo nhựt chình của chị Hai thì ai có con đó trong mình thì chì lắm, muốn gì cũng được, dụng cái gì cũng không chết, chỉ có ăn nhằm thịt nưa của chị Hai mới... ly trần mà thôi :

Nghe mà bắt ham.

Nhưng con Thiên linh,.. Cái gì đó của Chị Hai còn thua nhiều cái khác.

Mấy bữa rày, ở Saigòn này báo chí đồn rùm lên rằng có một ông nào đó ực một lần hai ba cú thuốc độc, ngon lành như ông chủ tui ực Mạc tên, rồi đi luôn một trái mìn mà vẫn phây khây, không sao hết chọi, một sợi lông không rụng.

Đúng là gồng Tà Lơn cùng mình thứ thiệt.

Thầy rùa tui nghĩ hoài, không biết ông kia luyện «chưởng môn phái nào mà chì quá hơn Superman như vậy. Bèn mang câu chuyện hỏi bà Đạo... Mini, bà rỉ tai cho biết rằng ông kia cómột con Thiên linh... Đực, mình có xọc, 50 con mắt sáng như sao băng.

Đực nhứt định hơn cái, nên chì ơi là chì cũng phải

THẦY RÙA

THỂ-THAO

Huyền-Vũ phụ-trách

LẬP TRƯỜNG

HY VỌNG của HỘI TUYỂN

Trong lịch sử thể thao thế giới, nếu thật công bằng, thể thao VN phải được khuyên một điểm son. Vì có thể nói, trên thế giới, một nước có chiến tranh và chiến tranh kéo dài hơn hai mươi năm mà vẫn còn sinh hoạt thể thao, chỉ có một Việt Nam cọng hòa. Dĩ nhiên trong hoàn cảnh kể trên, thành tích không thể nào vượt bực được.

Sở dĩ thể thao Việt Nam còn sinh hoạt được, phải nhìn nhận là nhờ ở sự giúp đỡ tích cực của chính quyền, dù danh từ tích cực có được hiểu theo nghĩa tương đối.

Và nếu biết rõ thể thao Việt Nam đã sinh hoạt trong những điều kiện nào, người ta phải thán phục thiện chí của các nhà dìu dắt và lực sĩ các bộ môn. Trừ vài ngành mà động cơ thúc đẩy là việc thu tiền vào cửa đã làm cho công cuộc hoạt động có vẻ nhộn nhịp, vài ngành khác đã hoạt động là vì người ta trót mang lấy nghiệp dĩ mà nếu thiếu tinh thần trách nhiệm và phục vụ, sẽ không có động cơ nào khác thúc đẩy được.

Điều kiện sinh hoạt được nhắc đến ở trên là những thiếu thốn hầu như trên các phương diện chính. Túc cầu không có sân, bóng bàn không có chỗ, xe đạp không có đường phù hợp v...v...

Và năm nay, các giải thể thao Quốc Khánh được dự trù sẽ tổ chức rầm rộ. Thường thường là quốc gia tổ chức, nước nào cũng cố tìm đủ lợi thế cho phần mình để, dù không đoạt được giải, cũng phải «xem cho được».

Trong các giải Quốc Khánh, được chú ý nhất vẫn là túc cầu, vì rất đại chúng. Về về túc cầu. Hội tuyển của chúng ta cũng đã từng tạo nhiều thành tích khá. Nhưng với giải Quốc Khánh 1969 liệu Hội tuyển chúng ta sẽ có hy vọng gì ?

Trong 3 giải Quốc Khánh đầu, Hội tuyển Việt Nam đều đoạt và giữ giải, giữa các hội bạn như Thái Lan. Mã Lai Á, Tân Gia Ba. Và năm 1967 trong cuộc quần hùng có thể xem là «thượng đỉnh» VN chỉ bị loại ở vòng bán kết, trước cường địch Đại Hàn.

Năm 1968 ta không tổ chức giải Quốc Khánh. Cùng năm ấy ta đã đi xuống xa hơn trong giải Merdeka. Đến tháng chạp, sau thời gian chuẩn bị tương đối chu đáo, tại vì những trở ngại «ngoài thể thao» (extra-sportif) nên không thể kịp để sang Vọng Các tham dự giải «Sinh Nhật Quốc Vương Thái».

Từ đó Hội tuyển thực sự chưa hề có dịp tập trung cho bất cứ một trận đấu nào. Rồi trung vệ Tam Lang — dù tương đối kém phong độ, nhưng chưa có người thay thế lại xin không thao dượt trong Hội tuyển nữa, chỉ trừ cho hội nhà. Người ta thấy Tam Lang nói theo một số cầu thủ lão thành cựu quốc tế như Lê hữu Đức, Đỗ quang Thách, Phạm văn Rạng, đổi sang quần vợt để.... giải trí. Có thể Tam Lang muốn tránh cái ngày phủ phàng nhứt của một tuyển thủ là ngày được chọn đi phòng bờ hay không còn tuyển nữa.

Dù bởi lẽ nào mất Tam Lang giữa lúc này là mất đi một hảo thủ trong lúc chưa đào tạo được.

Rồi thêm cái nạn khan sân. Các giải đã khởi sự của Tổng cuộc đành chịu lỡ dở. Giải quan trọng nhứt trong mùa là cuộc tranh vô địch các hạng, chưa biết bao giờ có thể khởi sự được. Mà đại hội thường niên để bầu ban quản trị mới cho Tổng cuộc sẽ cử hành vào tháng 7 dương lịch. Rất có thể là mùa này sẽ không tranh vô địch chứ đừng mong chỉ có quận đi mà không có quận về.

Chỉ có hội tuyển thiếu niên là đã được chuẩn bị khá kỹ càng. Nhưng hội tuyển thiếu niên thì phải còn lâu mới có thể thay thế lần cho Hội tuyển quốc gia. Hội tuyển được xem là chuyển tiếp hội tuyển thanh niên, cũng chỉ được ví víu gần đây khi có tin gởi Hội tuyển túc cầu đi Ai Lao.

Không có giải vô địch, thì dù cho có gọi đi thao dượt để chuẩn bị giải Merdeka hầu lấy giải này chuẩn bị Hội tuyển cho giải Quốc Khánh cũng không hy vọng gì tốt. Là vì thiếu trận mạc (điều rất quan trọng cho bất cứ hội tuyển nào) Việt Nam sẽ bị loại sớm. Đó là trường hợp giải Merdeka được tổ chức. Nhưng theo tin điện của các hãng thông tấn, tình trạng thủ đô Mã vẫn chưa trở lại bình thường. Giải phải tổ chức trong vòng tháng 8 mà chúng ta đã ở vào đầu tháng 6.

Nếu năm nay không có giải Merdeka (không ai mong như thế cả) sẽ thêm khó khăn cho hội tuyển Việt Nam vì vốn đã thiếu trận mạc sẽ lại càng thiếu trận mạc thêm. Và như vậy khả phẩm của Hội tuyển chúng ta trong giải Quốc Khánh năm nay xem chừng không đảm bảo chút nào cả. Có người rằng Hội tuyển sẽ không đến đỗi nào vào giờ chót. Đó là một lối tin không có căn bản hợp lý.

Nhưng còn biết làm thế nào hơn khi chúng ta không có cả hoàn cảnh lẫn điều kiện ?

CUỘC ĐUA XE ĐẠP ĐƯỜNG TRƯỜNG

Saigon-VũngTàu-Saigon

Tiếp theo Thông cáo số 245 ngày 20.05.1969 của Tổng Hội Xe Đạp Quân Đội này sửa đổi lộ trình lại như sau :

I.— LỘ-TRÌNH

— Ngày 18-06-1969 Saigon Vũng Tàu I nửi lớn.

— Ngày 19-6-1969 Vũng-Tàu—Saigon.

II. — Mức khởi hành và đến

Mức khởi hành và đến đặt tại đại lộ Thống Nhứt Saigon (trước cửa Tổng Cục Chiến Tranh Chính Trị).

Chặng đầu. đoàn đua khởi hành chậm ra xa lộ, Trại gà Thanh Tâm sẽ chính thức khởi hành.

Chặng nhì, đoàn đua sẽ cán mức chung cuộc tại đại lộ Thống Nhứt.

III.- linh tinh.

— Các đoàn thể tự mang theo mùng để ngủ. Ban Tổ Chức lo giường vx chiếu. Đoàn đua nghỉ đêm tại Quán trọ Thanh Niên Vũng Tàu.

— Tiền ẩm thực sẽ lãnh tại Thiếu Tá Minh hồi 15g00 ngày 18.06.1969 ở Vũng Tàu.

Góp vui

Được hồng thiệp báo tin lễ vu quy của cháu Y. TRƯƠNG-THỊ BẠCH CÚC, ái nữ của bạn quá cố trọng tài quốc tế Trương-văn-Ký, về với J.B. LÊ-ĐÌNH-THẢO, trưởng nam của ông, bà Lê-văn-Thưởng.

Nhân dịp vui mừng này chúng tôi thành thật chia vui cùng chị Ký và cầu chúc tân nhân và tân lang được trăm năm hạnh phúc.

Ô. Bà HUYỀN VŨ

HAI TRẬN CẦU Ở TỈNH

Định Tường cầm chưn H.T. Thiếu Niên

Thiếu niên Saigon thắng Thiếu niên Vĩnh Long 5-1

◐ Khám phá vài «con chim lạ» ở tỉnh

Kỳ cuối tuần rồi 2 Hội tuyển Thiếu-Niên và Thanh-Niên đều được mời xuống tỉnh đấu giao hữu kết quả : tại Mỹ-Tho, hội tuyển Thanh-niên bị Tòa Hành-Chánh Định-Tường cầm chưn 1-1. Tại Vĩnh-Long Hội tuyển Thiếu niên tăng cường đã thắng Thiếu-Niên Long-Hồ 5-1...

Định tường đang ráo riết chuẩn bị

Trong cái đà chuẩn bị cho giải vô địch cấp khu và toàn quốc, làng thể thao Định Tường đang chuyển động mạnh.

Liên tiếp trong 9 tuần, Mỹ Tho đã mời các đoàn cầu bạn đến đấu giao hữu để thao dượt luôn các cầu thủ nhà. Thể thao Định Tường sôi động lại nhờ ở sự sốt sắng của các Mạnh thường Quân trong tỉnh, và các thể thao gia như anh Thạo (tòa Hành Chánh) anh Kẳng (tiểu thương) phối hợp với anh Thắng, Trưởng Ty Thanh niên.

— Mỗi tuần như thế quả rất tốn kém vì chỉ có xuất mà không thu vào cửa được đồng nào.

Hội Tòa hành chánh đầy cố gắng

Đương đầu với Hội tuyển thanh niên tòa hành chánh đã đưa ra một lực lượng hùng hậu gồm . Quang, Sinh Huệ, Hải, Phúc, Cơ, Tốt, Kéo, Lành, Lập, Hoàng, Trong số này có 3 đấu thủ đã từng khoác áo ngôi sao Gia định là Quang, Cơ, Kéo.

— Hội tuyển Thanh niên chuẩn bị đi Ai-Lao đấu giao hữu nên rất cần có trận mạc và gồm một số từng có chưn trong Hội Tuyển Quốc gia như Lâm, Thả.Hùng, Cử Sinh và một số tuyển cử thiếu niên những mùa trước.

Thành ghi điểm thắng đầu

Ở phút đầu, Định Tường mở ngay cuộc tấn công và ở quả đá phạt để tạo nguy hiểm. Nhưng sau đó là thời khoản ngự trị của HT TN, Huệ mà Định Tường cho là có nhiều triển vọng đá

bài của B.B.P.V.

không kèm nổi một Thả rất khuấy động ở cánh mặt.— Cử sinh ở giữa và Hùng ở cánh trái luôn gieo sóng gió và cấm địa nghịch.

Với lối giao ngắn, gắn bó, lối đánh đầu có căn bản và sức trẻ HTTN đã phô diễn lối nhồi bóng ưa nhìn, cho thấy gần như chỗ nào cũng có họ. Họ làm chủ trên sân.

Phút thứ 7 Cử Sinh nhận banh trước khuôn gỗ, dùng chơn trái dứt vào khá nguy hiểm nhưng Quang phá ra ngoài được, Liền theo đó Thành dứt mạnh, banh chạm vào đà ngang.

Áp lực của HTTN, kéo dài thỉnh thoảng Định Tường phản công, nhưng Lâm rất vững chắc ở thế thủ đã chận đứng được.

Phút 17, trong lúc H. T. T. N. vây lấy vòng cấm địa nghịch, banh dội từ trong ra. Thành ngả người dứt mạnh vào ghi điểm thắng đầu tiên. Đáng lẽ H.T.T.N. đã thắng nhiều, nhưng hoặc vì sân xấu không thể kiểm soát quả da theo ý muốn, hoặc họ dứt lên cao.

Phút 32 Định Tường hưởng phạt góc. Banh từ cánh trái giao vào, Thái dâm hụt nhưng Tứ Năng cứu thua.

Tốt gở huề

Hiệp nhì Định Tường tương đối có mạch lạc hơn, sự ganh đua trở nên ngang ngửa hơn. — Bên HTTT cho thấy có dấu hiệu kém trước.

Phút 64, Định Tường tấn công xuống cánh phải Hậu vệ Lộc chạy theo truy cản thay vì phá banh trong chưn địch lại để đối phương dứt vào. Thái phóng đón hụt, banh vào giữa khuôn gỗ, Tốt lướt tới, gở huề.

Sau đó T.N. quyết tìm chiến thắng, tấn công dồn dập. Trọng tài chỉ điều khiển trận đấu khá sáng suốt từ đầu, đã chấm dứt cuộc tranh chấp 7 phút sớm hơn

Cầm chưn H.T.T.N là một thành tích đáng kể của Hội Tòa hành chánh Định Tường.

Trong trận mở màn, người ta thấy đấu thủ Thiếu niên Định Tường có 2 có triển vọng là em mang số 10 và em thủ môn,

Vĩnh Long đón tiếp nồng hậu

Rời Saigon hồi 7 g 30, HT Thiếu niên đến Vĩnh Long hồi 14g15.Trễ nải vì đường sá.Đường quá xấu và kẹt cầu. Vị đến trễ nên người đón tiếp từ 11 giờ đã chán nản. Và Hội tuyển chỉ kịp nuốt vội bữa ăn trưa để hơn nửa tiếng đồng hồ sau là ra sân.

Bù lại với nhọc mệt đường tường HTTN, đã rất cảm xúc khi được Đại Tá Tỉnh Trưởng nhường cả tư dinh cho Hội tuyển trọ qua đêm Đại Tá Dương hiếu Nghĩa là cuộc thể thao gia không thua gì Trung Tá Ng. khắc Tuân (trước cũng ngồi ở Vĩnh Long.

Tỷ số nặng nề quá

Hội tuyển Thiếu niên thiếu một số hảo thủ (thủ môn Quốc Bảo. hậu vệ Hiền) trung phong Tâm) bận theo hội nhà là Hải quân đi Đài Loan nên được tăng cường với Ngôn I và Mộng.—

Thiếu niên Vĩnh Long gồm toàn đấu thủ trẻ của 2 trường Trung Học kỹ thuật và Tống phước Hiệp.

Đấu thủ tinh dùng tài nghệ cá nhân thiên phú nhiều hơn, vì không ai hướng dẫn về kỹ thuật toàn đội. Nên cuộc ganh đua đã mất thăng bằng.

Ngôn I mở tỷ số trước và HTT N dẫn hiệp đầu 2.0, Hiệp nhì khi HT dẫn 4.0 thì Vĩnh Long cứu vãn danh dự chung cuộc H.T.T.N. thắng 5.1.

Nhà dìu dắt HT bạn Ng kiêm Quyền nhận thấy trong số thiếu niên Vĩnh Long có nhận thấy 4em nhiều triển vọng nhứt. Đó là thủ môn, trung phong và trung ứng. Hai em này dáng dấp cao lớn rất hạp với môn túc cầu. Hảo thủ thứ 4 là tiếp ứng Quang em này đã gây khó để cho Ngôn I không ít.

Nên mở rộng viễn du

Trong lúc thủ đô khan sân, các giải chưa tranh được, thì việc gởi Hội tuyển Thiếu Niên và Thanh niên đi tỉnh để khuấy động phong trào là một điều nên làm.

Tưởng các tỉnh nên liên lạc với Tổng cuộc túc cầu VN, để tiếp các hội tuyển nói trên. Không tốn kém mấy mà phong trào túc cầu trong tỉnh được sôi động.

HAI THIẾU NIÊN MẦM NON

VƯƠNG CHÍNH HỌC (BA XUYÊN) HỒ VỆ THẠCH (TINH VÕ)

ĐÃ ĐƯỢC TỔNG CUỘC BÓNG BÀN VN

chánh thức tuyển chọn đi Nhựt...

— THỜI GIAN TU NGHIỆP : 6 THÁNG

● TỔNG CUỘC NHỰT ĐÀI THỌ ĂN Ở TRONG THỜI GIAN TU NGHIỆP.

— TỔNG NHA THANH NIÊN GIÚP ĐỠ PHƯƠNG TIỆN VẬN CHUYỂN.

● LÊ PHONG

Trong chuyến đi tham dự Đại hội bóng bàn quốc tế tại Munich hồi tháng tư vừa qua, Ô. Đinh văn Ngọc. Chủ Tịch TCBBVN đã thương lượng với Ô. Koji Goto, Chủ Tịch TCBB Nhựt để đưa hai thiếu niên mầm non VN qua Nhựt tu nghiệp. Ông Poto cũng như giới bóng bàn Nhựt hứa sẽ tận tình giúp đỡ TCBBVN về mặt này, Trong một văn thư chánh thức vừa gởi đến TCBBVN Ô. Goto đã xác nhận việc chấp thuận hai thiếu niên VN qua Nhựt trong thời gian 6 tháng đến một năm để tu nghiệp về bóng bàn và đồng thời tham dự các giải về thiếu niên tại Nhựt.

Nhận thức việc đưa hai thiếu niên qua Nhựt là việc làm có ích cho tương lai làn bóng bàn VN nên TC đã trình lên Tổng Nha Thanh Niên, để giúp đỡ phương tiện vận chuyển cho hai thiếu niên và nghe dân Đại-Tá Tổng Giám-Đốc trên nguyên tắc đã chấp thuận lời yêu cầu của TCBBVN và đã trình lên ông Tổng Trưởng Giáo Dục và Thanh Niên để xin quyết định. Chúng tôi hy vọng chặng chót này sẽ đem lại niềm vui cho giới bóng bàn VN,

Trong khi chờ đợi quyết định của ông Tổng Trưởng và đồng thời để cho mọi thủ tục có thể hoàn tất sớm ngõ hầu hai thiếu niên có thể lên đường vào tháng 6, trong một phiên họp tối thứ hai 26.5.69 vừa qua, TCBBVN đã tuyển chọn hai trong số 10 em trong lứa tuổi 15 đến 17 và có triển vọng.

10 em đó là : Võ Văn Dương Vũ văn Diễn, Vương chính Học, Trần công Minh, Lê văn Tân, Tăng Đức Toàn, Hồ vệ Thạch, Quan Hà Châu hậu Nhựt và Ng văn Lê Phong

Những tiêu chuẩn đưa ra để chọn lựa là :

1. Trong lứa tuổi từ 15—17 (tối đa)
2. Thành tích và nhứt là có triển vọng ở tương lai
3. Sức Khoẻ
4. Tác phong v.v...

Để tránh những việc dè nghị tới dè nghị lui về danh sách 2 thiếu niên, TCBBVN đã mời phụ huynh của 10 em đến thảo luận cùng thông báo cho biết các điều kiện tu nghiệp mà TC Nhựt đã đề ra và để phụ huynh các em cho biết có chấp thuận cho các em đi Nhựt trong 6 tháng nếu các em được chọn. Trong số này có phụ huynh các em Tăng Đức Toàn, Quan Hà, Vũ v Dương và Vũ v Diễn cho biết vì sự học hành của các em không cho đi được, Do đó, TC chỉ chọn các em còn lại

Một điều ghi lại đây là, thân sinh em Nguyễn Văn Lê Phong, sau khi được sắp hạng 3 trong danh sách các em còn tại đã xin TC rút tên em ra để nhường lại cho các em khác có thành tích hơn, và sau một hồi thảo luận, TC đã đi đến quyết định sắp hạng các em như sau

1. Vương-chính-Học (chánh thức chọn)
2. Hồ vệ Thạch
3. Trần công Minh (Dự-khuyết

Theo giới thân cận TC mà có thể nói là toàn thể TC đã rất tiết một điều đó là Vũ văn Dương chiếc vợt 17 tuổi đã nhiều lần thắng Trần công Minh và phong độ hiện đang thời kỳ phát triển mà TC đặt nhiều tin tưởng đã không thể đi được vì 12-8-69 em phải dự thi tú tài. Điểm đáng nói là Dương luôn luôn đứng đầu trong lớp và rất ngoan ngoãn đó là những điểm cần thiết mà nếu không trở ngại vì học vấn, chúng tôi tin rằng Vũ văn Dương sẽ là chiếc vợt thứ hai được tuyển chọn đi Nhựt

Cũng nhân dịp này TC cũng xét thấy cần phải có một dìu dắt để hướng dẫn hai em qua Nhựt cùng thu xếp qua mọi việc về nơi ăn chốn ở cho hai em vì chắc chắn với lứa tuổi 14,16 các em sẽ rất bỡ ngỡ khi đặt chân lên nước Nhựt, xa quê hương, phong tục khác lạ, ngôn ngữ bất đồng v.v... vì vậy TC đã cử Ô. Nguyễn văn Tùng, Tổng thơ ký TC đi với nhiệm vụ hướng dẫn.

Nếu không có gì trở ngại, TC cố thu xếp để hai em lên đường vào tháng 6 như vậy không trở ngại cho hai em về vấn đề học vấn ít nhứt trong ba tháng hè.

TIN VẮN THỂ THAO

— Tổng cuộc xe đạp V.N. Xin phép gởi một phái đoàn sang Hán Thành tham dự giải vô địch Á châu. Ngày dự định lên đường là 25-5-69 Đơn trình lên Tổng nha Tư Tổng Nha, sau 3 ngày, đơn được chuyển qua Bộ hôm 9-5-69.

Đến ngày 20-5-69, thấy cận quá mà chưa có âm hao, Tổng-cuộc chạy lên Bộ chờ bộ ký xong. Tổng cuộc xin phụ bảo chạy về Tổng Nha để làm giấy phép bấu còn chạy giấy Quốc phòng

Cận quá rồi Tổng cuộc dời ngày lên đường đến 28-5-69. Chạy giấy nữa.— Chiều 29-5-69, trong số 6 người của phi đoàn (1 dìu dắt, 5 tay Bộ Quốc phòng không cho phép Trương kim Hùng vì trong hạn tuổi quân tịch (chưa tròn 18) .— Mất Trương kim Hùng về đường trường kể như đoàn VN mất 1-3 lực lượng.

Nhưng biết làm sao ! Từ ngày lưu hoàng Đức đi Hán Thành về, đảo ngũ tại Hong kong, đã gây thêm khó khăn cho lực sĩ trẻ xuất Ngoại.

— Thấy ngày 28-5 bị qua mất, phái đoàn dừng lại sẽ lên đường vào 2-6-69 Tổng Nha thì bảo nếu lần quần đến ngày 3 6 thì nên ở nhà. Đúng ra thì đi ngày 2.6 cũng vô ích. Vì nếu đi sớm mà đến vào chiều hôm đó (thường phải ngủ lại Hong Kong hôm sau mới tới) cũng không làm sao lấy lại sức kịp và thăm dò đường đất để ngày 4-6 đua đường trường.

Kẹt ngày 30-5 (Phật đản) nghỉ, còn buổi sáng thứ bảy 31-5, Hồi lại trong số 4 quân nhân tay đua, 2 người chưa có sưu tra.

Thôi ! Vậy là... lúa cá đam, Tổng cuộc đành hủy bỏ chuyến xuất ngoại. Cuộc tranh vô địch Á Châu đành thiếu VN và còn 6 nước.

★ Ông Ng phước Vọng chủ tịch ủy hội thể vận VN đã cực lực tranh đấu cho lực sĩ về việc đổi ngoại tệ mỗi khi được gởi ra tranh đấu ở nước ngoài. Mỗi người xuất ngoại đều đổi được mỗi ngày 30 đô la. Lực sĩ chỉ đổi có 15, Hỏi người ta viện lẽ lực sĩ được nuôi ăn, ở

Ông Vọng cho biết đổi 15 đô la mà cũng không đổi trọn. Ví dụ như tham dự Đông Nam Á vận hội. Chính phủ đài thọ cho lực sĩ 10 đô la mỗi ngày, họ chỉ còn đổi thêm được có 5 đô la. Rồi họ phải đóng tiền ăn, ở mỗi ngày là 6 đô la, họ còn lại 9 đô la,

Tại sao lại có chuyện bất công như vậy ?

Một ngoại kiều ganh nước mướn ở Chợ Lớn xuất ngoại cũng đổi được mỗi ngày 30 đô la. Hỏi ngoại kiều này khi ra ngoài có ăn, ở tại khách sạn chăng ? Hay ở xóm nhà lá ? Một anh kéo màn cải lương xuất ngoại trong đoàn gọi là... văn nghệ, được chính phủ đài thọ 20 Mỹ kim còn được đổi thêm mỗi ngày 20 Mỹ kim nữa là 40 tất cả thì tại sao mỗi lực sĩ đại diện cho VN lại chỉ đổi được có 15 đô la ?

Xin ông Tài chánh trả lời giùm !

Phóng - sự Thể - Thao

BÃO TỐ TRONG LÀNG ĐẤM...

Bài của HỒNG LĨNH

(TIẾP THEO)

TRẦN XÍT VÀO BỆNH VIỆN, NG. HỚN MINH ĐỔ MÁU

Sau mấy lần tổ chức võ đài nói trên, người trong giới dân da đã chú ý rất nhiều về hành động của hai võ sư Trần — Nguyễn. Họ đã xa hẳn nhau nét mặt râu râu, như đang suy nghĩ điều gì không buồn trả lời những câu hỏi của những người xung quanh. Họ có một người này ở võ trường thì lại vắng mặt người kia. Thầy nét mặt khác thường của hai ông thầy dạy võ, chúng tôi đã dùng hết sự khéo léo của mình để gặp hai ông thầy Xil và Minh mặc dù họ đã cố tránh.

Ở một chiều nắng cháy da, tôi đã chạy lên trại gia binh Sư đoàn dù Hoàng Hoa Thám để gặp võ sư Trần Xil, Giữa cảnh tập dượt tấp nập của các võ sinh Võ sư Trần Xil tiếp chúng tôi một cách miễn cưỡng ngay chiếc bàn tay đã... tiếp... và... Xil... đã lấy đầu... dầu tâm tình với tôi «Buồn quá Anh ơi có lẽ tôi sẽ giải nghệ...» nói được bấy nhiêu đó Xil vội kéo tay tôi vào trong nhà, xa hẳn sân tập của các môn sinh không để mất thì giờ:- chúng tôi vào đề ngay «Anh xil theo dư luận của giới ái mộ võ thuật thì hiện nay đang có sự rạng nứt giữa anh và Nguyễn Hớn Minh ? Và tại sao các anh lại ăn thua với nhau trong mấy kỳ đài sau này ?

— Anh, tôi buồn lắm ! Tôi với anh Minh ? là 2 bạn thân nhứt, có thể sống chết cho nhau Tôi không ngờ hôm nay có thể xảy ra chuyện này. Từ Trước tới giờ. Tôi với Minh không ăn thua với nhau điều này có lẽ anh biết rõ. Nhưng không biết sao Minh lại muốn ăn thua dù với tôi cho võ sĩ Quách Hớn Sô dời tới khác để đánh với thằng Hiền của tôi Minh còn có võ cho hơi trò nó tán trong học trò tôi — Anh xem như vậy thì làm sao tôi sống được. Tôi buồn lắm anh từ đêm đó tôi không còn muốn đi đâu hết, tôi chỉ biết «uống» suyhky cho đỡ khổ mà thôi. Tôi sắp mất một người bạn chí thân rồi. Biết làm sao bây giờ, tới đâu hay đó, nếu Minh muốn ăn thua thì tôi cho ăn thua đủ để giữ tròn danh dự, Anh hiểu cho tôi và xin anh đừng nói nhiều về tôi.

Và sau và vài câu chuyện ngoài lề, tôi thấy không thể thu thập gì hơn cho thiên phóng sự này. tôi đứng lên bắt tay giã từ Trần xil.

Ánh nắng đã tắt, đèn đường bắt đầu sáng lên thay bản bo mat của thành phố Saigon — Chợ lớn.

Theo đường Nguyễn văn Thoại để đến gặp Võ Sư Nguyễn hớn Minh tại phòng tập ở một con đường gần bịnh viện Chợ rẫy-Phòng tập của Võ sư Minh là một căn phố nhỏ ngập tràng võ sinh - Tôi bước vào bắt gặp Võ sư Minh đang say sưa thao dượt với một võ sĩ thượng thặng của anh thầy thế tôi vội hỏi «Làm gì mà lúc nào anh tập dượt dữ như vậy không trả lời câu tôi hỏi, Võ sư Minh vội nói : Anh vui lòng cho tôi một chút Tôi thay quần áo rồi chúng mình đi giải khát tôi sẽ nói cho anh nghe nhiều chuyện Tôi buồn lắm ?

Thế rồi, sau vài phút chờ đợi chúng tôi lần mò tới đến đường «Lacaze» — Tại đây Minh đã tâm sự với tôi : «Anh nghĩ coi, tôi không được hết mình cho tụi nó sao được — Người ta sẽ thách tụi nó lên đài một ngày nào đó và có lẽ luôn cả tôi nữa — Vì danh dự của tôi Tôi phải ăn thua đủ. Tôi biết anh xil nhiều anh ấy xấu lắm nhưng anh ấy bị người ta «thuốc nước» nên hiểu lầm tôi. Riêng phần tôi lúc nào tôi cũng coi anh xil là một người bạn tốt.»

— Tôi hỏi thật anh, nếu ngày nào, Trần Xil thách anh, anh có danh không ?

Với nét mặt trầm tư và sau một giây suy nghĩ, Minh nhẹ lắc đầu : « Không bao giờ anh à ! Tôi sẽ cố nhịn nhưng nếu người ta làm quá vì danh dự của tôi. Tôi phải chấp nhận sự thách thức đó nói rồi không hiểu nghĩ sao Minh lấy con dao nhỏ đâm mạnh vào tay, máu chảy trên bàn, trên nền gạch.,. rồi anh nói tiếp «Anh vui lòng chứng minh cho tôi. Dù có phải ăn thua đủ với anh Xil, tôi vẫn coi anh Xil như một người bạn tốt mà tôi khó tìm được ở trên đời này máu tôi đã chảy để chứng minh lòng thành của tôi,Tuy tình cảm đôi bên vẫn còn dồi dào nhưng cả 2 đều cố thủ phần thắng không ai bảo ai cả 2 đều âm thầm theo binh tướng. Qua ngày sau vào khoản 4 giờ tôi được tin ở võ sư Trần Xil bị nạn phải vào bệnh viện từ ở đường Phan Thanh giản vì đã lỡ quá chén, buông tay lại ngã dại ra đường và may gặp được người đẹp (nữ chủ nhân một Bar ở đường Ng văn Thoại, đưa vào bệnh viện. Tôi vào thăm anh và được anh cho biết đại khái : «Tôi buồn quá, tôi phải đi uống rượu, đêm qua một mình tôi uống hết hơn 1 chay số 7, Tôi bị té xe và được người ta đưa vào đây làm sao bây giờ anh nếu nó thách thì phải đánh cho phải không anh ? Bị như vậy thì làm sao tôi tập được. ?

Thế là mặc dù trận hỗn chiến giữa 2 con « Thần Hổ » chưa diễn ra trên Võ đài Tinh Võ nhưng cả 2 Võ sư, một đã vào bệnh viện và một đã lấy máu để chứng minh cho tình bạn trung kiên của mình chúng ta hãy chờ xem đoạn kết của tấn tuồng éo le Minh-Xil này. Phải chăng cả hai đã bị «thuốc nước» để làm lợi cho một nhóm người khác ?

KỲ SAU : Minh-Xil chuẩn bị và thao dượt như thế nào ? Võ sư Huỳnh Tiền người muôn mặt —

DỜI CÁC GIẢI CỦA HỘI BÓNG BÀN ĐÔ THÀNH

Vì chưa thể xử dụng sân vận động Cọng Hòa được nên giải bóng bàn Đoàn Kết do hội bóng bàn Đô Thành dự định tổ chức vào những ngày 24, 25/5 và 1/6/1969 phải tạm dời đến một ngày khác.

Xin thành thật cảm ơn các hội đã ghi danh tham dự giải nói trên và ước mong quí vị vui lòng chờ đợi. Chúng tôi sẽ thông báo ngày lịch trình tranh giải khi điều kiện khó khăn được giải quyết

.HỘI BÓNG BÀN ĐÔ THÀNH.

CUỒNG KIẾM CA

— Tiểu thuyết **KIM DUNG**
— Bản dịch **HUYỀN PHONG**

(TIẾP THEO)

Mụ A Bình khom mình kính cẩn chào Giao Giao rồi mới quay đi, Giao Giao liền đóng nhanh cánh cửa lại, khi cánh cửa vừa khép xong thì nàng cũng lùi lại, loạng choạng gần súyt ngã ! nàng vội đưa tay vịn vào một chiếc thành ghế ở gần đó một trong bốn con nữ tỳ chợt kêu lên hoảng hốt :

— Trời ơi ! Cô Giao, cô làm sao thế này ?

Vừa nói, cả bốn cùng vội chạy lại đỡ Giao Giao. Giao Giao ngồi dựa vào thành ghế rồi lắc đầu gượng cười nói :

— Các em yên trí, không sao, ta chỉ hơi bị chóng mặt một chút thôi.

Một con nữ tỳ liền chạy đi lấy quạt cho chủ, một con chạy đi rót một chén nước sâm bưng lại nói :

— Chắc cô Giao thức trắng cả một đêm nên bị mệt, cô hãy chịu khó uống chén nước sâm này cho khoẻ.

Giao Giao đỡ lên chén nước sâm uống cạn một hơi, xong nàng khoát tay ra hiệu cho bọn nữ tỳ im lặng đừng hỏi han gì nữa, hai mắt của nàng nhắm nghiền lại. Nàng ngồi im như một pho tượng trong khi bốn con nữ tỳ hết sức ngạc nhiên nhìn nhau như hỏi han rồi lại đưa mắt nhìn chủ nhân.

Thời gian chậm chạp trôi qua, độ hơn nửa giờ sau, Giao Giao vụt mở choàng mắt ra, nàng thở dài một tiếng thật não nề, gương mặt đẹp tuyệt trần của nàng lộ vẻ buồn rười rượi càng làm tăng thêm vẻ xinh đẹp bội phần. Cứ xem tình cảnh này thì có lẽ nàng đang gặp chuyện gì hết sức nan giải và có lẽ trong lòng đang buồn vô hạn.

Một hồi lâu, như đã quyết định dứt khoát : Giao Giao vụt đứng dậy lạnh lùng nói :

— Các em yên tâm, ta không có làm sao đâu thôi bây giờ để ta đi làm công việc mà Đại Tỷ Tỷ đang thúc giục và má má đã tin ta mà giao phó.

Nói xong nàng bước lại trước một chiếc tủ nhỏ để ở góc tường trên một chiếc ghế cẩm đôn hình một con công đang vỗ cánh nhảy múa. Nàng đưa tay mở ngăn kéo tủ rồi lấy ở bên trong ra một chiếc gói màu hồng, xong quay lại trịnh trọng ra lệnh :

— Đoan Dung, Đoan Hạnh các em đi pha cho chị hai ly nước sâm, đem lại đây ngay.

Hai con nữ tỳ dạ một tiếng rồi chạy đi ngay chỉ một thoáng hai ly nước sâm đã được bưng tới trước mặt Đoan Giao Giao, nàng liền mở chiếc gói màu hồng, bên trong đựng một thứ bột trắng tinh nàng nhìn gói bột tần ngần một lát đoạn lấy một chiếc thìa nhỏ xúc hai thìa bột trắng bỏ vào hai ly nước sâm, chất bột vừa hòa vào nước là tan biến ngay. Đoạn Giao Giao khẽ rùng mình một cái rồi cẩn thận cất gói bột vào chỗ cũ xong hai tay bưng hai ly nước sâm bậm môi bước thẳng vào phía trong.

Con nữ tỳ Đoan Ngôn vội chạy theo, khi Giao Giao bước tới trước cửa một căn phòng nhỏ ở phía trong, nó như hiểu ý liền vội cho khoá ra mở cánh cửa rồi xô nhẹ sang một bên Đoan Giao lách mình bước vào bên trong xong nói :

— Đóng cửa lại.

Bên hiếu bên tình biết vẹn làm sao ?

Con nữ tỳ dạ một tiếng rồi kéo nhanh cánh cửa lại, Đoan Giao Giao đặt hai ly nước sâm lên một chiếc bàn nhỏ rồi quay lại nhìn vào phía trong.

Căn phòng này được bài trí lộng lẫy và hết sức trang nhã trông như khuê phòng của một cô gái sát tận bên trong, nơi sát tường chỗ có một bức rèm hoa cho một chiếc cửa sổ nhỏ, làm một chiếc giường lớn, trên giường có hai người một trai một gái đang nằm quay lưng vào nhau, trông sắc diện của hai người này thì hình như ca hai đang bị hôn mê, hay đang nằm ngủ, giấc ngủ thật ngon lành, thoải mái,

Người con gái nằm ở phía trong, quay mặt vào vách tường nên không nhìn thấy rõ mặt, còn người con trai ăn mặc theo lối nho sinh, nhìn kỹ thì ra đó chính là anh chàng Từ Nguyên Minh người vừa ra tay hạ độc thủ toan sát hại Mạnh Phát Quan ở mạnh gia trang và bị Huyền Thanh đại sư dùng chưởng xô ngã, sau đó đã biến mất khỏi Mạnh gia trang một cách bí mật ngay trước mặt quần hào !

Đoan Giao Giao trông thấy Từ nguyên Minh nằm chung giường với cô gái nọ thì cau đôi mày liễu một cái lộ vẻ khó chịu, nhưng rồi nét mặt của nàng lại dịu lại ngay, nàng nhẹ nhàng bước lại chiếc giường, rồi như một người bị thôi miên, nàng đứng lặng im nhìn Từ nguyên Minh một hồi không chớp mắt, nhìn gương mặt của nàng lúc bấy giờ có lẽ trong lòng của nàng ta đang bị xúc động ! Thình lình như không dằn được cơn xúc động nữa, nàng chợt gục mặt xuống chân giường khóc nức nở !...

Tiếng khóc của Đoan Giao Giao mỗi lúc một tỷ tê não nề ai oán, dường như trong lòng nàng đang chất chứa một nỗi buồn bi thảm vô cùng. Cứ thế, thời gian kéo dài qua không biết bao lâu, cho đến khi đôi vai thon thon của Giao Giao ngưng lay động, nàng từ từ ngước đôi mắt đẫm lệ nhìn lên...

Bên ngoài lúc bấy giờ bốn bề vắng lặng, không hề có một tiếng động, dường như bọn Công, Dung, Ngôn, Hạnh không dám kinh động đến chủ nhân nên cũng không nghe thấy một tiếng nói hoặc tiếng động nào.

Đôi mắt đẹp não nùng của Đoan Giao Giao từ từ hướng về phía Từ Nguyên Minh nằm đột nhiên, nàng kêu lên :

— Từ.,. Từ đại ca !

Thì ra chàng thanh niên họ Từ đã tỉnh lại tự hồi nào, chàng ta đang mở mắt ngơ ngác nhìn xung quanh nhưng thân hình vẫn chưa cử động được. Chợt nghe thấy Giao Giao gọi mình, chàng thanh niên họ Từ sửng sốt kêu lên :

— Tôi đang ở đâu thế này ? kìa cô Giao ? tại sao cô lại có mặt nơi đây.

Đoan Giao Giao hé vung tay một cái, thủ pháp của nàng nhanh như một tia chớp xẹt, chỉ trong một cái chớp mắt, nàng giải khai một lúc mười hai huyệt đạo trên người Từ Nguyên Minh. Chàng thanh niên họ Từ được giải khai các huyệt đạo trên thân thể xong, liền ngồi bật ngay dậy. Chàng ta lập lại câu hỏi một lần nữa :

— Cô Giao, tại sao cô lại ở đây ?

Chợt nhìn thấy có một cô gái đang nằm ở trên giường mà lại nằm chung với mình không biết tự bao giờ, đôi má của Từ Nguyên Minh tức thì đỏ bừng lên, chàng ta ấp úng hỏi tiếp :

Còn... còn... cô gái kia tại sao lại ở đây, còn tôi, tại sao tôi cũng lại ở đây mà đây là đâu à

Đoan Giao Giao mãi tới lúc đó mới khẽ cất tiếng thở dài não nuột, nàng buồn bã nói :

Từ đại ca, đại ca hãy ngồi xuống nghỉ đi kẻo mệt đây là phòng riêng của tôi,

Từ Nguyên Minh ngạc nhiên hỏi :

— Thế ra... thế ra tôi đã được cô Giao cứu tôi từ Mạnh gia trang về đây ?

Đoan Giao Giao lắc đầu :

— Không, chính Đại Tỷ Tỷ mới là người cứu đại ca, còn tôi chỉ có bổn phận đưa đại ca về đây cùng với... cùng với... cùng với.

Nàng nói ba lần liền hai tiếng «cùng với»... giọng nàng lúc bấy giờ thật là khó hiểu, Từ Nguyên Minh cũng lộ vẻ ngại ngùng chỉ cô gái đang nằm ở trên giường nói :

— Cùng với... cô gái này phải không ?

Giao Giao gật đầu :

— Đúng như vậy !

Từ Nguyên Minh chợt nghĩ trong lúc chàng bị bất tỉnh Giao Giao đưa chàng về đây, trong lúc vượt biển để trở về hòn đảo này, Giao Giao đã cắp chàng ở trong lòng thốt nhiên, đôi má chàng càng thêm đỏ, chàng nói lãng sang chuyện khác để chữa thẹn !

— Nhưng... cô gái này là ai mới được chứ ? Tôi chưa hề thấy cô ta một lần nào trên đảo này.

Thì ra chàng thanh niên họ Từ này từ lúc nhỏ cho đến khi lớn chỉ sống quanh quẩn trên hòn đảo nằm chơ vơ giữa biển này, cho nên bất cứ một cô gái nào ở trên đảo chàng ta cũng nhớ mặt, giờ đây thấy một cô gái lạ mặt là chàng ta nhận ra ngay. Thấy Giao Giao có vẻ đang bối rối một việc gì. Từ Nguyên Minh lại càng thêm nghi hoặc chàng vội và hỏi tiếp :

— Cô Giao, cô gái này là ai vậy ?

Giao Giao cất tiếng lạnh lùng nói :

— Nàng là tiểu thơ Mạnh Oanh Oanh con gái cưng và cũng là nữ trạng nguyên của nhà họ Mạnh đó.

Từ Nguyên Minh kêu lên một tiếng hoảng thốt :

— Tiểu thơ Mạnh Oanh Oanh ?

Đoan Giao Giao buồn bã gật đầu :

— Đúng, nàng là tiểu thơ Mạnh Oanh Oanh và cũng sẽ là,..

(CÒN NỮA)

Tác giả : TRẦN-THANH-VÂN

Dịch giả : HÀN-GIANG-NHẠN

(46) HỒI 17

ÂN SƯ CỦA VẠN ĐẠI THÀNH LÀ AI ?

Vạn Đại Thành nghe tới đây, chợt một tia sáng vụt qua trong đầu óc. Chàng ồ lên một tiếng rồi nói :

— Tại hạ hiểu rồi. Chính tại hạ ở phía bắc gò Bạch Long đi tới. Sư phụ lại sai tại hạ đi kiếm Thần tiên Ba Thiên Hàn. Vì thế mà bọn họ tưởng giữa tại hạ và Túy Tiểu Tử cùng Phùng phu nhân có mối liên quan với nhau.

Tiểu Linh Tử cười nói :

— Há phải giữa Phùng đại hiệp và đại ca chỉ có mối liên quan mà thôi. Cứ tính tuổi đại ca thì ngày ấy Phùng phu nhân làm bồn cũng có con bằng cỡ đại ca, nên bọn họ nghi đại ca là đứa con Phùng phu nhân sinh ra.

Vạn Đại Thành nhăn nhó cười hỏi :

— Giả thuyết này ở đâu mà ra ? Thế mới là tai bay vạ gió. Nhưng Ba Thiên Hàn vừa thấy tại hạ sao y lại muốn ra tay hạ sát ?

Tiểu Linh Tử đáp :

— Cái đó tiểu muội cũng không biết. Trong một vụ tất có điều ngoắt ngoéo. Chắc Ba Thiên Hàn đã biết sư phụ đại ca là ai, đáng tiếc lão lại chết rồi. Bây giờ chúng ta cần dò la cho biết rõ vụ này. Theo nhận xét của tiểu muội thì lệnh sư mười phần có đến bảy là Túy Tiểu Tử.

Vạn Đại Thành ruột rối như bòng bong, chẳng không biết phải nói thế nào cho phải.

Ngẩn ngơ hồi lâu, chàng lại nói :

— Không phải đâu ! Gia sư là một hán tử râu quăn. Vả lại tại hạ... chưa từng thấy lão nhân gia uống rượu bao giờ, thì đâu có thể là Túy Tiểu Tử được? Vả lại nếu lão nhân gia tinh thông bộ pháp «Âm dương túy tiên bộ» thì nhất định đã truyền thụ cho tại hạ rồi.

Tiểu Linh Tử cười nói :

— Chàng ngốc ơi là chàng ngốc ! Những cái đó có thể là toàn là giả tạo. Nếu lão đã muốn lừa gạt đại ca thì làm thế nào mà chẳng được ?

Vạn Đại Thành lại ngẩn người ra một lúc. Chàng chợt nhớ tới điều gì vội nói :

— Không phải ! Không phải ! Tại hạ biết Phùng phu nhân ở nơi đâu và trong tay ai rồi.

Tiểu Linh Tử giật mình kinh hãi trầm giọng gạt đi :

— Đại ca hãy kín tiếng ! Vụ này tuy đã lâu năm nhưng nếu lời nói của đại ca có người nghe thấy thì đại ca không được khoảnh khắc nào bình yên đâu.

Vạn Đại Thành thấy thái độ thần bí của Tiểu Linh Tử, chàng sợ giật bắn người lên. Nhưng rồi chàng lại cười nói:

— Tại hạ thấy cô nương có vẻ hoang mang quá !

Tiểu Linh Tử nói:

— Đại ca mà không tin thì tiểu muội la ầm lên :

Vạn Đại Thành nói :

— Thực ra Phùng phu ở đâu thì mấy bữa trước người ta mới cho tại hạ hay.

Tiểu Linh Tử lộ vẻ không tin hỏi :

— Có chuyện ấy ư ? Ai đã nói cho đại ca hay ?

Vạn Đại Thạnh thở dài đáp :

— Chuyện này nói ra hơi dài. Để tại hạ đem đầu đuôi thuật lại cho cô nương nghe. Tại hạ bị Thất Chỉ Câu Hồn bắt đưa đến Hồi Hồi Trang, chắc cô nương biết rồi.

Tiểu Linh Tử có vẻ không vui hỏi :

— Đại ca bất tất phải kể tường tận, mà chỉ lược thuật những điểm cốt yếu cho tiểu muội nghe là đủ.

Vạn Đại Thành không hiểu tại sao thái độ Tiểu Linh Tử bỗng trở nên cứng nhắc. Chàng liền kể lại chuyện mình cùng Mã Phương Châu trốn đi cách nào, gặp trận gió lốc ra sao rồi đến một tòa đại bảo thế nào cùng là việc gặp bốn người áo trắng, mấy người này dặn chàng lúc gặp Song Đầu lão quái thì bảo hắn đưa vật đó cho Phùng phu nhân. Chàng chỉ lược thuật những điểm chủ yếu.

Khi thuật chuyện xong, chàng hỏi một câu :

— Bọn họ đã nhắc tới Phùng phu nhân thì chắc là phu nhân lại không cùng ở với họ một nơi ?

Tiểu Linh Tử nhăn tít cặp lông mày chú ý lắng tai nghe cho đến khi Vạn Đại Thành kể chuyện xong liền hỏi lại :

— Vậy đại ca đã gặp Song Đầu lão quái và đã nhắc hắn rồi chứ ?

Vạn Đại Thành chớp mắt mấy cái rồi đáp :

— Cái đó... tại hạ lại quên mất.

HỒI 18

Thấy áo máu sinh lòng ngờ vực

Tiểu Linh Tử nguýt chàng hỏi :

— Sao lại quên được ? Phải chăng vì mơ tưởng đến người đó ?

Vạn Đại Thành ngẩn người ra hỏi :

— Cô nương bảo tại hạ mơ tưởng ai ?

Tiểu Linh Tử bĩu môi đáp :

— Đại ca còn khéo giả vờ ư ? Dĩ nhiên là con người cùng đi trốn với đại ca, cùng tránh gió lốc rồi vào trong tòa thể bảo chứ còn ai nữa ?

Vạn Đại Thành thộn mặt ra. Dĩ nhiên chàng nhớ tới Mã Phương Châu, nhưng trong thâm tâm chàng cho là chẳng thể ở với Tiểu Linh Tử còn hay hơn vì có lúc được vui cười, không cần câu nệ.

Còn ở với Mã Phương Châu thì vì nàng đẹp quá, cao quý quá, khiến chàng rất hoang mang nên cử động và nói năng vẫn phải e dè.

Có điều Vạn Đại Thành vẫn tưởng nhớ Mã Phương Châu, tuy chàng không nói ra miệng với Tiểu Linh Tử là vì tưởng nhớ nàng mà quên mất lời ủy thác của bốn người áo trắng hỏi vật gì ở Song Đầu lão quái.

Chàng ngẩn người ra không nói gì. Tiểu Linh Tử lại khó chịu hỏi :

— Còn không phải ư ? Vừa nhắc tới Mã cô nương là đại ca đã ngẩn mặt ra như chúa tàu.

Vạn Đại Thành là người chất phác không hiểu tâm sự đàn bà con gái. Chàng không hiểu biết Tiểu Linh Tử nói thế là có ý gì, cứ thành thực đáp :

— Không phải tại hạ ngơ ngẩn đâu mà vì tại hạ không hiểu tình hình Mã cô nương bây giờ ra sao

Lúc đó Thất Chỉ Câu Hồn yêu cầu tại hạ đừng nói gì với Song Đầu lão quái, thì hắn chẳng làm gì Mã cô nương cả.

Tình thực tại hạ chẳng có để mà nói với với Song Đầu lão quái. Chắc Thất Chỉ Câu Hồn cũng không nuốt lời.

Tiểu Linh Tử nghiêng đầu đi hỏi :

— Đại ca có thật không muốn kiếm Thất Chỉ Câu Hồn để hắn buông tha Mã cô nương cho cô cùng đi với đại ca không ?

Vạn Đại Thành nghe đi với Mã Phương Châu bất giác thẹn đỏ mặt lên. Chàng nhăn nhó cười nói ;

— Chính tại hạ đã làm hại Mã cô nương. Nếu không có tại hạ thì Thất Chỉ Câu Hồn đã không tìm đến Hồi Hồi Trang. Mã Trang chưa cũng không xảy chuyện gì và Mã cô nương cũng không... Hỡi ôi ! Trăm điều ngang ngửa đều vì tại hạ.

Vạn Đại Thành tâm thần hoảng hốt nói mấy câu này, Tiểu Linh Tử cơ hồ không nhịn được nữa giơ tay lên toan đánh chàng một cái bạt tay.

Nhưng nàng giơ tay lên rồi lại nghiến răng nghiêng lại không hạ thủ chỉ quay đi chỗ khác lạnh lùng nói :

— Thế thì ngươi đừng dẫn ta đi kiếm sư phụ nữa. Ngươi đi mà kiếm Mã cô nương hay hơn.

Vạn Đại Thành thấy Tiểu Linh Tử đổi giọng thì lòng dạ rối bời. Chàng ngẩn người ra một lúc rồi hỏi :

— Tiểu Linh cô nương !... Cái đó không được. Cô bảo bốn người áo trắng kia liệu có biết chỗ ở Phùng phu nhân thật không ?

Tiểu Linh Tử lại trợn mắt lên nói:

— Thiên hạ thiếu gì người họ Phùng. Ta nói thật cho ngươi hay. Thất Chỉ Câu Hồn nói phải, sư phụ ta là Lão Ngốc Tử cũng nói phải, Quỷ bà tử ở Diêm hồ cũng nói phải. Ai cũng bảo ngươi là con Phùng đại hiệp.

Vạn Đại Thành nhăn nhó cười nói :

— Nhưng thực ra tại hạ không phải...

Tiểu Linh Tử ngắt lời :

— Ngươi có phải là con y hay không ? Còn phải chờ sư phụ ngươi mới biết. Ba Thiên Hàn chẳng có bè bạn nào hết. Lão ở Hảo Lực bảo mười tám năm đã cắt đứt hết mọi mối liên lạc với lục thân. Bây giờ đột nhiên ngươi tìm đến lão thì dĩ nhiên người ta phải nghi ngờ là do Túy Tiểu Tử người bạn thân của lão ngày trước, phái đi.

Vạn Đại Thành chợt nhớ tới trong tay Ba Thiên Hàn có một phong thơ nói những gì chàng có lai lịch rất lớn. Chàng lại nẩy mối hoài nghi tự hỏi :

— Chẳng lẽ sư phụ ta đúng là Túy Tiểu Tử người đã cướp Phùng phu nhân đem đi ngày trước ?

Lòng chàng buồn bã, gia roi cho ngựa chạy. Tiểu Linh Tử theo sát bên chàng Hai người nhắm thẳng phía Ngọc Môn quan mà tiến.

★ ★ CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI

(46) ● của THANH NAM

— Thôi, tôi ở lại đây cũng chẳng còn chuyện gì để nói nữa. Chị cho tôi về, tôi cũng còn nhiều chuyện phải lo...

— Chú không đợi anh Sáu về hay sao ?

Tư Hoành lắc đầu, đáp bằng một giọng lạt lẽo :

— Thời giờ đâu mà ngồi đợi ảnh được. Ảnh có về, chị nói là tôi đến kiếm về vụ lão Rô Be. Cứ nói vậy là ảnh biết chuyện gì rồi ! Thôi, tôi về.

Nói xong, Tư Hoành thủng thẳng bước ra cửa. Thím Sáu lật đật chạy theo :

— Chú...Chú Tư...

Tư Hoành lấy dáng điệu lừng khừng quay lại :

— Còn chuyện gì nữa ?

Thím Sáu ấp úng :

— Lão Rô Be nói với chú sao ?

Tư Hoành nói lẫy :

— Lão nói gì thây kệ lão, bận tâm làm gì !

Thím Sáu cười vuốt :

— Chú giận tôi sao đó chú Tư ?

Tư Hoành cười lạt :

— Tôi đâu dám giận chị.

— Vậy sao không cho tôi biết về vụ lão Rô Be ?

— Tưởng chị đâu cần biết đến chứng chuyện đó. Hồi nãy nghe chị nói tỉnh lắm mà.

— Chuyện có liên can đến anh Sáu thì tôi cũng muốn biết qua một chút chớ !

Tư Hoành vẫn lừng khừng :

— Muốn biết thật không ?

Thím Sáu thân mật nắm tay Tư Hoành, kéo vào nhà :

— Chú vô đây ngồi chơi một lát đã. Chuyện lão Rô Be ra sao chú phải cho tôi biết mới được...

Tư Hoành đưa tay lên nắm lấy bàn tay xinh xắn của thím Sáu định gỡ ra nhưng khi bàn tay của thím Sáu đã nằm gọn trong tay y rồi thì y lại đổi ý. Y nắm chặt lấy bàn tay của người thiếu phụ vẫn còn xuân sắc này là một ý nghĩ vẩn đục chợt hiện ra trong đầu y. Tư Hoành ngó kỹ khuôn mặt của thím Sáu và cảm thấy trong lòng náo nức. Cái nhìn đó của Tư Hoành khiến thím Sáu chợt hiểu. Thím Sáu đỏ bừng mặt và vội vã gỡ tay Tư Hoành ra. Cố lấy dáng điệu tự nhiên, thím kéo ghế mời Tư Hoành ngồi rồi nghiêm trang hỏi y :

— Nào, bây giờ chú hãy cho tôi biết lão Rô Be đã nói những gì...

Tư Hoành cười nham nhở :

— Tôi nói rồi chị trả công cho tôi cái gì nào ?

Thím Sáu hiểu ý nghĩa câu nói đó Nhưng lờ đi làm bộ như không nghe thấy, vẫn bằng một giọng nghiêm trang hỏi tiếp :

— Chắc lão Rô Be nhờ chú đến nhắc anh Sáu về món nợ cũ phải không ?

Tư Hoành gật đầu :

— Chị hiểu tại sao tôi phải đến nhắc ảnh về chuyện đó? Bởi tôi lỡ đứng ra bảo lãnh cho anh Sáu...

Thím Sáu lặp lại câu hỏi nẫy :

— Lão nói sao ?

Tư Hoành đáp gọn :

— Hối anh Sáu trả tiền gấp chớ còn nói sao nữa !

Thím Sáu làm bộ không rành việc này lắm hỏi lại :

— Tôi tưởng đã tới kỳ hẹn đâu ?

Tư Hoành cười khẩy :

— Bà thử hỏi ông coi đây là kỳ hẹn thứ mấy rồi ?

Y đã thay đổi lối xưng hô, không gọi chị Sáu là anh nữa. Có lẽ y thấy cái tiếng anh thân mật không còn hợp trong tình thế này nữa.

Từ sau lúc được ôm gọn bàn tay của Thím Sáu trong tay mình, Tư Hoành bắt đầu nhìn Thím bằng cặp mắt khác. Và mỗi lúc cái ý nghĩ chiếm đoạt người thiếu phụ trẻ đẹp kia càng mãnh liệt trong y. Tư Hoành ngồi nói chuyện với Thím Sáu mà đầu óc thì toàn nghĩ đến những chuyện khác. Một chỗ hẹn hò kín đáo, một căn phòng, một bữa ăn và sau đó...

Tư Hoành nuốt nước miếng, ngó cái miệng xinh xinh của thím Sáu, tưởng lúc đó được đặt vào đó một cái hôn cuồng nhiệt. Y muốn kéo dài câu chuyện ra mãi để được ngồi nhìn ngắm thím Sáu...

— Chú coi ý lão Rô Be ra sao ? Liệu lão có tính làm dữ với anh Sáu không ?

Thím Sáu hỏi Tư Hoành và vẫn giữ cái ngôn ngữ cũ mặc dầu Tư Hoành đã thay đổi lối xưng hô.

Tư Hoành lên mặt quan trọng :

— Lão Rô Be hả ? Lão đó thì thật khó mà biết được ý định của lão ra sao. Tánh nết lão bất thường lắm. Ba hồi vui ba hồi buồn, không sao mà hiểu được. Nhưng điều mà tôi biết chắc chắn là lúc này là ông đang sùng ông Sáu lắm Bà, liệu mà nói với ông Sáu nhà này tính sao chớ nếu lần này mà còn thất hẹn với lão nữa thì khó mà biết được chuyện gì sẽ xảy ra...

Những điều mà Tư Hoành đang nói, thím Sáu đã được chồng cho biết từ trước hết cả rồi nhưng thím vẫn tiếp tục dọ hỏi thêm :

— Chú với lão Rô Be là chỗ thân tình, chắc chú có thể nói giúp anh Sáu chuyện này được.

★ ★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

(46) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG BỐN

TRÁCH CHI CÁI SỐ ĐÀO HOA !

Mà không biết có được yên thân hay không ? Hay là chút nữa đây người ta cũng kêu cửa ở phòng cô ? Cô lên tiếng thì khổ cho tôi còn như im lặng mà cửa đóng... Người ta cũng sinh nghi, người ta dám phá cửa vô lắm !... Không lẽ cô ẩn mặt trong nẫy hoài... Mấy cô kia cũng đang kiếm tìm cô dữ dội, cô cũng phải ra mặt chớ !

Cô Tư Hạnh thở dài :

— Đành rằng như vậy rồi, Nhưng còn anh... biết tính sao đây ? Tại trễ một chút mà làm hỏng hết công việc... Bây giờ đi ra không được, ở lại cũng không xong !

— Tôi lo quá ! Gần tới giờ hát rồi mà tôi chưa về tới rạp đặng sửa soạn trình diễn. Giờ này chắc anh chị em trong gánh hát nhôn nhao lên đi kiếm tôi. Tới giờ sắm tuồng mà chưa thấy mặt tôi... Chừng kéo màn mới khổ nữa !

— Còn sớm mà anh...

— Cô đi coi hát thì cô cho là còn sớm chớ đào kép sắm tuồng gần cả tiếng đồng hồ lận. Trang điểm kỹ lắm mới ra mắt khán giả cô à !

— Ờ ! Như vậy tốn mất nhiều giờ quá !

— Họ lo quýnh quáng lên... Ông bầu gánh chắc cằn nhằn tôi dữ lắm !

Ông nói tôi đi chơi ham vui, chưa chịu về rạp chớ ông đâu có hay tôi bị kẹt ở đây !.. Bỏ đêm hát nầy hỏng, biết sẽ ra sao ? Tới giờ hát thì phải kéo màn chớ đâu có chần chờ được.

— Nếu anh về không kịp...

— Cũng có người thế tôi nhưng sợ khán giả không vừa ý. Lúc nào trong gánh hát cũng phải tập dượt một hai người để đóng vai thế cho đào kép chánh... rủi ro họ bị ngã bịnh bất thình lình. Trường hợp đó là trường bất đắc dĩ mà thôi ! Nếu còn ca hát được thì cũng ráng đóng cho trọn vai tuồng của mình. Vì thay thế người như vậy, khán giả không thích... Có nhiều khi gặp người khó tính, họ trả giấy lại hổng thèm coi... Cái đó mới chết !

Gánh hát đang hay có tiếng mà tự nhiên lại xuống dốc là cũng tại cái điệu đó !

— Thiệt là ngặt cho anh hết sức ! Đêm nay anh hát tuồng Huyền Trân Công Chúa phải không ? Tuồng nầy hay không anh ?

— Ai nói với cô hát tuồng Huyền Trân ?

— Hồi nãy anh hổng nghe chị Mã kim Hoa với chị tôi nói chuyện sao ? Mấy chị nói hát tuồng Huyền Trân Công Chúa.

Trong lúc phập phòng lo sợ nhưng Trọng Đức cũng cười tủm tỉm :

— Đâu phải hát tuồng đó.

— Ủa ? Vậy chớ hát tuồng gì ?

— Hát tuồng Lương Sơn Bá, Chúc Anh Đài !

— Trời ơi ! Tuồng đó hay ác hén anh.

— Ờ ! Tôi nghe ai cũng khen tuồng hát đó. Phần đông người ta thích lắm ! Nó vừa hay vừa cảm động vô cùng. Mấy bà mấy cô coi tuồng hát đó, người nào đôi mắt cũng ướt rượt.

— Tuồng Lương sơn Bá, tôi chịu lắm ! Tôi coi chắc tôi cũng khóc...Tôi lại mau nước mắt nữa ! Làm sao đi coi chớ bỏ qua uổng lắm !...

Nhưng sực nhớ lại Trọng Đức còn bị giữ ở nhà nàng nên nàng tặc lưỡi hít hà :

— Còn anh... Sao bây giờ ? Có anh đóng vai đó mới hay, để người khác thế đâu có hay ho gì.

Khán giả người là ái mộ anh... anh vắng mặt...

— Tôi lo là như vậy ! Nếu đêm nay tôi không có hát thì tôi hổng thèm lo. Rủi ro có bị giữ lại đây... Có phải rắc rối lôi thôi đủ thứ chuyện không ? Đêm nay kể ra là đêm hát đầu tiên ở điện nầy.

Ông bầu ông chọn lựa tuồng tích kỹ lắm để ra mắt khán giả... Đêm nay thiếu mặt tôi... hư hết mọi việc. Đêm hát đầu tiên thành công hay thất bại cũng do đó tất cả ! Thành thử tôi lo quá cô à ! Tôi sợ đoàn hát sẽ tiếp nhận sự thất bại chua cay... Cũng tại vì tôi...

Cô Tư Hạnh nhỏ lời an ủi :

— Anh đừng vội buông ra những lời bi quan...

— Cô nghĩ xem ! Tôi không bi quan tuyệt vọng sao được ! Khi hoàn cảnh hiện tại của tôi...

Vừa nói Trọng Đức vừa phát một cử chỉ biểu lộ sự chán nản. Cô Tư Hạnh cũng thở dài thườn thượt.

— Thiệt là rối trí !...

— Như vầy hoài đâu đâu có được.

— Nhưng không nghĩ được lối thoát !

Trọng Đức toan tiếp lời nhưng vừa lúc đó ở phòng kế bên có tiếng nói lớn...

— Trời ơi ! Bây giờ biết kiếm nó ở đâu bây giờ ? Kiếm cùng không thấy... Ai biết nó đi đàng nào ? Gần tới giờ hát rồi.

Tiếng của Mã kim Hoa nối lời cô Ba Dung :

★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM

(46) ● của NGHIÊM LỆ QUÂN

CHƯƠNG II

Ông Bảy quắc mắt ;

— Mày biết quái gì mà hợp tình hợp lý.

Cúc ngồi luôn theo thế quì dưới chân cha mà van lơn :

— Con van ba mà, con lạy ba mà. Con Hồng là của anh Minh. Ba làm gì không biết hai người yêu thương nhau từ lâu, họ sửa soạn đi đến hôn nhân.

Ba đừng gây đổ vỡ mối tình cao thượng và đẹp đẽ của anh con với con Hồng. Ba là chú của anh Minh, chú cũng như cha, anh Minh cũng như con ruột của ba, mà ba có thể chia rẽ mối người một nơi trong cảnh ly tan hay sao, ba ?

— Mày đọc tiểu thuyết trừ cơm, rồi mày đem tiểu thuyết mà nói chuyện với tao hả ?

Cúc tiếp bằng lời thiết tha hơn :

— Con biết trước, ba không chinh phục được con Hồng, ba không chiếm được tình yêu của anh Minh, rồi ba sẽ mang tai tiếng không tốt. Người ta sẽ cười rằng, hai chú cháu tranh giành một người con gái đẹp. Con van xin ba, ba hãy gạt bỏ tất cả ảo vọng của ba ra khỏi tâm não đi.

Ba biết hôn, khi ba không được gì cả, ba phải nhục nhã với mọi người chung quanh ba. Còn con cũng chẳng vui gì đâu, con khổ tâm nhiều hơn ba nữa à.

Ông hỏi nhanh :

— Tại sao tao phải nhục nhã ?

— Vì bị con Hồng từ chối.

Rồi ba nói những gì với nó, ba năn nỉ ỉ ôi sao với nó, nó sẽ học lại cho anh Minh nghe, cho cả mẹ nó nghe. Còn ba đừ có gió kia thế mấy, chuyện của ba cũng lọt vào tai người ngoài. Người ta đàm tiếu rằng ông già mê...

Đoán biết con gái muốn nói gì rồi, ông hớt ngang :

— Đèn nhà ai nấy sáng. Cười chê hay khen ngợi của người ngoài không đáng cho mình phải bận tâm.

Cúc phụng phịu :

— Ba không thương các con hay sao, ba ?

— Thương bầy, rồi bây bắt tao phải nghe lời con tất cả mọi việc hả ? Chuyện hệ trọng của ba, con cứ để mặc ba giải quyết. Ba nào có tranh giành gì với thằng Minh. Nó không thể cưới cô giáo Hồng được, cô giáo Hồng không thể làm vợ nó, thì cô giáo Hồng làm thím dâu của nó. Đó là chuyện thường tình, có gì đâu mà con sợ thiên hạ cười.

— Hậu quả có đến với ba rồi ba mới thấy ăn năn, hối hận.

— Thiên hạ có cười ba, ba cũng không chết. Ba bắt chước con nói bay bướm văn hoa một chút rằng : Nào ai ngăn cấm được chuyện tình yêu giữa đôi trai gái...

Thình lình, Cúc bật cười :

— Ba tưởng rằng ba còn trai trẻ như anh Minh hả ?

— Ba chưa nói hết câu mà con cắt ngang. Ba còn tiếp là giữa đàn ông với đàn bà. Con biết như vậy rồi thì đừng nhiều lời cản ngăn ba, vô ích.

Nụ cười trên môi Cúc vụt tắt :

— Con van lơn ba không nghe, thì con tự tử à ba.

Ông cười nhạt :

— Hứ ! Hết dọa bỏ nhà đi, lại hăm tự tử. Nuôi mày tới bây lớn, rồi hễ có động tới thì mày đòi đi, đòi tự tử hả ? Mày dám tự tử hôn ? Muốn chết bằng cách nào ?

Cúc ứa nước mắt :

— Bây giờ thì ba đinh ninh rằng mọi việc sắp đến đều diễn tiến đúng theo ý muốn của ba. Ba không biết sự đam mê của một người trọng tuổi như ba, chỉ chuốt lấy tuyệt vọng, nhục nhã mà thôi. Ba theo đuổi ảo vọng đó đến đâu đi nữa, ba cũng không thấy chút gì toại ý đến với ba. Khi ba biết ăn năn, khi ba tỉnh ngộ thì đã muộn màng. Đó là chưa kể bao sóng gió mà ba cố ý tạo ra cho anh Minh với con Hồng, mà hậu quả ba phải gánh chịu một mình.

Ông bực mình xua tay :

— Thôi, đi chỗ khác đi, đừng đeo theo bên tao mà lèn nhèo, rầy tai, nhức đầu quá.

Cúc đứng lên :

— Ba bỏ đi, nghe ba.

— Bỏ cái gì ?

— Bỏ... ý định của ba đó.

Ông đập mạnh xuống tay ghế :

— Tao nói, chuyện của tao, để mặc tao. Là con cái thì đừng làm khôn mà dạy lại tao.

Cúc bỏ đi, vừa lầm bầm :

— Con sẽ cho anh Minh hay vụ này.

Ông cả tiếng hăm dọa ;

★ ★ CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI [illegible]

(46) ● của TRẦN THANH

CHƯƠNG IV

Nàng không còn dáng dấp của người con gái mới lớn, Da mặt xanh mướt, mắt thâm quầng và sâu hẳn vào trong. Chiếc áo dài hôm trước bó sát lấy người nàng, hôm nay đã trở nên rộng thùng thình trong thân thể gầy ốm. Những đau khổ dồn dập đã xé nát tâm hồn nàng.

Cái tin Vũ hạ sát ông Luân và Thúy làm nàng choáng váng tưởng như có thể ngất xỉu được. Dung xúc động và đau đớn hơn cả lúc nghe tin Hoàng chết, Vũ có thể như thế được sao ?

Tờ báo hàng ngày với ba cột dăng lớn nhứt : «HẠ SÁT HAI MẠNG NGƯỜI ĐỂ CƯỚP TIỀN — GIẤY NĂM TRĂM TUNG TÓE TRÊN PHẠM TRƯỜNG». Người ta thuật lại những cảnh ghê rợn với cái xác khỏa thân của Thúy, những tờ năm trăm bê bết máu, tấm hình Vũ tra tay vào còng đang bị đẩy lên một xe Quân Cảnh và Cảnh Sát với hàng chữ «ĐOÀN TRẦN VŨ, tên sát nhân mặc quân phục đeo lon trung úy.Sĩ quan thật hay giả» nhảy múa trước mặt nàng.

Nếu không còn mẹ già chắc nàng đã tự tử vì đau khổ và tuyệt vọng.

Vũ, con người như thế, cũng là niềm hy vọng cuối cùng của đời nàng mà lại là kẻ sát nhân cướp của giết người ! ? Nạn nhân không ai khác hơn là ông chú ruột của nàng.

Dung thẫn thờ như mất hồn, nàng nhìn lên bàn thờ Hoàng, sau làn khói hương, đôi mắt Hoàng như lay động, anh nhìn nàng với đôi mắt yêu thương và an ủi. Dung gục mặt vào bàn tay.

Mẹ nàng đã đứng sau lưng con từ bao giờ, bà lặng nhìn con gái, cũng đau xót và đầy lo âu. Cụ nhẹ nhàng vuốt tóc con an ủi :

— Dung à, sự đã lỡ thế rồi, để từ từ xem sao.

Dung ngước lên nhìn mẹ, vừa lau nước mắt vừa hỏi :

— Làm sao bây giờ mẹ ?

— Mẹ cũng đâu biết làm sao ? Để xem họ mời mình lên trên đó làm gì ?

Dung nghĩ đến tấm giấy mời của người sĩ quan Quân Cảnh Tư Pháp. Người ta mời nàng lên đó làm gì, Rồi nàng sẽ nói sao đây ở đó.

Dung chợt nói với mẹ :

— Có lẽ phải nhờ đến luật sư à mẹ.

Bà cụ ngạc nhiên, từ trước đến nay bà chưa bao giờ dụng chạm đến các vụ kiện tụng, tòa án lôi thôi. Sao bây giờ lại nhờ đến luật sư.

— Tại sao phải nhờ đến luật sư hả con ? Con đã nói với mẹ là người ta gọi mình lên trên ấy để làm chứng gì đó cơ mà.

Ý Dung là muốn nói mượn luật sư lo cho Vũ, nhưng mẹ nàng hiểu lầm.

Cũng chợt đó, Dung biết là mình đã lỡ lời. Vì nếu cho mẹ nàng hiểu câu nàng nói đi nữa thì tiền đâu mà có để lo cho Vũ. Dung thở dài nói lãng đi :

— Chừng nào mình đi mẹ ?

Bà cụ chép miệng nhìn con, vài hôm nay Dung như người lất hồn, nói trước quên sau, bà nhắc :

— Con gái với mẹ là người ta mời chiều nay sao đó.

Dung chợt nhớ ra, nàng cười gượng :

— À, con nhớ ra rồi.

★

Cánh cửa văn phòng [illegible] thượng sĩ Hồng bước ra giọng lễ độ nói với mẹ Dung :

— Dạ, xin mời cụ.

Bà cụ đứng lên Dung cũng dợm định bước theo. Thượng sĩ Hồng quay lại bảo nàng :

— Xin lỗi cô cho phép chúng tôi hỏi cụ vài câu trước. Xin cô vui lòng ngồi đợi giây lát.

Dung nhìn mẹ hơi ngại ngùng nhưng cũng gượng «vâng» một tiếng nhỏ và khi mẹ nàng cùng người thượng sĩ khuất sau cửa nàng mới ngồi xuống ghế như cũ.

Thượng sĩ Hồng kéo ghế mời mẹ Dung ngồi, xong mới trở lại chỗ ngồi của mình.

Sau khi ghi các chi tiết lý lịch của bà cụ. Thượng sĩ Hồng bắt đầu hỏi :

— Thưa có phải ông Luân là em của cụ ?

— Thưa ông, ông Luân là em chồng của tôi. Chú ấy chưa vợ con gì cả.

— Ông có thường lại thăm viếng gia đình cụ ?

Bà cụ lắc đầu đáp :

— Dạ ít lắm, chỉ có một đôi khi.

— Ông có hứa lo cho con cụ là thiếu úy Hoàng được đổi về Saigon ?

Bà cụ gật đầu thay câu trả lời, và thượng sĩ Hồng hỏi tiếp :

— Dường như ông Luân có lấy của cụ một số tiền để lo việc này ?

Mẹ Dung ngạc nhiên, không hiểu sao người «lính» đang hỏi cụ đây lại biết được việc ông Luân lấy tiền của cụ. Đến như Dung, con gái cụ cũng chỉ mới được biết việc này mấy ngày gần đây.

Bà cụ ngập ngừng :

— Dạ...

Kinh nghiệm mách cho thượng sĩ Hồng thấy rõ bà cụ có thể phủ nhận vấn đề vì không muốn có những dính díu lôi thôi trước cửa quan.

Ông ta vội trấn an :

— Xin cụ cứ cho biết đúng sự thật. Chúng tôi muốn có đủ các chi tiết để dễ dàng cho tòa án sau này.

Mẹ Dung có vẻ hơi yên tâm sau câu nói của thượng sĩ Hồng, cụ khẽ gật đầu :

— Dạ có.

★ CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI PHIÊU LƯU DÃ SỬ

(46) ● của TRỌNG NGUYÊN

CHƯƠNG IV

— Anh hãy im đi. Chớ có quá khinh thường cha em như thế. Chỉ có anh suy bụng ta ra bụng người thì đúng hơn.

Mắng xong, nàng giận dữ bỏ ra về lập tức.

Từ Á Bảo chỉ cười nhạt một tiếng mà chẳng buồn nói gì nữa.

Một hôm, trong lúc y đang rảnh việc, ngồi tại Tây doanh trại để tâm trí mơ tưởng đến Vân Nương, chợt trưởng ban phòng hỏa Đỗ văn Anh bước vào trại.

Vừa trông thấy Đỗ văn Anh, Từ Á Bảo liền vẫy tay gọi anh ta đến, rồi nắm lấy tay anh ta kéo vào trong mật thất, nói nhỏ, chỉ vừa đủ cho anh ta nghe mà thôi :

— Nầy, anh bạn có hay tin Trương lão đại đã đầu hàng quân Minh chưa ?

Đỗ văn Anh vừa nghe đến đó thì tỏ vẻ ngạc nhiên đến tột độ. Anh ta liền hỏi lại :

— Nhưng vì sao Trương lão đại lại đầu hàng quân Minh ?

Từ Á Bảo nói :

— Theo tin tức mà ta đã nhận được thì chắc chắn lắm rồi, chẳng còn gì đáng nghi ngờ nữa. Chỉ có điều mà ta hơi thắc mắc là không hiểu sao đến nay Trương lão đại vẫn chưa về tới. Tuy nhiên, theo ta nghĩ thì có thể nguyên do là vì sau khi đầu hàng Cát văn Phi đề đốc xong. Trương lão đại còn phải đi luôn ra kinh đô để làm mọi thủ tục giấy tờ và yết kiến thượng cấp nữa.

Đỗ Văn Anh nghe Từ Á Bảo nói đến đây mà không sao khỏi toát mồ hôi và đứng chết lặng người đi vì kinh ngạc quá đỗi. Anh ta cứ giương to cặp mắt nhìn Từ Á Bảo đăm đăm mà không nói thêm một tiếng nào nữa.

Từ Á Bảo thấy vậy liền nói tiếp :

— Trương lão đại đã ra đầu hàng quân Minh, anh em chúng ta sẽ theo lão đại mà ra đầu hàng luôn thì chẳng có gì phải nói, chỉ ngại cho anh bạn mà thôi. Không biết rồi đây số phận của anh bạn sẽ ra thế nào vậy.

Đỗ văn Anh nghe Từ Á Bảo nói đúng với tâm lý của anh ta, nên không ngần ngại gật đầu thốt :

— Phải, tôi vốn là người của Cát văn Phi đề đốc, nếu Trương lão đại ra đầu hàng Cát đề đốc thì thế nào lão ta cũng sẽ bắt buộc lão đại giao tôi cho lão ta trừng trị cái tội đã bỏ trốn trong khi lâm trận. Chừng đó thế nào thì cũng sẽ chết mất !

Từ Á Bảo khẽ gật đầu nói :

— Sở dĩ hôm nay ta muốn báo cho anh bạn hay tin nầy là vì ta rất mến anh bạn, không nỡ để anh bạn phải chết vì tay lão Cát văn Phi. Vậy anh bạn hãy liệu nghĩ kỹ xem anh bạn còn có con đường sinh lộ nào không. Nếu có, anh bạn hãy mau mà đào thoát trước đi, đừng để nước tới trôn mới nhảy thì không thể nào kịp nữa đâu.

Đỗ văn Anh suy nghĩ giây lát, rồi lắc đầu, thở dài thốt :

— Tôi đã đến đây tưởng đâu tìm được con đường sống, nào ngờ Trương lão đại lại ra đầu hàng Cát văn Phi đề đốc thì kể như sẽ chết mất, chẳng còn con đường sống nào nữa. Nếu tôi trở về quê nhà thì thế nào Cát đề đốc cũng đã thông tri cho làng nước hay biết việc tôi đã chết trận rồi ; chừng đó họ sẽ hỏi tôi từ đâu trở về, tôi còn biết trả lời làm sao cho khỏi bị họ nghi ngờ và bắt tôi giải về trại cho Cát đề đốc ?

Như vậy, đằng nào tôi cũng sẽ chết, chớ chẳng còn mong gì sống được. Vậy giờ đây tôi chỉ còn trông cậy vào sự giúp đỡ của Từ huynh mà thôi. Xin Từ huynh thương tình mà vui lòng chỉ cho tôi một con đường sống đi. Tôi nguyện sẽ không bao giờ dám quên ơn Từ huynh cả.

Từ Á Bảo nghe Đỗ Văn Anh nói như thế thì rất lấy làm hài lòng. Y trầm ngâm giây lâu mới nói :

— Chẳng giấu gì anh bạn, riêng cá nhân tôi thì chẳng muốn đầu hàng quân Minh chút nào. Tôi còn biết rằng có rất nhiều anh em ở đây cũng không muốn đầu hàng bọn chúng. Do đó dù cho Trương lão đại có đầu hàng đi nữa, chắc chắn gì anh em bằng lòng theo lão đại đâu !

Đỗ văn Anh liền hỏi tới :

— Nếu anh em không muốn theo lão đại thì phải làm sao ?

— Thì chỉ còn một cách là phải làm sao cổ động cho toàn thể anh em đều bất tuân lệnh của lão đại. Đồng thời, chúng ta sẽ cử ngay một vị đầu lãnh khác đứng ra thay thế lão đại mà chỉ huy toàn đảo này.

— Thế còn Trương lão đại thì sao ?

— Thì cứ để mặc cho lão ra đầu hàng quân Minh một mình đi !

Đỗ văn Anh nghe Từ Á Bảo nói như vậy thì trong lòng nẩy ra ngay một tia hy vọng. Anh ta suy nghĩ giây lát, rồi hỏi lại Từ Á Bảo :

— Từ huynh nói nghe cũng phải lắm, nhưng...

— Nhưng thế nào ?

— Nhưng tôi làm sao cổ động cho các anh em khác cùng theo cái ý định của mình bây giờ ? Từ ngày tôi về đây đến nay, tôi có dịp nào nói chuyện với các anh em ấy đâu, thì chắc gì họ chịu nghe lời tôi ?

Từ Á Bảo liền nói :

— Tôi đã có cách. Chỉ cần anh bạn nghe theo lời tôi và làm đúng như vậy, thế nào anh bạn cũng sẽ thành công một cách dễ dàng.

Đỗ văn Anh càng tỏ vẻ vui mừng hơn nữa. Anh ta nhìn Từ Á Bảo với ánh mắt ngầm biểu lộ một sự tin tưởng, rồi hỏi tiếp :

— Từ huynh, chẳng hay Từ huynh dạy tôi phải làm thế nào ? Xin Từ huynh cứ nói thẳng ra cho tôi biết, tôi sẽ thực hành theo ngay nếu việc đó không quá sức tôi.

★ CÒN NỮA

Nguyên tác : KIM DUNG

L.T.S.— Nhựt báo Cấp Tiến bắt đầu từ ngày 25-5-69 được đăng tiểu thuyết kiếm hiệp T.N.G.H sớm hơn các báo là nhờ ở sự giúp đỡ hoàn toàn vì tình cảm của nhựt báo Quyền Sống (báo này hiện đang bị tạm đình bản). Một ngày gần đây khi nhựt báo Quyền Sống tục bản lẽ dĩ nhiên quyền khai thác ưu tiên sẽ trở lại với báo Quyền Sống.

(Tiếp theo)

CHƯƠNG 27
NHỮNG MỐI ẨN TÌNH

Nghi chuyện tư tình thiếu nử thẹn thùng

Doanh Doanh cười đáp :

— Không phải tiểu muội nhìn thấy chuyện gì buồn cười đâu. Ông già và bà già đó là... là đôi vợ chồng...

Lệnh Hồ Xung bật cười ngắt lời :

— Té ra là đôi vợ chồng chớ không phải hai anh em.

Doanh Doanh nói :

— Nếu Xung ca còn làm nhộn thì tiểu muội không nói nữa.

Lệnh Hồ Xung vội chữa :

— Thế thì họ không phải vợ chồng mà là anh em vậy.

Doanh Doanh nói

— Xung ca đừng xen vào có được không ? Tiểu muội vượt qua tường rồi. con chó bỗng xủa lên một tiếng. Tiểu muội phóng chưởng đánh nó té xỉu, Nhưng tiếng nó sủa đã làm cho hai ông bà già tỉnh dậy.

Nàng ngừng lại một chút rồi tiếp :

— Bà già liền cất tiếng gọi : «Này ông già ! Có phải chú chích đến trộm gà không ? Ông già đáp. «Con dại hắc không xủa nữa rồi, không phải có trộm đâu». Bà già đột nhiên bật cười nói : «Chỉ sợ chú chích lại học lão bất tử ngày trước nửa đêm lẻn vào nhà người ta đem theo cả miếng thịt bò, thịt cừu đến cho chó ăn...»

Lệnh Hồ Xung mỉm cười ngắt lời ;

— Bà già đó tệ quá ! Bà nói quanh co để móc Doanh muội là tên đạo chích.

Chàng biết DoanhDoanh có tính cả thẹn. Nàng nói tới hai vợ chồng lão nông tư tình với nhau ngày trước, nếu mình chỉ lẳng lặng hoặc giả vờ như không chú ý đến thì hoặc giả nàng còn nói nữa, bằng mình dưa câu gì có ý chớt nhả là lập tức nàng im miệng ngay.

Doanh Doanh cười nói :

— Đây là bà già nói về chuyện khi họ chưa thành hôn...

Nàng nói tới đây bỗng ngồi ngay người lên giựt cương cho lừa chạy.

Lệnh Hồ Xung hỏi :

— Trước khi hai ông bà chưa thành hôn, chắc họ giữ quy củ lắm. Nửa đêm có ngồi trong cỗ xe lớn với nhau, nhất định không dám ôm nhau kề cận nhau.

Doanh Doanh hừ một tiếng rồi không nói nữa.

Lệnh Hồ Xung lại giở dành :

— Hảo muội ! Thân muội ! Họ nói gì với nhau. Doanh muội kể lại cho tiểu huynh nghe.

Doanh Doanh không nói nữa lời. Trong đêm tối chỉ nghe tiếng vó lừa lộp cộp dập xuống đường quan đạo rất rõ ràng lọt tai.

Lệnh Hồ Xung nhìn ra ngoài thấy ánh trăng như nước chiếu xuống mặt đường quan đạo vừa rộng rãi vừa thẳng tắp. Một lớp sương mù bao phủ trên những ngọn cây bên đường.

Cỗ xe lừa từ từ tiến vào trong làn sương mù, nhìn ra xa không rõ sự vật gì hết.

Chàng thấy sau lưng Doanh Doanh cũng bao phủ một lớp sương mong.

Lúc này đương buổi đầu xuân. Những khóm dã hoa tỏa mùi hương lui nồng khi lạt. Ngọn gió hiu hiu nhẹ nhàng thổi vào mặt khiến lòng chàng khoan khoái khôn tả !

Lệnh Hồ Xung lâu nay chưa uống rượu. Hiện giờ hương tình cũng làm cho chàng ngây ngất.

Doanh Doanh tuy không nói gì, nhưng nét mặt nàng vẫn mỉm cười Nàng đang ôn lại câu chuyện của hai vợ chồng già nhà nông kia.

Ông già nói :

— Đêm hôm ấy trong nhà mình không còn chút thịt nào. đành phải sang nhà bên cạnh ăn trộm một con gà giết lấy thịt để đem cho nhà mụ ăn, Con chó đó tên là gì nhỉ ?

Mụ già đáp :

— Tên nó là Đại Hoa.

Ông già nói :

— A phải ! Đúng là con Đại Hoa. Nó ăn nửa con gà xong ngoan ngoãn lắm không xủa nửa tiếng.. Có thế ông bà già nhà mụ mới không hay biết câu chuyện ân tình của chúng ta ngày xưa.

Mụ già nói :

— Lão bất tử chỉ cốt cho mình thỏa chí còn ai chết mặc ai. Về sau bụng ta lớn ra, gia gia đánh cho một trận chết đi sống lại.

Lão già nói :

— Cũng may mà bụng mụ lớn ra, không thì chẳng đời nào ông bà già nhà mụ chịu đem mụ gả cho tên cùng kiết là ta. Khi đó ta chỉ mong cho bụng mụ chóng lớn.

Bà già đột nhiên nổi giận mắng nhiếc :

— Lão quỷ chết đâm kia ! Té ra là lão cố ý mà cứ lừa gạt ta hoài... ta quyết không tha lão.

Ông già gạt đi :

— Đừng làm nhộn nữa ! Có chuyện đó mới sinh con chứ. Mụ còn la lối gì ?

Doanh Doanh nghe tới đây sợ Lệnh Hồ Xung trông đợi không dám nghe thêm nữa, lấy cấp được quần áo rồi bỏ lại một đỉnh bạc lớn trên bàn đoạn vượt tường trở ra ngay.

Nàng đã nhẹ chân nhẹ tay mà đôi vợ chồng già phần thì chậm chạp, phần câu chuyện đang hứng thú nên chẳng biết gì hết.

Doanh Doanh nhớ tới câu chuyện giữa hai ông bà già bất giác mặt nàng đỏ ra đến mang tai.

May mà trong lúc đêm tối không ai trông thấy, nếu Lệnh Hồ Xung nhìn rõ mặt nàng lúc nàng thì nàng muốn chui xuống đất.

Doanh Doanh không giục lừa để nó bước đi chầm chậm thêm một đoạn đường rồi chuyển một khúc quanh thì đến bờ một cái hồ lớn.

Bên hồ cành liễu buông rủ ánh trăng chiếu xuống nước. Mặt hồ sóng gợn rung rinh. Ánh ngân quang lóng lánh.

Bỗng Doanh Doanh cất tiếng dịu dàng hỏi :

— Xung ca ! Xung ca ngủ rồi chứ ?

Lệnh Hồ Xung đáp :

— Tiểu huynh ngủ rồi và đang nằm mơ.

Doanh Doanh hỏi :

— Xung ca mơ thấy gì ?

Lệnh Hồ Xung đáp :

— Tiểu huynh mơ thấy mình lên Hắc Mộc Nhai đem theo miếng thịt bò để nuôi chó nhà Doanh muội.

Doanh Doanh cười nói :

— Xung ca không đứng đắn thành ra nằm mơ thấy chuyện cũng không đứng đắn.

(CÒN TIẾP)

CHƯƠNG-TRÌNH TIVI
(Tiếp theo trang 2)

Thứ Sáu 6-6-69

Đài Việt-Nam

19g00 Đài hiệu — Quốc kỳ
19g05 Chương trình Canh Nông
19g15 Cải lương
20g00 Tin Tức — Thông Cáo
20g20 Cải Lương (tiếp theo)
21g00 Điểm báo — Bình luận — Giới thiệu chương trình hôm sau
21g15 Cải Lương (đoạn kết)
Đài hiệu — Quốc Kỳ

Đài Mỹ

13g00 Test Pattern Music
13g45 Sign On News
14g00 RB Jonathan Winters
15g00 RB Big Valley
16g00 RB Rowan — Martin
17g00 The Big Picture
17g30 Star Search
18g00 Don Rickies Show
18g30 The Detectives
19g00 Evening News Weather
20g00 Glen Campbell
21g00 Wild Wild West
22g00 Late News
22g15 Tonight Show

TIẾP THEO 0 TRANG 2

Nghĩa là trước đây lương 10.000đ nay có thể lãnh độ 10.500đ là cùng.

Tuy nhiên đây chỉ là sự dự đoán dựa theo lời tuyên bố tăng lương vừa rồi của Thủ Tướng Trần văn Hương. Kỳ thật cho tới nay, vấn đề tăng lương cho công chức và quân nhân vẫn còn làchuyện nghiên cứu của chính phủ, mà chưa được ấn định bằng văn kiện chính thức nào của Thủ Tướng. Và chắc chắn là — sắc lệnh tăng lương không thể nào ban hành trước ngày 20-6-69, trong đó sẽ ấn định rõ ràng tỷ lệ tăng lương cho mỗi hạng công chức và quân nhân.

(CÒN TIẾP)

TIẾP THEO 7 TRANG 2

lẫn nhau.

Nhờ tinh thần cao đẹp ấy nên sống tại «làng Hòa Bình» các em là những đứa bé bất hạnh từ mười phương trời đến đây, song các em thương mến nhau, săn sóc cho nhau như tình ruột thịt. Một nhân vật ở «Làng Hòa Bình» đã nói vớichúng tôi «có khi đến cả tháng trời không nghe thấy các em rầy rà giận hờn dẫu chỉ một lần.»

Mỗi lần có một đứa bé đau yếu, các đứa bé khác tỏ ra buồn khổ vô cùng các em buồn đến độ muốn bỏ ăn bỏ chơi.

Tâm trạng chung của các em bé VN bất hạnh sống tại «làng Hòa Bình» có nhớ nhà, có thương quê hương: nhưng các em sẽ thấy buồn khi phải rời «Làng hòa bình» để trở về V.N.

Có nhiều em bé được đi ngoại quốc trị bịnh, khi các em được tin trở về — thay vì mừng rở — thì lại khóc thật nhiều, vì phải xa thầy xa bạn mà các em đã sống chung, đã quen để rồi tự xem vùng đất ấy là quê hương thứ nhì của mình.

(Còn tiếp)

TIẾP THEO 3 TRANG 2

dầu cho y với điều kiện sau khi phát mãi số dầu xong sẽ chia cho quân nhân móc nối kia 1 số tiền là 80 đô la.

Sau cái ám hiệu được O.K rồi, ông Tư ung dung chở luôn xe dầu quay ra đến cửa cổng căn cứ thì bị hiến binh Mỹ khám xe bắt được vì vậy ông Tư đã bị tống giam ngày 24 tháng 3 năm 1968 về tội trộm.

Nội vụ ra tòa sáng nay đã xử phạt bị can như trên.

TIẾP THEO 4 TRANG 2

thớt viên bán thịt phải triệt để tuân theo những điều chỉ dẫn sau :

Nhơn công vác thịt từ xe vào chợ phải choàng vai bằng vải trắng thật sạch sẽ.

Nhân viên đứng bán thịt phải khoẻ mạnh và luôn luôn phải mặc áo choàng trắng.

Triệt để cấm nhơn viên ngồi trên thớt thịt.

Không được mang thú hạ phẩm vào chợ để bán lẻ.

Phải sơn trắng mành lưới kẽm chung quanh và phía trên thớt thịt khi thấy cũ.

Phải rửa sạch sẽ phía trong cũng như phía ngoài gian hàng bán thịt khi tan chợ.

Phải sắm đũa cho khách hàng dùng để chỉ miếng thịt muốn mua.

Phải thường xuyên lau chùi dụng cụ bán thịt như dao cân v.v...

Phải dùng giấy trắng để gói thịt

Thớt viên nào bất tuân thông cáo nhấn mạnh, sẽ bị phạt vạ và nếu tái phạm sẽ bị đề nghị thâu hồi giấy phép hành nghề.

TIẾP THEO 5 TRANG 2

những nhu cầu căn bản của xứ sở. Ông cho rằng chương trình giáo dục có tính cách lý thuyết, từ chương, nặng về thi cử.

Cho nên, vẫn theo lời Nghị sĩ Ngãi vấn đề căn bản là phải hoạch định một chính sách giáo dục hợp lý, thực tế và tiến bộ. Thêm vào đó, phải dự liệu một ngân sách hợp lý cho ngành giáo dục để giải quyết vấn đề nhân sự, phương tiện tổ chức và điều hành.

Bộ Giáo Dục nghiên cứu mở các lớp bán công ban đêm

SAIGON 3-6 (VTX) Tổng Trưởng Giáo Dục và Thanh Niên Lê Minh Liên vừa gởi một bưu điệp đến các trường Trung học Công lập trên toàn quốc yêu cầu cấp tốc nghiên cứu mở các lớp bán công ban đêm tại các trường này.

Theo bưu điệp này, các lớp tối nói trên sẽ được tổ chức từ 18 giờ đến 22 giờ mỗi đêm dành ưu tiên cho con em công chức, quân nhân và giới lao động.

Nguồn tin bộ giáo dục cho biết, biện pháp này nhằm giúp đỡ phần nào các công chức quân nhân có đồng lương eo hẹp, cố định đồng thời nhằm giải tỏa áp lực sĩ số tại các tư thục. Các lớp học nói trên sẽ gồm từ đệ Thất đến Đệ Nhất.

Nguồn tin Bộ Giáo Dục và Thanh niên hôm nay cũng cho biết, Bộ đã quyết định áp dụng chương trình Trung học mới kể từ niên khóa tới. Đặc biệt trong chương trình này, môn Tân Toán học sẽ được giảng dạy tại các lớp Đệ Thất. Bộ Giáo dục cho hay với sự hợp tác của trường Đại học Sư phạm, Bộ đang nghiên cứu kế hoạch tu nghiệp Giáo chức để thực hiện sự cải tổ nói trên một cách có hiệu quả.

TIN CẦN BIẾT

Các công ty thương gia Đô thành sau khi kê khai hàng hóa tại quận hành chánh phải tiếp tục bán hàng như thường lệ

SAIGON 3-6 (VTX).— Tòa Đô Chánh hôm nay ra một thông cáo ấn định rõ việc các công ty thương gia bán sỉ nửa sỉ hay bán lẻ phải kê khai số tồn kho các sản phẩm nguyên liệu nhập cảng và các hàng hóa. Bản kê khai phải làm ba bổn nạp tại Tòa Hành chánh các quận trong Đô thành.

Thông cáo nhắc nhở các công ty thương - gia phải đi khai số hàng tồn kho từ đây cho tới trưa ngày 7-6-69 là kỳ hạn chót. Tại các Tòa Hành chánh Quận có để sẵn mẫu kê khai các số hàng tồn kho Quí vị có thể đến nơi cơ quan ấy xin mẫu để về làm khai cho kịp thời.

Dưới đây là địa chỉ các Tòa Hành chánh các Quận :

Quận 1 số 8 Bến Bạch Đằng Saigon
Quận 2 số 6 Đại lộ Trần Hưng Đạo, Saigon
Quận 3 số 299 đường Phan Thanh Giản, Saigon
Quận 4 số 5 đường Đoàn Như Hải Saigon
Quận 5 số 203 đại lộ Hồng Bàng Saigon.
Quận 6 số 107 bến Lê Quang Hiền Saigon.
Quận 7 số 184 bến Nguyễn Duy Saigon.
Quận 8 số 144 đường Tùng thiện Vương Saigon.
Quận 9 xã An Khánh.

THỂ-THỨC CẤP NHÀ CHO NẠN NHÂN CHIẾN CUỘC
TẠI TÂN QUI ĐÔNG QUẬN TƯ

SAIGON 4-6.— 154 nạn nhân nhà bị cháy vì chiến cuộc Mậu Thân tại Đô Thành được Tòa Đô Chánh chấp thuận cho mua trả góp nhà Bình dân tại trư khu Tân Quí Đông quận IV.

Tòa Đô Chánh cho biết muốn đến lãnh nhà tại trư khu này các nạn nhân trên phải tuân theo các điều kiện sau :

— Giá bán mỗi ăn nhà không có đất là 80.000đ.

— Trả hàng tháng 710đ. trong vòng 12 năm thì dứt.

— Phải nộp giấy chứng minh có nhà bị cháy vì chiến cuộc Mậu Thân tại Đô Thành và tờ cam kết chưa được cấp nhà, nền nhà hay vật liệu xây cất trong thời hạn từ nay cho đến hết ngày 30-6.

Tòa Đô Chánh nhấn mạnh qua hạn trên nếu không bổ túc hồ sơ đầy đủ sẽ bị coi như từ khước việc cấp nhà này

Cuộc rút thăm lãnh số nhà tổ chức tại phòng khánh tiết tòa Đô chánh lúc 10 giờ ngày 15-7 tới đây và giao kèo sẽ được ký kết với Tổng cục gia cư số 60 đường Đoàn thị Điểm để được cấp chìa khóa.

Cácxe đò nhỏ PhúThọHòa và xích lô đạp xin chuyển ngành bằng xe bốn bánh

SAIGON 4-6.— Ba mươi mốt gia đình xe đò nhỏ Phú Thọ Hòa chiều hôm 2-6 vừa qua đã xuất trình với Hội Đồng Đô thành những văn kiện và tài liệu chứng minh hành nghề hợp pháp. để xin chuyển ngành bằng xe bốn bánh.

Các đồng bào lao động sống với xe đò nhỏ trước đây đã đưa thỉnh nguyện là được mua xe Daihatsu bốn bánh thay vì xe hambro ba bánh vì theo đồng bào loại xe Lambro ba bánh sẽ bị đời khỏi Thủ Đô một khi có xe Buýt hoạt động

Mặt khác. hãng Daihatsu đã chấp thuận bán trả góp loại xe bốn bánh cho giới xe Lam và Vespa ba bánh với điều kiện dễ dàng nhằm mục đích hữu sản hóa công nhân Lao động

Xích lô đạp cũng xin chuyển ngành

Mặt khác, ông Nguyễn Văn Chuẩn. Tổng Thư ký nghiệp đoàn xích lô đạp cho biết đã được Tòa Đô chánh cho phép chuyển ngành sang loại xe chuyên chở có động cơ.

Ông Chuẩn xác nhận rằng trong trường hợp ấy, nghiệp đoàn của ông sẽ xin mua loại xe bốn bánh thay vì mua xe ba bánh, để có thể tiếp tục hành nghề khi xe buýt tư nhân hoạt động ở Đô Thành, vì có tin Tòa Đô Chánh sẽ bắt buộc xe ba bánh ra chạy ở ngoại ô.

Ông Chuẩn cho biết các công nhân xích lô đạp mong được sớm mua xe theo lối trả góp vì lẽ ít có người đủ tiền để mua ngay một chiếc xe khi phải chuyển ngành, ngưng khai thác xích lô đạp.

TIẾP THEO 9 TRANG 2

đã hành hạ các tội phạm chính trị khi còn ở ngoài Côn Sơn Đảo làm cho nhiều người chết. Vì thế, hai chính trị phạm nói trên đem lòng thù oán muốn rửa hận cho đồng bạn của họ nên giết ông Phát.

Nội vụ hiện còn trong vòng điều tra

TIẾP THEO 12 TRANG 2

tính nuôi dưỡng chất màu trong đất đai Thành thử, nhà nông được khuyến khích áp dụng cả hai loại phân hóa học và phân chuồng để bồi bổ cho nhau.

Trên đây chỉ là vài điểm sơ lược trình bày với tánh cách dẫn chứng — vì một bài báo quá giới hạn không thể đi sâu vào chi tiết như một luận án khúc triết về y khoa được

Chẳng lẽ khắp các nước Á Đông đều sai lầm !!

Vấn đề chấn hưng ngành Đông Y hiện đang là đề tài thời sự với hai khuynh hướng chống đối và tán thành. Cứ theo thiển ý, chúng tôi thiết nghĩ, chẳng lẽ khắp các nước Á Đông đều sai lầm khi họ chủ trương khôi phục, chấn hưng các phương thuật y học đông phương ? Chẳng lẽ các nhà bác học y khoa ở nhiều nước Tây phương bỏ công nghiên cứu những điều vô bổ ? Chẳng lẽ bao nhiêu sách vở về y lý đông phương tích trữ hằngngàn năm nay đều không còn dùng được và chẳng còn chút giá trị nào ? Và chẳng lẽ những luận cứ bài bác Đông Y của thiểu số người vì những lý do riêng tư gì đó, vì những danh dự bảo huyền nào đó mà lại cả thắng được ý nguyện của lòng dân ? Nhu cầu và danh dự của quốc gia, dân tộc ?

Phạm, Hỏi tức trả lời — và cũng như nhiều người khác, chúng tôi sẵn sàng đóng góp trong phạm vi khả năng của mình vào công cuộc phục vụ công ích. Cũng xin nhắc lại rằng, chúng tôi không hề có ý gì chống báng Tây y, ganh tị với Tây y — trái lại, lúc nào cũng một lòng ngưỡng mộ vì có nhiều chứng bịnh Đông y thúc thủ màTây y có đủ khả năng điều trị mau sống được nhiều bịnh nhân thoát khỏi tử thần

TIẾP THEO 6 TRANG 2

Tình hình an ninh Đô Thành đã khả quan

Trả lời câu hỏi khác của chúng tôi, Đại Tá Trần văn Hai xác nhận hơn một tuần lễ nay tình hình an ninh ở Đô Thành đã khả quan trông thấy. Theo ý Đại Tá tình hình an ninh đã đi đến mức độ đáng lạc quan và bọn đặc công CS sẽ khôngdễ dàng mở các cuộc khủng bố phá hoại qui mô to lớn, khi màn lưới an ninh của cảnh sát quốc gia luôn luôn tung ra từ ngày lẫn đêm.

Cảnh sát luôn luôn ở trong tình trạng sẵn sàng !

Theo lời Đại Tá, vì nhu cầu an ninh bắt buộc, đến ngày hôm nay cảnh sát quốc gia mọi cấp đều được tăng cường phục vụ tối đa 24/24 giờ mỗi ngày.

Đại tá Tổng giám đốc nói thêm, vì tình hình bắt buộc, nên dại gia đình cảnh sát luôn luôn ở vào tình thế sẵn sàng cho đến bao giờ tình hình an ninh được vãn hồi.

Có nhiều anh em CSQG bị bịnh lao

Đại Tá Hai cho biết, ông luôn luôn ghi nhận mức độ hoạt động của mọi cảnh sát viên trong đại gia đình cảnh sát. Mối quan tâm của Đại tá là săn sóc sức khỏe và an ủi tinh thần với từng nhơn viên từ cấp bực thấp nhứt lên đến cấp trên.

Đại Tá Tổng Giám Đốc cũng cho biết, ông thường xuyên đi thăm viếng và đôn đốc các anh em cảnh sát quốc gia trong nhiệm vụ của họ bất luận ngày đêm.

Đại Tá Trần văn Hai cho biết thêm có nhiều anh em cảnh sát vì phải phục vụ quá sức ngày lẫn đêm nên số cảnh sát viên mắc bịnh lao hiện tại lên đến con số rất đáng quan tâm.

Nhưng mỗi khi anh em nào ngã bịnh. dầu nhiều dầu ít đều cũng được cho tạm nghỉ việc để điều trị ngay. Mặt khác, các biện pháp kiểm soát sức khoẻ và ngừa lao trong ngành cảnh sát đang được tổ chức rất chu đáo.

Xem trang 5 : Cuồng Kiếm Ca

THUỐC RƯỢU 39

NGUYỄN - AN - CƯ

Chuyên trị nhức mỏi, phong thấp, bổ huyết tiêu phong.
Trong mỗi hộp có quế tốt, uống trong 5 ngày thấy công hiệu.
Các tiệm thuốc bắc đều có bán.

K. N. số 26 B. Y. T. ngày 9-5-63

Đây cũng Chứng cảm Khinh thường

Ông nên dùng liền thuốc ho Pulmodol.

PULMODOL

CẢM, HO GIÓ, HO CÓ ĐÀM

TRỮ BÁN KHẮP CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Pastilles CAM-THẢO KIM

trị CẢM.HO.ĐAU CỔ.KHAN TIẾNG

Muốn bớt hút thuốc nên ngậm PASTILLES KIM

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

CƠ THỂ BẠI HOẠI THẬN YẾU

Hay đái đêm, nhức đầu, mệt mỏi đau lưng. Di mộng hượt tinh Sinh lực suy kém. dùng thuốc BỔ THẬN

THẬN TRUNG BƯU LA-VẠN-LINH

CÁC CHỨNG BỆNH : Tê thấp, đau xương, nhức gân, tê bại, nghẹoải đi đứng khó khăn, ngoài da tê lạnh, tê đầu ngón chân, đau nửa thân mình, đau lưng nhức mỏi. Giá cả ban đêm đau mình khó ngủ các chứng phong thấp nên dùng :

HOÀN KIỆN ĐƠN LA-VẠN-LINH

1 LOẠI Hoàn mật và ngâm rượu. Có để bán ở các tiệm thuốc Bắc đã phát hành 532 Đồng Khánh Cholon. K.N. 606-608 1862

thuốc cốm và viên sủi tăm

CITROSODINE

của viện bào-chế LONGUET bên Pháp

trị mau lẹ và cấp-kỳ các bệnh :

* SÌNH BỤNG
* Ợ CHUA
* NÔN MỬA_NẤC CỤC
* TRẺ EM ỌC SỮA

KN 952 BYT 10-8-68

Tổng phát-hành: LABORATOIRES SIFAPP

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

MỘT BỘ TIÊU-HÓA KHÔNG ĐỀU HÒA LÂU NGÀY LÀM DẠ DÀY ĐAU, LỞ ...

DẠ DÀY MẠNH NGẠI HÃY DÙNG LIỀN

Để chặn lại các chứng đó

GASTROGYL

THUỐC BỘT THƠM, RẤT DỄ UỐNG

CHỦ TRỊ : NO HƠI, Ợ CHUA, TRÚNG THỰC

TRỮ BÁN KHẮP CÁC NHÀ THUỐC TÂY

CÁC CHỨNG BỊNH VỀ TIM

Đau tim, lớn tim, yếu tim, hồi hộp, tim đập mạnh, xây xẩm choáng váng, mệt ngất, mất ngủ, đổ mồ hôi, hay giựt mình, hoảng hốt, thần kinh bất an. Dùng Thuốc Bổ Tim TÂM-CHÍ-BỬU La-Vạn-Linh K.N 606. 610 ngày 18-12-63

Trong thời kỳ thai nghén Để bồi dưỡng cho quí Bà được khoẻ khoắn, ngủ yên, ăn ngon và trị các chứng ụa mửa, mệt nhọc, bón thai trằng đau lưng, quí Bà Dùng : DƯỠNG THAI CHI BỬU La-Vạn-Linh đến ngày sanh mau, em bé cứng mạnh (có bán ở các tiệm thuốc Bắc) Tổng phát hành 532. Đồng Khánh, Chợ Lớn.

Kiểm nhận : số 610 ngày 18-12-63

PHONG NGỨA

ghẻ, chốc lở lói gãi tới đâu ăn lan tới đó, không phải thoa phết sơ sài ngoài da mà hết, uống

Giải phong SÁT ĐỘC HOÀN

ÔNG-TIÊN

30 năm danh tiếng

Hỏi các tiệm thuốc HOA VIỆT có bán lẻ

Nhà thuốc Ông Tiên LP Chợlớn — KN BYT số 518 — 2-11-63

SÂM CAO-LY

SONG LONG TINH

Một loại SÂM thượng hòa với NHUNG NAI cùng các dược phẩm Đông-Y tốt nhất chế thành

SÂM NHUNG

SONG LONG TINH (nhãn hiệu Cá Bay)

Sâm Nhung SONG LONG TINH là một Đông dược phẩm BỔ MÁU mới nhất, tốt nhất, chuyên trị các chứng ĐAU LƯNG, NHỨC XƯƠNG, ĂN NGỦ KHÔNG NGON, PHONG THẤP, PHỤ NỮ SẢN HẬU. Rất hợp cho mọi giới.

Bán lẻ tại khắp các nhà thuốc Việt-Hoa. do Đông-Dược-sĩ.

TRẦN-NGƯƠN, nhà thuốc SÙNG-NGUYÊN

157, Hương-Lộ 14 Cầu Tre, Cholon bào chế. (K.N. số 307M 14-8-68)

PHỤ-NỮ : CẦN BIẾT ! CÓ BỊNH BẠCH-ĐÁI

Xin dùng NỮ ĐỚI BỬU PHƯỚC LINH

TRỊ Đau tử-cung, huyết trắng ra nhiều con người mất máu, sanh-xao buồn bực, đau thắt ngang lưng. bịnh mới hay lâu ngày đều dùng được.

Tổng phát hành NHÀ THUỐC PHƯỚC-LINH 110 Bis Khổng Tử Cholon

THIÊN CƠ BẤT KHẢ LẬU

(TIẾP THEO TRANG 1)

nhơn dân chống Cộng. Làm sao mà dân dân theo khi mà người mua báo thấy rõ ràng là anh nhà báo trên lỗ mũi có cái... khoen sắt to tổ bố? Mình ốc còn mang cọc rêu chê è, hướng dẫn mình không nổi, hướng ai mà dẫn ai?

Như vậy rồi người ta than phiền tại sao nhơn dân mua báo chỉ đọc kiếm hiệp mà không đọc những bài có lợi cho công cuộc chống Cộng.

Như vậy rồi người ta than phiền tại sao dân không tin lời nhà nước «nói thiệt» mà cứ khoái nghe tin đồn.

Và tại sao CS rỉ tai đồn đãi chuyện láo xược động trời mà vẫn ăn khách đều đều?

Tại sao?

Thì tại vậy vậy đó các Ngài ơi!

B.B.

TIỀN TUYẾN LỚN SUÝT THUA HẬU PHƯƠNG LỚN

Làng báo thường bị ăn hiếp, ngay cả tờ Tiền Tuyến của nhà banh mà cũng bị bà DB Thoa đá như thường, suýt bỏ mạng.

Nguyên năm 1966, Bà Thoa có cho báo Tiền Tuyến mướn căn nhà làm Ty Trị Sự và Quản Lý. Căn nhà này trước là của một anh Cà ri Cay cho bà chị mướn và đuổi nhà nên bà chị cho Tiền Tuyến mướn lại. Theo ý Tiền Tuyến thì bà chị cho mướn với dụng ý mướn Tiền Tuyến chặn họng anh Cà Ry đang định xung phong chiếm lãnh nội địa của bà chị.

Có lẽ nghĩ mình là chiến sĩ Tiền Tuyến có bổn phận binh vực người chân yếu tay mềm nơi hậu phương như chị Thoa nên anh em nhà banh viết lách bèn đem Tiền Tuyến lớn về đặt tại hậu phương to của chị Thoa để trước làm nghĩa sau nữa thâu tiền.

Anh Cà Ri Cay, dân nước Trung Lập, thấy Tiền Tuyến đã mở ở nhà mình bèn bán gấp căn nhà, trúng vào mưu cao chiến tranh tâm lý của chị Thoa.

Thấy hậu phương của mình đã an toàn, chị Thoa bèn lật ngang, yêu cầu Tiền Tuyến di chuyển vị trí đi chỗ khác. Và chị dứt đơn thưa trước ba Tòa quan lớn để đòi lại cái hậu phương của mình lâu nay đã do Tiền Tuyến chiếm đóng.

Bà chị bèn cùng thi sĩ họ Hà ngâm câu:

«Anh đi đường anh, tôi đường tôi
Tình nghĩa đôi ta có thế thôi».

Ông Tòa chưa xử. Không biết bà chị và thi sĩ họ Hà có được phép bước qua Ngả Rẽ Tâm Tình không. Dùng một cái bà chị lại tung ra một chưởng âm kình 10 thành công lực: bẻ chặt cái tiền môn của hậu cứ mình lại, không cho anh em Tiền Tuyến ra vô mần ăn tự do như trước nữa. Chị không chống mần ăn mà ghét xô bồ xô bộn.

Nghĩ rằng mình là chiến sĩ Tiền Tuyến chỉ nên dành sức chống Cộng, tranh đua làm chi với chị em hậu phương, mất sức khỏe, nên Hà thi sĩ bèn hạ lịnh di quân về căn cứ địa cũ, để buồn buồn vỗ đùi ngâm câu:

«Sự đời như cái lá đa
Đen như mõm chó kệ cha sự đời»

V.B. hoan nghinh Hà thi sĩ hết mình về cách đối xử đẹp đẽ đó, bởi vì:

«Đã quyết không mong sum họp mãi
Bận lòng chi nữa lúc chia phôi!»

TIN GIỜ CHÓT: Sau những cuộc mật đàm ráo riết, to nhỏ nhỏ to so ngắn so dài, Bà chị Thoa đã hoan hỉ khai thông tiền môn để anh em Tiền Tuyến ra vào thong thả làm ăn tự do, dân bên vui vẻ thỏa mãn cả làng.

V.B. hoan hô tinh thần hòa giải và hợp tác chặt chẽ giữa Bà chị Thoa và Hà thi sĩ.

VB

TIẾP THEO **K** TRANG 1

«tặng» cho ít nhất là 5,4 gót giày vào khắp mình!

Bà Hoa đã giận ông Má Xái từ lâu rồi và giữa hai người có chuyện xích mích trầm trọng mà chưa có dịp giải quyết nên hôm qua, nhân dịp họp khoáng đại, bà Hoa đã từ tuốt bên hàng ghế cách ông Má Xái gần 30 thước, đi vòng qua bên ông Má Xái và kêu: «Mầy có giỏi ra đây tao biểu!»

Dân biểu Má Xái chưa kịp có phản ứng thì bà Hoa nhào tới đập liền. Cuộc ẩu đả được chận đứng ngay tức khắc vì có một số dân biểu ngồi gần nhảy ra lớp ôm bà Hoa, lớp đẩy ông Má Xái chạy tuốt vô phòng trong.

Dân biểu Dương văn Ba không dằn được sự tức tối, đã nhảy lên diễn đàn và nói như hét: «Thật là nhục nhã cho cái Hạ viện này khi có những người...» Ông Ba chưa nói dứt câu thì các biểu lại nhao nhao lên phản đối, có người đập bàn, có người la lớn:

— «Thôi, yêu cầu bỏ qua đi!»

Vụ lộn xộn sau đó được dàn xếp êm, bà Hoa trở về chỗ ngồi với vẻ mặt hầm hầm, còn dân biểu Má Xái sau đó đã bỏ phiên họp nửa chừng lên xe ra về.

Một dân biểu cho chúng tôi biết, trước đây văn phòng Hạ Viện có cứu trợ cho Tỉnh An Giang số tiền là 20.000đ. Đáng lẽ thì số tiền này văn phòng phải đưa cho 4 dân biểu của đơn vị A.G. nhưng không hiểu sao chỉ có ông Má Xái đứng ra lãnh rồi đem về Tỉnh phát cho đồng bào.

Bà Hoa tức giận ông Má Xái, cho rằng ông muốn lập công một mình nên viết thơ rầy rà sao đó, dân biểu Má Xái không nhịn liền trả đũa lại.

Thế là sinh ra hiềm khích giữa hai người mà Văn phòng Hạ Viện chưa kịp giải hòa thì bà Hoa đã thanh toán bằng guốc giày ngay giữa Hội trường!

DẠ HỘI Liên-Trường

Đêm Thứ Bảy 7-6-69 đúng 20 giờ tại rạp Hưng Đạo

Đoàn DẠ LÝ HƯƠNG diễn tuồng:

TIẾU NGẠO GIANG HỒ

để tạo tài chánh giúp quỹ Liên Trường xây cất trụ sở — Công tác Xã hội.

LIÊN TRƯỜNG kính mời

TIẾP THEO **A** TRANG 1

Đến phần giải đáp thắc mắc cho sáng tỏ lập trường của Phong Trào Ông Minh Nhật đã trả lời thỏa đáng các câu hỏi của quan khách.

Phần cuối chương trình, giáo sư Nguyễn ngọc Huy nói chuyện về hội đàm Balê và hiện tình đất nước. Trong phần này: giáo sư Huy đã trình bày rõ về hình thức và nội dung cuộc hội đàm, cũng như lập trường của hai phe qua các phiên họp, đồng thời giáo sư Huy cũng đã trình bày rõ những thuận lợi và uy tín của VNCH ngày càng sáng tỏ tại cuộc hội đàm Ba lê đối dư luận quốc tế.

Tiếp đó Giáo sư đã nêu lên những chiều hướng và triển vọng thuận lợi cho VNCH trong cuộc chiến tranh chánh trị sắp đến và ông cho là yếu tố nhân dân phải được đặt lên hàng đầu cho cuộc chiến tranh sống còn mà hiện tại «chúng ta» đang khẩn cấp làm chuyện đó.

Buổi lễ ra mắt đã kết thúc lúc 12 giờ. (TG)

Hai vị lãnh đạo Việt Hoa bác...

TIẾP THEO **N** TRANG 1

của TT VNCH tại Trung Hoa Dân Quốc, hai lãnh tụ Việt và Hoa đã đồng ý xác nhận rằng: Cần phải tôn trọng Chánh phủ hợp pháp hiện hữu của VNCH do toàn dân bầu lên cùng bác bỏ cái đòi hỏi phi lý của Cộng sản về việc thành lập một chánh phủ liên hiệp.

Tổng Thống Trung Hoa Dân Quốc Tưởng Giới Thạch và Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa, Nguyễn văn Thiệu cũng cho biết, hai vị đã duyệt xét tình hình và mối giây liên hệ giữa hai quốc gia trong bốn ngày thăm viếng của Tổng Thống Thiệu và phu nhân.

Bản văn viết: «Hai vị Tổng Thống đã trao đổi quan điểm về những vấn đề lợi ích hỗ tương và mối quan tâm chung trong tinh thần thân hữu và mật thiết»

Theo bản thông cáo chung, Tổng Thống V.N.C.H. đã trình bày những sự phát triển quan trọng tại Việt Nam trong 12 tháng qua như việc bầu cử Tối cao Pháp viện, Viện Giám sát, ổn định chánh trị và tiến bộ về địa hạt bình định xây dựng cải cách ruộng đất, bầu cử hội đồng xã ấp trong toàn quốc, kể cả những thành quả trong lãnh vực xã hội và kinh tế trong công cuộc bảo vệ quốc gia chống Cộng sản.

Vẫn theo bản thông cáo, Tổng Thống Tưởng Giới Thạch Trung Hoa Dân Quốc đã bày tỏ lòng cảm phục của ông trước sự can đảm và quyết tâm của nhân dân miền Nam VN để bảo vệ độc lập, tự do và xây dựng dân chủ trong những điều kiện vô cùng khó khăn gây ra bởi những sự khủng bố và phá hoại của CS, cũng như trước những tiến bộ của VNCH dưới sự lãnh đạo của TT Nguyễn văn Thiệu để tự cường trong mọi lãnh vực.

(CÒN NỮA)

TIẾP THEO **V** TRANG 1

Quốc Hội chấp thuận hợp thức hóa Quan thuế biểu mới, tăng thuế một số hàng và số thuế tăng có thể thu được đến 30 tỷ bạc!

Chính ra, quan thuế biểu mới đã được áp dụng từ ngày 28-2 với sắc luật 19 của chánh phủ và nay Hành Pháp chỉ đưa dự luật sang Quốc Hội để hợp thức hóa thôi!

Dân biểu Nguyễn trọng Bường, Tổng Thư Ký UBNSTC cho chúng tôi biết đối với vấn đề tăng lương, ông thấy chánh phủ đã làm một việc không có lợi cho quân nhân, công chức vì lương chưa lên mà vật giá đã nhảy vọt từ 30 đến 50o/o, có món lên đến 100o/o! Ông nói: trước đây, trong một phiên họp với ông Tổng trưởng, Phủ Thủ Tướng, UBNSTC đã đặt vấn đề là nên tiếp tế như yếu phẩm cho quân nhân, công chức thay vì tăng lương, nhưng ông Tổng Trưởng nói rằng Tổng Cuộc Tiếp Tế «bất lực» trong công tác này. Do đó, Chánh phủ không thể tiếp tế bằng hiện vật được!

Dân biểu Phan ngọc Nguyên thì cho rằng Chánh phủ lúc nào cũng muốn đặt Quốc Hội trước việc đã rồi, chưa tăng lương mà đã tuyên bố (mới có đề nghị thôi. Quốc Hội còn biểu quyết nữa), cũng như chưa được chấp thuận Sắc luật 19 mà đã sửa Quan thuế biểu!

Dân biểu Nguyễn trọng Bường, còn cho chúng tôi biết: «Trong phiên họp này, ông Tổng trưởng Tài Chánh đã cam kết trước U.B. là sẽ không bao giờ có việc phá giá đồng bạc VN cũng như Bộ sẽ không bao giờ cho lưu hành 2 tỷ giấy bạc 1.000đ. (điều mà lâu nay mọi người đều lo sợ).

Ông Tổng Trưởng còn hứa sẽ nghiên cứu biện pháp ngăn chận hàng lậu thuế ở dọc theo biên giới Miên Việt.

Trong phiên họp này, một số dân biểu cũng đã đề cập đến vấn đề kiểm soát hàng hóa và tỏ ý không tin tưởng vào việc làm của Ủy ban kiểm soát vì trước khi mở cuộc «hành quân kiểm soát», Bộ Kinh Tế đã loan tin trước hàng tuần nên các thương gia có đủ thì giờ cất giấu hết, hàng hóa tự nhiên biến mất trước khi các ủy ban đến kiểm soát!

Nguyên văn bài tường trình...

TIẾP THEO **X** TRANG 1

Việt Nam, Đại Hàn và Trung Hoa Dân Quốc để phát triển hoạt động của «Tổ chức Á Châu và Thái Bình Dương» được gọi là «ASPAC».

— Về hội đàm Ba Lê, hai Vị Tổng Thống hai Quốc gia bạn và tôi cũng nhận xét rằng chính Cộng sản vẫn tiếp tục ngăn chận một giải pháp hòa bình công chính và hợp lý bằng cách đưa ra những đòi hỏi vô lý, chẳng hạn như đòi Quân đội Đồng Minh phải rút lui đơn phương và vô điều kiện như một kẻ chiến bại, đòi xóa bỏ Hiến Pháp, đòi giải tán Quốc Hội và Chánh phủ hợp pháp của ta hiện hữu.

Chúng tôi cũng đồng thanh bác bỏ một đòi hỏi phi lý khác của Cộng sản là thành lập một Chánh phủ liên hiệp với Cộng sản tại miền Nam Việt Nam này.

Chúng tôi nhận định rằng vãn hồi hòa bình tại Việt Nam để kiến tạo hòa bình thế giới là điều trọng yếu, nhưng bảo đảm nền hòa bình đó cho được trương cửu lại còn quan trọng hơn, do đó chúng tôi cũng đồng ý rằng cần phải có một hệ thống kiểm soát và giám sát hữu hiệu và một hệ thống bảo đảm thật vững chắc để chống lại mọi âm mưu tái xâm lược của Cộng sản.

Về phương diện hợp tác kinh tế, văn hóa và xã hội giữa ba Quốc gia, Tổng Thống Phác chánh Hy của Đại Hàn và Tổng Thống Tưởng giới Thạch của Trung Hoa Dân Quốc cùng tôi đều thấy rằng phải phát huy một sự hợp tác chặt chẽ và thực tế hơn, nhất là phương diện hợp tác kỹ thuật để tăng gia sản xuất nông phẩm và khuếch trương hạ tầng cơ sở và kỹ nghệ.

Cũng trên hai lãnh vực phát triển canh nông và khuyếch trương hạ tầng cơ sở và kỹ nghệ, tôi và phái đoàn chánh phủ đã có dịp quan sát tại chỗ những tiến bộ của hai Quốc gia bạn và thu thập được rất nhiều kinh nghiệm hầu có thể áp dụng tại nước nhà.

Tại hai Quốc gia bạn, Tổng thống, Tổng thống Pnu nhân cùng Chánh phủ và nhân dân Đại Hàn và Trung Hoa Dân Quốc đã dành cho chúng tôi và Phái đoàn một cuộc tiếp đón hết sức nồng hậu và trọng thể.

Chúng tôi rất vô cùng cảm kích nhờ cuộc thăm viếng này, nhân dân hai nước bạn đã hiểu biết Việt Nam Cộng Hòa nhiều hơn, có cảm tình với nhân dân ta nhiều hơn do đó tình thân hữu và sự hợp tác giữa ba Quốc gia chúng ta sẽ chặt chẽ hơn, để cùng nhau đứng trên một trận tuyến ngăn chận làn sóng xâm lược Cộng sản bành trướng tại vùng Á Châu này.

Sau cùng, tôi cũng xin tường trình cho đồng bào rõ là ngày Chúa Nhựt 8-6 sắp tới này, tôi lại sẽ lên đường đi hội kiến với Tổng Thống Huê Kỳ Nixon tại hải đảo Midway để thảo luận về tình hình Việt Nam.

Tôi hẹn sẽ gặp lại đồng bào.

Thân ái cùng đồng bào.

TIẾP THEO **P** TRANG 1

sống công chức, quân nhân đã được chính phủ dự liệu như:

— Dự định cấp gạo, đường, sữa: mỗi người trong gia đình quân nhân công chức sẽ được trợ cấp 7 kí gạo mỗi tháng, và mỗi gia đình công chức quân nhân được trợ cấp 3 kí đường, 3 hộp sữa mỗi tháng.

Về dự định tăng lương bổng thì sẽ tăng đồng đều cho mỗi người không phân biệt cấp bậc là 1.000đ mỗi tháng.

— Cấp cho mỗi người một phiếu xí nghiệp trị giá 20 ngàn đồng, với phiếu này mỗi năm lời chừng 10 phần trăm.

Ngoài ra sẽ còn có việc kiểm soát giá cả, xét lại giá cả và kiện toàn hệ thống hợp tác xã.

TIẾP THEO **C** TRANG 1

trong 7 quốc gia đồng minh tham chiến tại VN, ngay sau khi hội đàm với Tổng Thống Hoa kỳ Nixon tại đảo Midway ngày 8 tháng 6.

Nguồn tin không tiết lộ lý do hoãn chuyến công du của TT Thiệu tại Thái Lan mà chỉ cho biết các sự sắp đặt theo dự trình công du Thái Lan chưa được ấn định.

TIẾP THEO **B** TRANG 1

bằng cách yêu cầu TT Nixon hoặc ngoại trưởng Rogers can thiệp giùm cho ông Dzu!

Theo nhận định của phái đoàn liên tôn Mỹ thì tinh thần sức khỏe của ông Dzu có vẻ khả quan, mặc dầu ông bị chứng đau tim. Ông Dzu sút mất mấy ký nhưng vẫn giữ được tinh thần.

TIẾP THEO **D** TRANG 1

để cùng các cố vấn cao cấp duyệt xét lại toàn bộ các vấn đề VN.

Tháp tùng TT Nixon đi dự hội nghị Midway có các ông William Rogers, Đại sứ Henry Cabot Lodge, Bộ trưởng Quốc phòng Melvin Laird, Đại sứ Bunker Đại tướng Abrams từ Saigon sang.

Theo chương trình của tòa Bạch ốc thì cuộc họp Thiệu — Nixon ở Midway sẽ diễn ra tại Câu lạc bộ sĩ quan hải quân Mỹ tại đây, trong vòng 6 tiếng đồng hồ. Tuy nhiên chương trình này có thể thay đổi do sự quyết định giờ chót của Hoa thịnh đốn và Saigòn.

Có tin cho hay rằng sau hội nghị thượng đỉnh Midway, TT Nixon sẽ đọc 1 bài diễn văn quan trọng thứ hai về VN, có tầm mức quan trọng ngang với diễn văn đọc ngày 14/5.

TNS Mansfield tạm đình chỉ trích TT Nixon về chính sách chiến tranh

HOA THẠNH ĐỐN 2-6 (AP) — TNS Dân Chủ Mike Mansfield người mới ngày thứ hai vừa qua còn chỉ trích nặng nề chính sách chiến tranh của TT Nixon, hôm nay đã cho biết ý định là đình hoãn việc chỉ trích cho tới sau khi TT Nixon hội thương ngày chủ nhật với Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu tại Midway.

Ông Mansfield tuyên bố trong cuộc phỏng vấn là Thượng viện phải bày tỏ sự đoàn kết sau lưng Tổng Thống Nixon để ủng hộ lập trường của ông trong cuộc hội kiến tại Thái Bình Dương với Tổng Thống Thiệu.

Ông nói «Tổng Thống Nixon đang gặp khó khăn. Tôi thấy e ngại về quan điểm của Tổng Thống Thiệu nhưng tôi cho rằng Tổng thống Nixon sẽ thành công khi ông trình bày quan điểm của ông trong phiên nhóm.

SAIGON 4/6 AFP — Phái bộ Hoa Kỳ tại Saigon vừa cho biết chính thức Đại sứ Mỹ tại Saigon, ông E. Bunker sẽ đi dự hội nghị thượng đỉnh ở Midway ngày 8-6 này.

Đi theo ông Bunker sẽ có cố vấn chính trị tòa Đại sứ Mỹ là ông Martin Herz.

Phía VNCH, tháp tùng TT Nguyễn văn Thiệu đi Midway sẽ có các ông Tổng Bộ trưởng. Ngoại trưởng Trần chánh Thành, Tổng trưởng quốc phòng Trung tướng Nguyễn văn Vĩ, tham mưu trưởng quân lực Đại tướng Cao văn Viên.

Để chuẩn bị cho hội nghị Thượng Đỉnh Midway, TT Thiệu và Đại sứ Bunker sẽ hội đàm với nhau tại dinh Độc lập có thể trong ngày thứ tư hay thứ năm này.

TIẾP THEO **G** TRANG 1

Không khí gay go!

Vẫn theo nguồn tin của Nghiệp Đoàn thì Ban Giám Đốc đã không nghe theo khuyến cáo của Thanh Tra lao Động — trong khi đó, phía N.Đ bảo đảm với chánh quyền về việc bảo vệ máy móc của xí nghiệp.

Vậy giờ chót, Ban Giám Đốc bằng lòng hoãn thi hành lịnh thuyên chuyển trước quyết định tuyệt thực của 5 nữ công nhân.

Nhưng, một rắc rối mới xảy ra khi công nhân yêu cầu được lãnh lương trong 2 ngày đình công — và đây có lẽ là rắc rối cuối cùng. Theo sự tiên liệu của các quan sát viên, có lẽ nội vụ sẽ kết thúc trễ lắm là vài ngày nữa với sự nhân nhượng của cả hai bên.

Cần nói rõ là mỗi ngày ngưng việc, sự thiệt hại của công ty Đường lên tới hàng triệu bạc và công ty này là một công ty quốc doanh.

Vụ Esso cũng đang rắc rối

Một vụ cộng đồng phân tranh khác đồng thời cũng đem lại rắc rối ở công ty Esso, người ta được biết nghiệp đoàn tại đây đòi thương nghị với chủ nhân đã sửa cải bản thỏa ước xí nghiệp.

Nhưng chủ nhân đã phủ quyết vài điều khoản trong đó. Và người ta rất lo ngại, nếu chủ nhân tiếp tục giữ thái độ cứng rắn ấy thì có lẽ không thể tránh khỏi phản ứng mạnh của công nhân.

Đình công có thể xảy ra bất cứ lúc nào và dưới nhiều hình thức — vì phía NĐ không bao giờ tuyên bố đình công cả.

Lập trường

(Tiếp theo trang 1)

lên tiếng nói của mình cho dân chúng biết. Vả lại, dầu có nói lên được thì cũng không ích lợi gì nhiều vì dân chúng không được thật sự chỉ định người cầm quyền.

Muốn thực hiện các chương trình kiến quốc của mình, những người hoạt động chánh trị phải nắm được chánh quyền. Trong các chế độ độc tài đã được thiết lập ở Việt Nam trước đây, những người ở ngoài chánh quyền, và không tán thành đường lối, chánh sách của chánh phủ chỉ có một cách nắm chánh quyền để lên thay thế họ.

Vậy, vì xã hội Việt Nam trước đây không được hưởng chế độ dân chủ tự do, nên những tập đoàn chánh trị khác nhau xem nhau như là kẻ thù không đội trời chung. Tập đoàn nắm chánh quyền thì dùng sự khủng bố đàn áp để tiêu diệt bất cứ ai không đồng ý với mình. Tập đoàn ngoài chánh quyền thì dùng mọi cách để triệt hạ tập đoàn nắm chánh quyền.

Sống trong khuôn khổ đó từ xưa, người Việt Nam thường chỉ phân biệt trong chánh trường một bên là Chánh phủ, một bên là những người thù nghịch Chánh phủ. Khi nói đến việc chống Chánh phủ, người Việt Nam thường nghĩ đến việc triệt hạ nhóm nắm chánh quyền bằng mọi cách.

Bởi đó, khi nói đến đối lập, một số người Việt Nam cho rằng đối lập là phủ nhận chế độ hiện tại, từ căn bản của nó là Hiến Pháp đến các cơ cấu của nó là các cơ quan Hành Pháp, Lập Pháp, Tư Pháp, Giám sát... Và họ nghĩ rằng một đoàn thể đối lập với chánh quyền phải có chủ trương khuynh đảo Chánh phủ bằng những cuộc biểu tình bạo động, những cuộc hội thảo để mạt sát chánh quyền hay ít nhứt cũng bằng những cuộc họp báo, những kiến nghị lên án chánh quyền và kêu gọi thế giới giúp mình lật đổ chánh quyền.

Những hành động chống đối triệt để trên đây rất cần thiết để đối phó với một chế độ độc tài không thể nào sửa chữa cải thiện bằng phương pháp ôn hòa. Nhưng theo chúng tôi, như vậy là thù địch chánh quyền, không phải là đối lập với chánh quyền.

Sự đối lập, theo quan niệm chúng tôi, phải đặt trong khuôn khổ của chế độ dương hữu. Nó chỉ có thể quan niệm được trong một xã hội dân chủ, như chúng tôi sẽ trình bày trong số báo tới.

NGÂN SÁCH TỈNH — NIÊN KHÓA 1969
CHƯƠNG 701 — ĐIỀU 73 — KHOẢN 3

Cáo thị đấu thầu công khai lần thứ 2

1.— NƠI VÀ NGÀY ĐẤU THẦU:
— Tòa Hành Chánh Tỉnh Sadec
— Ngày 12-6-69 hồi 9 giờ sáng.

2.— MỤC TIÊU CUỘC ĐẤU THẦU:
— Cung cấp và chuyên chở đến Kho Ty Công Chánh Sadec 78m3461 gỗ dầu cưa sẵn, cần thiết cho công tác thay toàn diện đà ván sàn cầu sắt Quây tại Km 1-263 trên T.L.23 Châu Thành.

3.— TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG: 1.754.372đ.00
4.— KÝ QUỸ TẠM: 28.900đ.00
5.— THỜI HẠN GIAO CÂY: 75 ngày
6.— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ VÀ ĐIỀU KIỆN SÁCH RIÊNG — Khu Nam Công Chánh Cần Thơ.
— Tòa Hành Chánh Tỉnh Sadec.
— Ty Công Chánh Sadec.
trong những ngày giờ làm việc.

SADEC, ngày 22 tháng 5 năm 1969
Tỉnh Trưởng
Trung Tá HUỲNH NGỌC DIỆP

NGÂN SÁCH BÌNH ĐỊNH VÀ XÂY DỰNG NIÊN KHÓA 1969

Cáo thị đấu thầu công khai lần thứ 2

1.— NƠI VÀ NGÀY ĐẤU THẦU:
— Tòa Hành Chánh Tỉnh Sadec.
— Ngày 12-6-69 hồi 9 giờ sáng.

2.— MỤC TIÊU CUỘC ĐẤU THẦU:
— Cung cấp và chuyên chở đến kho Ty Công Chánh Sadec 2 lots gỗ dầu cưa sẵn, cần thiết cho công tác lót đà ván các cầu sắt Eiffel loại 2RES trên đường xương sống TL37 Quận Đức Thành thuộc Ty Công Chánh Sadec.

3.— LOT SỐ 1: (68m3,015)
Trị giá ước lượng: 1.486.127đ.75
Ký quỹ tạm: 24.800đ.00
Thời hạn giao cây: 50 ngày

4.— LOT SỐ 2: (70m3,699)
Trị giá ước lượng: 1.544.773đ.15
Ký quỹ tạm: 25.700đ.00
Thời hạn giao cây: 55 ngày

5.— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ ĐẤU THẦU:
— Khu Nam Công Chánh Cần Thơ.
— Tòa Hành Chánh Tỉnh Sadec.
— Ty Công Chánh Sadec.
trong những ngày giờ làm việc.

SADEC, ngày 22 tháng 5 năm 1969
Tỉnh Trưởng
Trung Tá HUỲNH NGỌC DIỆP

NGÂN SÁCH BÌNH ĐỊNH VÀ XÂY DỰNG NIÊN KHÓA 1969

Cáo thị đấu thầu công khai lần thứ 2

1.— NƠI VÀ NGÀY ĐẤU THẦU:
— Tòa Hành Chánh Tỉnh Sadec.
— Ngày 12-6-69 hồi 9 giờ.

2.— MỤC TIÊU CUỘC ĐẤU THẦU:
— Xây đúc giàn trụ bờ sông (culées) bằng bêtông đá 4/6 và giàn trụ đôi ngoài sông (palées double) bằng bêtông cốt sắt để bắt cầu sắt Eiffel loại 2RES trên đường xương sống TL37, Quận Đức Thành, thuộc Ty Công Chánh Sadec.

3.— LOT SỐ 1:
Trị giá ước lượng: 2.037.969đ.00
Ký quỹ tạm: 34.000đ.00
Thời hạn công tác: Sáu (6) tháng

4.— LOT SỐ 2:
Trị giá ước lượng: 2.475.397đ.86
Ký quỹ tạm: 41.250đ.00
Thời hạn công tác: Bảy (7) tháng

5.— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ ĐẤU THẦU:
— Khu Nam Công Chánh Cần Thơ.
— Tòa Hành Chánh Tỉnh Sadec.
— Ty Công Chánh Sadec.
trong những ngày giờ làm việc.

SADEC, ngày 22 tháng 5 năm 1969
Tỉnh Trưởng
Trung Tá HUỲNH NGỌC DIỆP

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO

NHỰT BÁO CẤP TIẾN — Rao Vặt
3 dòng đầu 60đ.
mỗi dòng sau thêm 20đ.
CÁC QUẢNG CÁO KHÁC
trang 8 1 cột 1p: 100đ.
trang 7 1 cột 1p: 80đ.

Gần đến kinh kỳ, bần thần đá dưới hay là đang hành kinh mà đau bụng, uống LÔI CÔNG HOÀN «ÔNG TIÊN» hỏi các tiệm thuốc Việt-Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIÊN, Phú-Lâm, Cholon — K.N.B.Y.T. số 4 ngày 20-11-63

Sang Độc Mới phát hay kinh niên dùng SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN «ÔNG TIÊN» Trên 30 năm danh tiếng. Có bán lẻ ở các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-63.

PHONG NGỪA Ghẻ chốc lở lói, gải tới đâu ăn lan tới đó, không phải thoa phết sơ sài ngoài da mà hết, uống GIẢI PHONG Sát Độc Hoàn Ông TIÊN. Trên 30 năm danh tiếng, có bán lẻ tại các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ÔNG TIÊN PL Chợlớn

— ĐÔNG Y SĨ —
CAO - CÙ
113 Hồ - văn - Ngà, Saigon
TRỊ: Bệnh lậu kinh niên, ghẻ lở, phong ngứa, bạch đai, thận suy, đau lưng, nhức mỏi.
HÀNH NGHỀ TẠI CHỖ TỪ NĂM 1938
Số 1105 BYT cấp ngày 19-3-1965

TỔ SƯ Biệt Phế Khoa
Fondateur d'une phtisiologie distinctive
Trước kia từng trị hết bệnh lao phổi cho nhiều người mà Bác sĩ và Giáo sư Đại học ngoại kiều trị không hết. Hiện nay tiến bộ thêm một bước tiến trị về: lớn tim. Di tinh mộng tinh.
Bệnh lao phổi phú quí từ trận, tình duyên tiêu nhơn ám hại...
Giấy phép số 7321 — HCNV 13-3-64
Hỏi ông TRÁC Q. VINH, Cử nhân Luật, nguyên Y sĩ Biệt Phế Khoa. Giờ làm việc Sáng: 9g—12g Chiều: 4g—7g. Nghỉ Chúa nhựt.
121/31 Ngô tùng Châu Saigon

Kế toán ĐÁNH MÁY
Lớp kế toán cấp tốc 2 tháng
Mãn khóa đủ khả năng đảm nhiệm kế toán thương mãi. Áp dụng triệt để Plan 1957
Phụ thêm kế toán giải thích và liên toán Công Ty.
Máy mới Việt Anh Pháp.
70o/o học viên trúng tuyển QGTM Do ông Nguyễn văn Cần Giám Định Kế toán phụ trách trường LE PROGRES 71 Trần quang Khải Đakao (Saigon.) Đ.T. 40.984.

Thánh Thất Ngã Năm Bình Hòa
Trung Học TAM HÒA
Khai giảng 1-7-1969. Chỉ thâu Đệ Thất và Đệ Lục (50 HS mỗi lớp). Đến 1-8-69 sẽ thi miễn phí. Ban giảng huấn do Giáo sư cử nhân đảm trách. Chủ tâm đào tạo căn bản học hạnh không vụ lợi. Hỏi thăm chi tiết tại Thánh Thất. HT. GS TRẦN VĂN QUẾ, GS Trường Sư Phạm và ĐH. Văn Khoa.

XIN CHÚ Ý
Hãng giặt máy tối tân của hãng SAIGON-TOUR ủi đẹp trắng, đưa bữa nay mai lấy liền giá thường không lên, cho biết địa chỉ lấy đồ và giao tận nhà, giặt hấp một bộ 150$.00 Sáng đưa chiều lấy.
CHỖ NHẬN ĐỒ: SAIGON Tươi 12 Hoàng Diệu, SAIGON-TOUR 50 Công Lý Đ.T: 23.372.
214/15 Trương minh Ký Phú Nhuận Gia Định.

DU LỊCH VÒNG QUANH THẾ GIỚI
Đi về trong 1 tháng, qua BANGKOK, PARIS, ORLY, SOUTHAMPTON, rồi đáp tàu FRANCE qua NEW-YORK. Linh đình trên mặt bể 5 ngày quí du khách sẽ hưởng những hương vị tuyệt vời vui tươi không ngớt trên chiếc Tàu FRANCE với 2033 hành khách trên Tàu và 1.000 cái điện thoại. Hồ tắm cho 2033 người, 1 sân thể thao, chỗ hội hè cho bạn trẻ, một nhà khiêu vũ với 2 giàn nhạc tối tân, 1 rạp chiếu bóng 665 chỗ. Khi tới NEW YORK ở 2 ngày, rồi đáp phi cơ đi WASHINGTON, CHICAGO, LOS ANGELES, SAN FRANCISCO, HONOLULU, JAPON, HONGKONG, SAIGON.
Hãng bao ăn ở du ngoạn, luôn cả thuế xuất ngoại là: 396.395đ. — Đi ngày 10 Aout 1969. Hạn chót thâu đơn 15-6-69. Xin ghi tên ngay bây giờ, lập hồ sơ tại SAIGON-TOURS, 50 Công-Lý Saigon. Tél: 23.372.

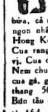

LY KỲ...
Giá Đặc biệt với quý khách xe 2 bánh trình bày thật đẹp, thật xinh nhưng... giá rẻ nhất Saigon (Hôm nay ăn chả giò ngày mai phát tài to, Xuân về ăn 1 bữa, cả năm hết buồn lo), chả giò ngon nhất Saigon 100đ 1 dĩa. Miến Hong Kong xào cua gạch năm Hương. Cua rang muối tiêu, Cua bắp thập vị, Cua dứt lò, Sò huyết dứt lò, Nem chua Hànội, cháo gà, Soup bắp cua gà, giò varée, Gà xé phay, Bún thang 50đ, cơm chiên gà xé đậu, Bún tầu cua, gà 50đ. Nước uống từ 15đ. Nhà hàng THỦY TRIỀU 523 Trần H. Đạo (xế Nhà C.S.) Sáng 9h đến 23h đêm. Bạn có phải là người sành ăn không??? CÓ BÁN Kaminosota mọi tóc, râu, lông mày v.v... «Thoa đâu mọc đấy» hói đầu, sanh đẻ rụng hết tóc, sức mọc rất nhanh, loại mạnh 2 ngôi sao 150đ Crème CLVB của Nhật làm hết vết nhăn ở bụng, ở mặt, tàn nhang, trứng cá v.v... 200đ. Honahoua trị tuyệt bệnh hôi nách 50đ.

KINH SÁCH PHẬT HỌC
Kim Cang Kinh
(Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật Kinh) Hán Việt, giải nghĩa, chú thích rất kỹ lưỡng rõ ràng. In kỳ nhì, cỡ lớn, 140 trang, giá 120đ.
Diệu Pháp Liên Hoa Kinh
(Kinh Pháp Hoa) diễn nghĩa rất dễ hiểu, từng được nhiều vị Hòa Thượng và thiện tri thức khen ngợi. In kỳ ba, cỡ lớn, 258 trang, giá 180đ.
Phật Học Từ Điển
(Hán, Việt, Pháp, Phạn) rất được nhiều Chùa và tu viện hoan nghênh. Cỡ lớn, 3 tập, tổng số 2.946 trang, giá 1.010đ.
Những Kinh sách trên do dịch giả Đoàn trung Còn biên soạn từ 40 năm nay. Phát hành: Phật Học Tòng Thơ, 143 Đề Thám Saigon. Điện thoại: 25.360.

Vũng Tàu:
Bán Quán Bãi Sau luôn đồ đạc, đủ tiện nghi. Lợi tức ngày. Hỏi Thanh Hải Bãi Sau hay 20 Hai Bà Trưng từ 10g đến 1g trưa (3 T.)

CASSETTE
BASF ★ BASF ★ BASF
— Thật là tuyệt diệu! xứng danh sản phẩm đứng hàng đầu các hiệu Cassette.
Đặc tính LOW NOISE làm mất tiếng kỳ sinh «re re» dễ thâu. Tốt, âm nhạc nghe tuyệt hảo.
Hãy dùng CASSETTE BASF của Đức Quốc — LOW NOISE
Có bán khắp nơi

GiaLong thu băng
132, Trương minh Giảng — Saigon (Ngã ba Trương M Giảng, Kỳ Đồng)
— Nhận thu băng giao gấp.
— Bán băng thu sẵn đủ loại nhạc cho các loại máy lớn, nhỏ, CASSETTE.
— Xử dụng toàn máy tối tân.
— Kỹ thuật thật tinh vi.
— Một rừng băng CASSETE thu sẵn, giá thật hạ.
— Việc làm thật cẩn thận.
— Nơi có thể tin cậy được.
— Mở cửa từ 07 giờ sáng tới giới nghiêm, cả Chủ nhựt và ngày Lễ.
Kính mời
GIALONG'S RECORDS

Cours DUY TÂN
Math-Phys
TERMINALES A.B.C.D.
(par petits groupes d'élèves de MÊME NIVEAU)
✱ Prof: • Math: QUÁCH ANH HÒA (lic. d' enseignement ès Sciences Math) • Phys: NGUYỄN MINH TRÍ (lic. ès Sciences Phys et Math) • Chimie: NGUYỄN HỮU TÍNH (docteur 3è cycle en chimie).
✱ Programme d' enseignement préparé MINUTIEUSEMENT — METHODES EFFICACES dans la résolution des problèmes de physique.
✱ Inscription: 90 BÙI CHU SAIGON.

Tin mừng

Hoan hỉ nhận được hồng thiệp báo tin lễ thành hôn của cô **TRẦN HƯƠNG MAI** Trưởng nữ của Ông và Bà Nghị Sĩ Chủ Tịch Ủy Ban Nội Vụ Thượng Viện TRẦN VĂN LẮM, sánh duyên cùng Ông **ĐẶNG ĐỨC KHÔI** Phụ Tá Đặc Biệt Phủ Phó Tổng Thống.

Chúng tôi cầu chúc Tân Lang và Tân Giai Nhân Trăm Năm Hạnh Phúc.

VĂN PHÒNG GIÁM SÁT VIỆN
và Toàn thể Quý vị GIÁM SÁT

Phân ưu

Được tin **THÂN PHỤ** của Thiếu Tá TRANG KHÁNH HƯNG, vừa từ trần ngày 3-6 năm 1969 tại Biên Hòa.

Toàn thể anh em thành thật chia buồn cùng tang quyến và cầu chúc hương hồn Cụ sớm tiêu diêu nơi miền Cực lạc.

Ông Lê Quốc Hưng
Ông Hoàng văn Hòa

Thông cáo

CÔNG TY ĐƯỜNG VIỆT NAM trân trọng kính tin đồng bào rõ: Công Ty hiện có một thí điểm bán lẻ đường trắng cho đồng bào, theo giá chính thức, tại số 34 Bến Vân Đồn — Khánh Hội. Mở cửa mỗi ngày từ 9g đến 18g30, trừ ngày chủ nhật.

Vậy trân trọng kính mời đồng bào đến mua.

CÔNG TY ĐƯỜNG VIỆT NAM
TỔNG GIÁM ĐỐC
NGUYỄN VĂN HẢI

In tại nhà in riêng của CẤP TIẾN
173, Phạm Ngũ Lão — SAIGON

Quản lý: PHẠM-VĂN-BÊ